

El president

Bon dia. Bon dia a tothom. Gràcies per la paciència, d'entrada.

En tot cas, aquesta és la primera vegada que, almenys, públicament, es fa una reunió d'aquestes característiques al Parlament. Per tant, us demano la màxima col·laboració possible en el funcionament de la reunió.

Jo ara, d'aquí a una estona, explicaré la dinàmica de com funcionarà, especialment perquè tots aquells que ens estan seguint puguin seguir el debat, el diàleg, amb tota la normalitat possible, ateses les circumstàncies, que hem de fer aquesta reunió amb plataforma telemàtica.

Dit això, si m'ho permeten, perquè no hem tingut ocasió de fer-ho encara públicament, segur que parlo en nom de tot el Parlament per, d'entrada, agrair la feina dels professionals sanitaris, dels serveis sanitaris, dels serveis d'emergències, que estan fent un esforç titànic superar la situació. I, evidentment, també enviar, en nom del Parlament de Catalunya, molts ànims a tots els afectats, tots aquells que estan combatent en primera línia aquesta crisi.

Hi haurà la intervenció inicial, com deia, en relació amb la dinàmica de funcionament de la sessió, hi haurà la intervenció inicial, la compareixença del president. Seguidament, intervindran els grups parlamentaris per l'ordre habitual, de major a menor, acabant pels grups que donen suport al Govern. I després hi haurà una nova intervenció per part del president de la Generalitat o dels membres del Govern que avui ens acompanyen, que són la consellera de Salut, el conseller d'Interior i el vicepresident de la Generalitat, en la mesura que ells vulguin o vulgui el president de la Generalitat.

I, finalment, si així ho demaneu, hi haurà un darrer torn per algun aclariment final, alguna qüestió darrera dels grups parlamentaris, hi insisteixo, si així ho demaneu i us aniré donant la paraula.

Demano, si us plau, en tot cas, col·laboració amb relació als micros. Ja sabeu que, si no es paren correctament, hi ha un soroll de fons que farà que sigui més complicat

de seguir el debat per part d'aquells que ens estan seguint a través del Parlament.cat.

Comencem, per tant, amb la intervenció del president. Jo ara li donaré la paraula, president. Quan vulgui.

(Remor de veus.)

El president de la Generalitat (Joaquim Torra i Pla)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.) Ara em sentiu? *(Remor de veus.)* Ara sí, tothom? Doncs hi havia un petit problema tècnic, si us sembla, torno a començar.

Moltes gràcies. Gràcies, president. Bon dia. Abans de començar, volia agrair-vos la disposició a fer aquesta sessió informativa per intercanviar aquests punts de vista i propostes davant de la gravíssima situació causada per la pandèmia del coronavirus.

Em sembla que és just assenyalar que som davant d'una situació que cap de nosaltres havia pogut... *(Tall de comunicació.)* ...l'evolució de l'expansió de la malaltia ens obliga a dedicar totes les hores del dia a atendre les necessitats del sistema de salut, dels serveis d'emergències i d'atenció social.

Per què vaig sol·licitar la compareixença? No és el format de compareixença que vaig demanar, un Ple amb validesa d'un acte parlamentari. Però, en qualsevol cas, és bo que els representants de la ciutadania puguin escoltar les explicacions del Govern en un tema tan greu i fer les seves propostes.

Ja vam fer dues reunions amb els grups parlamentaris per la crisi del coronavirus. La primera encara la vam poder fer presencial al Palau de la Generalitat. La segona ja la vam fer telemàtica. I aquesta tercera la vam demanar que fos emparada pel Parlament. És més urgent i necessari que mai que es modifiquin els reglaments que facin falta per poder entrar al segle XXI i fer plens i sessions telemàtiques. Al Govern ja hem fet els tres últims consells executius de manera telemàtica després d'haver aprovat un decret que ens ho ha permès. Ara ho poden fer tots els ajuntaments del país. Per això convido al president i la Mesa del Parlament a fer el mateix pel bé dels drets de representació de la ciutadania en un moment tan transcendent com el que vivim.

També encaro aquesta exposició conscient que som davant d'una crisi econòmica, sanitària i social de primera magnitud i per això em sembla que és raonable demanar a tothom una actitud constructiva i propositiva. Jo ho faré i us demano a tots deixar de banda la batussa política i treballar conjuntament per salvar vides i protegir la salut dels nostres conciutadans.

A continuació us explicaré la situació actual de la pandèmia de la Covid-19 a casa nostra, d'acord amb les dades que tenim i les previsions que fan els experts. Us explicaré les decisions que hem anat prenent des del Govern de la Generalitat, així com les propostes que hem fet al Govern espanyol. Algunes han estat escoltades; d'altres, les més importants, de moment, no. I, finalment, compartiré amb vosaltres allò que pensem que cal fer d'ara endavant.

Descripció de la situació actual. Crec que la millor gestió d'una emergència d'aquesta mena passa per la transparència i la claredat de les dades.

Tenim en aquests moments, 9.937 positius per Covid-19 a Catalunya, 1.073 més que dilluns. D'aquests, n'hi ha 781 en estat greu. Fins avui hi ha hagut 516 morts per coronavirus. Dels infectats, 1.524, són professionals sanitaris. S'han produït 1.274 altes hospitalàries. En les últimes 24 hores han mort a Catalunya 177 persones pel coronavirus. Fins ara, 516 morts.

Darrere aquestes xifres, aquestes xifres de cada dia, hi ha noms i cognoms, vides, amors, lluites i esperances. No permetrem i no permetem que aquesta malaltia cruel ens esborri la memòria. El meu condol, doncs, en primer lloc, per als seus familiars i amics.

Les dades, com sabeu, les hem anat explicant diàriament en un esforç comunicatiu que vull agrair especialment a la consellera de Presidència i portaveu, Meritxell Budó, a la consellera de Salut, Alba Vergés, i al conseller d'Interior, Miquel Buch.

Ara estem en disposició de poder donar informació més detallada a la ciutadania i això ho faran cada dia els membres del Govern.

Les dades, les xifres, són preocupants. Matiso, són molt preocupants. El ritme de contagi és molt alt i les afectacions són greus. El problema el tenim en dues

direccions a l'hora de prendre les decisions que cal adoptar: u, minvar aquest ritme de contagi; dos, evitar la saturació del sistema de salut, que seria molt perjudicial.

Les decisions que hem anat prenent han anat contribuint a alliberar una mica la càrrega habitual de les urgències i de l'atenció primària. Però, com sabeu, on comencem a tenir un estrès molt alt és a les unitats de cures intensives, a les UCI. Unes dificultats que s'agregen per l'absència de material de protecció, aquells EPIs, equips de protecció individual, així com pel proveïment de respiradors imprescindibles a les afectacions greus de la malaltia.

Ja sabeu que els experts fan projeccions de l'evolució de la malaltia a partir de les dades i el comportament del virus a casa nostra, així com de l'evolució que han tingut als països on va arribar abans de Catalunya.

Us he de dir que algunes d'aquestes projeccions no són bones. És clar que els fets canvien ràpidament i per tant les previsions també. Hem d'estar a temps de canvis d'escenari. Però, en qualsevol cas, necessitem intensificar les mesures de confinament per frenar els contagis. És una necessitat que no m'he cansat de repetir en tot moment, però no és el resultat de cap caprici, sinó de les recomanacions dels investigadors científics, que ens aconsellen cada pas que fem i cada decisió que hem de prendre. Per això calen solucions i fer milers de testos i assegurar els subministraments de protecció del personal. En aquests dos conceptes hi ha, en part, la solució.

Ens trobem amb uns escenaris de futur que exigiran molta responsabilitat, compromís, civisme i autocontenció a la ciutadania en la seva actitud solidària. És molt important que tinguem la mínima activitat imprescindible per poder frenar la pandèmia. És possible que, si no actuem amb contundència, ara el pic dels contagis s'allargui algunes setmanes.

Algunes de les projeccions i estudis que havíem fet, en funció de les mesures que es prenguin o no es prenguin, arriben a situar aquest pic a finals d'abril. Hauríem entrat, aleshores, en una situació semblant a la que ha viscut Itàlia.

Com sabeu, i com hem vist en altres països, l'expansió del virus és exponencial. Com expliquen els epidemiòlegs, els resultats de les decisions que prenem avui no es produeixen fins a dues setmanes més tard. Tant de bo que aquest escenari no

es produeixi i treballem amb tota la determinació perquè no passi, però per responsabilitat cal contemplar tots els escenaris.

Si ens situem aquí, en l'escenari que el pic de contagi és a final d'abril, això... *(tall de comunicació)* ...retorn de la corba de la pandèmia a Catalunya i posicions d'estabilització a la baixa, no arribaria fins a setmanes després, ja en el mes de juny. Per això és tan important concentrar els esforços ara, per escurçar i aplanar la corba de contagi. Ho repeteixo, aquest és un dels escenaris en els que treballem, no té per què ser aquest, si actuem urgentment, però és el meu deure reiterar a la ciutadania tot el que pot ocórrer. I per això, ho reitero, cal actuar i cal actuar urgentment.

Nosaltres no tenim ara les competències per prendre determinades decisions, però us convido a tots a fer un exercici de responsabilitat i de compromís màxim. Ens cal un confinament total que tan sols faci excepció amb els serveis essencials. No hi ha cap més remei si volem aturar i atenuar el ritme de contagis que ens ve al damunt.

La ciutadania, però també les institucions i els responsables polítics ens hem de preparar per viure una situació que ara mateix potser se'ns farà difícil de concebre. És una situació que no vol ningú, que no desitgem, però que no podem negar i que ens obliga a prendre decisions contundents.

En aquest sentit, em dirigeixo avui a tots vosaltres i a tota la ciutadania amb la sinceritat i la determinació que exigeix el moment crític que viu el país, amb tota la veritat i tota la serenitat que l'avui, que l'ara, que aquest moment obliga, perquè ni les pitjors perspectives no poden paralitzar-nos. Ens en sortirem. Costarà molts esforços i viurem dies amb llàgrimes als ulls, però ens en sortirem.

En aquest sentit, ara us explicaré totes les decisions que ha anat prenent el Govern de la Generalitat des del primer contagi detectat a Catalunya, així com les mesures que hem proposat adoptar al Govern espanyol des que va decretar l'estat d'alarma.

Des que es va conèixer la situació a la Xina, el Govern va estar amatent a la seva evolució, en constant contacte amb els especialistes en la matèria, sota una premissa: la ciència, la transparència i la protecció de la ciutadania al capdavant, el primer de tot.

L'escenari es mou constantment, la situació evoluciona rapidíssimament. Les autoritats sanitàries adapten les recomanacions a les noves circumstàncies, les necessitats canvien, els ciutadans i els agents socials i econòmics requereixen decisions que redueixin tant com sigui possible la incertesa. Calen reaccions ràpides, que no volen dir precipitades, però sí efectives, coordinades, informades i sobretot –sobretot– contrastades amb els experts.

Us passo a detallar algunes de les mesures adoptades les darreres setmanes i ho faig per ordre cronològic, agafant com a punt de partida el dia que vam confirmar el primer positiu a Catalunya, avui fa tot just un mes.

Des d'aleshores, el Govern ha anat prenent diàriament mesures, seguint les directrius que establí l'OMS a nivell mundial i les recomanacions dels nostres millors científics.

El 3 de març, en el primer govern posterior al coneixement del primer cas, vam activar la revisió del Pla d'actuació del Procicat per les emergències associades a malalties transmissibles emergents amb potencial alt risc, amb l'objectiu d'anticipació i d'una resposta global coordinant tots els departaments del Govern per una gestió integral de la situació, no només des d'un punt de vista sanitari, sinó també pel que fa al potencial impacte en el funcionament de les activitats ordinàries de la població. Aquest pla, liderat per la consellera de Salut i pel conseller d'Interior, i assistit pel consell assessor i per un comitè tècnic, que es reuneix de manera constant, ha permès preparar els diversos escenaris que es podien anar produint i prendre les decisions d'emergència que ha calgut en cada moment.

L'11 de març, quan l'OMS va declarar la fase de pandèmia de la Covid-19, es va activar la fase d'alerta del pla Procicat, que ja aleshores va prendre les següents mesures, 11 de març: supressió d'activitats de més de mil persones, tant en espais oberts com a tancats; limitacions a un terç d'aforament de les capacitats en interiors; tancament al públic dels esdeveniments esportius. D'això en fa només dues setmanes.

Un dia després, el dijous 12 de març, vam decretar el confinament als municipis d'Igualada, Santa Margarida de Montbui, Òdena i Vilanova del Camí, una mesura

difícil, però emparada per les dades científiques que teníem i que vam aconseguir tirar endavant.

Aquell mateix 12 de març vam anunciar el tancament i suspensió de centres educatius i activitat lectiva presencial de les universitats, biblioteques i museus, centres de dia que no poguessin garantir la separació d'espais, casals cívics, casals de gent gran, cases de mar i ludoteques, activitats de lleure, caus, esplais i activitats col·lectives, recreatives, d'oci, culturals, religiosos o similars, competicions, instal·lacions i esdeveniments esportius, limitacions per a la prestació del servei públic a aquells estrictament necessaris per garantir el correcte funcionament dels serveis bàsics o estratègics i també nous ingressos i visites a les residències de gent gran i de salut mental.

En l'àmbit de transport públic, màxims d'ocupació fins a un terç de la seva capacitat. Increment de neteja i garantia de desplaçament obligat de persones vulnerables.

En l'àmbit dels establiments i de les activitats esportives, d'oci i comercials, tancament d'estacions d'esquí, instal·lacions esportives, gimnasos i clubs esportius, qualsevol establiment cultural, recreatiu, d'oci o lleure, com teatres, cinemes, sales de festa, discoteques i establiments de joc, parcs temàtics i d'atraccions i tancament també de bars, cafeteries, restaurants, centres comercials, grans superfícies i galeries, a excepció dels establiments de venda d'alimentació i neteja.

També, i malauradament, vam haver de suspendre la vetlla de persones mortes per la Covid-19.

En l'àmbit del personal de l'Administració de la Generalitat, vam elaborar un pla de contingència de cada departament, donant prioritat al teletreball i garantint els serveis bàsics o estratègics.

També aquell dia, 13 de març, vam fer gratuït el telèfon 061 i vam reforçar l'atenció telefònica, fos a través del 112 o del 012. El divendres 13, per exemple, va haver-hi 13.727 trucades al 112, el 61 per cent de les quals relacionades amb la Covid-19. Són quatre vegades més que les trucades d'un dia laborable de març de fa un any.

Totes aquestes mesures, que vam entendre absolutament necessàries, van ser criticades per alguns en algun punt, però ara ningú no les posa en dubte. I crec que aquesta era la nostra responsabilitat, les havíem de prendre.

Per això el divendres 13 de març vam anunciar el confinament de tot Catalunya, que va quedar sense poder-se completar ni aplicar per la declaració de l'estat d'alarma l'endemà, el 14 de març, ja que els òrgans competents per autoritzar i prendre les mesures a partir d'aquell moment eren el Govern de l'Estat i, per delegació sectorial, els ministeris de Defensa, Interior, Transport i sanitari.

Però, tot i perdre part de les nostres capacitats, hem continuat actuant, el Govern de la Generalitat, amb tota la seva força –amb tota la seva força– i ho continuarem fent.

El dilluns 16 de març vam engegar el primer assaig clínic amb l'objectiu de reduir el contagi i aturar la propagació del coronavirus. S'està provant en prop de tres mil persones i esperem tenir els resultats d'aquí uns dies.

El mateix dilluns es garantien els ajuts de menjador a través de l'habilitació de targetes moneder per un acord assolit amb CaixaBank, 140.000 targetes per a infants usuaris del servei de menjador i 20.000 per als menors usuaris de serveis d'intervenció socioeducativa amb servei d'àpat, amb un cost inicial de 6 milions d'euros, ampliables si s'allarga el tancament dels centres.

El dimarts 17 de març vam posar a disposició del Departament de Salut centres i establiments sanitaris privats perquè s'actués des del Departament de Salut des d'una única direcció, tant en la salut pública com la salut privada. Es van ajornar les proves de selectivitat. Es va obrir una línia de préstec de fins a 1.000 milions d'euros per donar liquiditat a les pimes i que poguessin mantenir els seus llocs de treball, amb l'aval de l'ICF, de l'Institut Català de Finances o d'Avalis de Catalunya, assumint el 75 per cent del risc creditici de cada operació i les entitats financeres el 25 per cent restant. Estimem que se'n podran beneficiar unes quatre mil empreses.

Vam també regular la moratòria en el pagament de l'impost sobre les estades en establiments turístics i en els terminis de pagament de tots els tributs propis i cedits a la Generalitat.

Vam incorporar la situació de crisi sanitària com a supòsit de disposició del fons de contingència, que fins aleshores no es preveia a la normativa.

Vam donar continuïtat a la contractació pública per mantenir l'ocupació de les empreses proveïdores de serveis i vam destinar més de 7 milions i mig d'euros per ajudar els treballadors autònoms dedicats a activitats de les quals se n'hagués decretat el tancament i que acreditessin una reducció dràstica i involuntària de la seva facturació per un import de 2.000 euros per a ells.

També vam establir la garantia de la màxima compatibilitat dels professionals sanitaris en l'àmbit de l'epidemiologia i de la concreció dels tractaments dels residus sanitaris de risc que es genera per l'assistència dels pacients afectats per la Covid-19.

El dimecres 18 de març vam posar en marxa una app que està tenint uns resultats molt satisfactoris –després la consellera de Salut ens en pot donar les dades–, l'app STOP Covid-19, que ens permet anticipar-nos a la propagació de la malaltia i sobretot preveure els punts calents per poder actuar sobre els focus de contagi que més necessitem.

Vam ajornar la preinscripció i matrícula de tots els ensenyaments i la suspensió de les proves d'accés a la formació professional.

Vam decidir fer una moratòria en el pagament del lloguer del parc d'habitatges de la Generalitat, és a dir, tots aquells habitatges que són titularitat de la Generalitat, hem ajornat el seu pagament. Se'n beneficiaran, d'aquesta mesura, vint mil famílies.

Vam tancar les deixalleries.

El dijous 19 de març vam posar en marxa, a través de la finestra única empresarial, un canal digital específic per informar empreses i autònoms.

Vam aprovar la mesura de reduir a la meitat el cànon de l'aigua per als usuaris domèstics i activitats econòmiques, mesura superada ja pel decret llei aprovat ahir en el consell executiu, pel qual els beneficiaris de la tarifa social no hauran de pagar.

Vam començar, el dijous 19 de març, la mobilització d'aquell personal mèdic jubilat i d'aquells estudiants d'últim curs i acabats de llicenciar per reforçar l'atenció sanitària quan sigui precís.

Vam crear un circuit logístic únic per a residències i una borsa d'aturats amb perfil adequat per assistir-les. Vull remarcar aquest punt, la preocupació màxima del Govern de la Generalitat per les residències de la nostra gent gran, per les residències de persones amb discapacitat. Aquest és un focus de risc importantíssim. Cal vetllar per ells i cal vetllar pels professionals que els atenen.

Aquell mateix dia, el 19 de març, el suport del SOC al Servicio Público de Empleo Estatal per a la tramitació de les prestacions d'atur a tots els treballadors afectats pels expedients de regulació.

Vam acordar amb les teleoperadores ampliar sense cost els plans de dades per no deixar sense internet els abonats.

Vam començar la promoció de continguts educatius a través del Super3 i de Catalunya Ràdio i vam posar en marxa una fira virtual per informar dels graus universitaris.

El divendres 20 de març vam reajustar els canals de tramitació de la renda garantida de ciutadania per garantir l'accés i tramitació a aquesta renda, a aquesta prestació, sobretot en els casos d'urgència.

Vam avançar els ajuts en lloguer a gent gran i dones víctimes de violència de gènere, deu mil beneficiaris, amb un impacte econòmic de 14 milions d'euros. Vetllem per garantir l'atenció a les dones que durant el confinament poguessin patir violència masclista. I endegàvem la campanya «Establiment segur contra la violència masclista» perquè les dones comptin al llarg del confinament amb el suport dels comerços per trucar al 900 900 120. L'objectiu és que cap dona quedi desatesa.

Vam proposar un paquet de vint mesures per al sector cultural, molt ben acollides, entre les quals una línia de préstecs de 10 milions d'euros a interès baix per a empreses culturals, la no revocació de les subvencions ja concedides i la reprogramació de les activitats previstes, per donar confiança també a un sector tan sensible al que està passant com el sector cultural.

Vam aplicar mesures per restringir la mobilitat, com controls policials a les carreteres i autopistes de tot el territori català. Recordeu-ho, divendres: volíem evitar en tot el que fos possible el possible desplaçament de ciutadans de l'àrea metropolitana cap

a segones residències. I vam posar, aleshores, ja en marxa, un certificat autorresponsable de desplaçament, que després també altres comunitats autònomes... *(tall de comunicació)* ...per fomentar un confinament actiu i saludable. Ens preocupa també el benestar de la gent que ja porta dies confinada a casa. Hem de preveure també, doncs, com podem fer-los arribar tots els programes perquè aquest confinament pugui ser el més confortable possible.

El dissabte 21 de març vam activar el Pla d'acció: centres educatius en línia, per garantir l'aprenentatge en línia de l'alumnat i acompanyar els docents i els centres en l'ús de les eines digitals.

Govern, patronals i sindicats van acordar la flexibilització de la mobilitat i la proposta unificada de mesures.

El diumenge 22 de març es va fixar i es va publicar en el DOGC el decret que establia que només es pot anar a treballar si es donen les condicions de les mesures de seguretat mínimes, que en aquests moments són de mantenir un metre i mig de distància entre treballadors i les persones usuàries excepte professionals sanitaris, la xarxa de serveis socials i dels cossos i forces de seguretat.

També aquest diumenge vam començar a derivar pacients lleus amb Covid-19 a hotels de Barcelona a fi de descongestionar els àmbits assistencials i hospitalaris, preveient que els escenaris d'aquesta setmana ens indicaven aquest estrès al qual arribarem al final d'aquesta setmana en els nostres hospitals.

Vam ampliar el servei de suport psicològic gratuït als professionals de serveis socials.

I acabàvem la setmana amb una bona notícia, la posada en producció de respiradors de campanya fets amb impressió 3D, que servirà i molt a les emergències del nostre país i de tot el món.

Començàvem aquesta setmana, aquesta setmana, el dilluns 23 de març, seguint treballant per millorar la situació d'Igualada i la Conca d'Òdena. En aquest sentit, hem demanat a l'Estat que les persones confinades a la Conca d'Òdena que no poden anar a treballar puguin disposar de la baixa mèdica. Hem reordenat els CAPs de la zona per garantir una millor atenció i hem destinat cent vuitanta llits de l'Hospital

General de Catalunya per a pacients d'Igualada i de la Conca. En conjunt, hem reforçat amb cent cinquanta-dos professionals sanitaris l'atenció als pacients d'Igualada i la Conca d'Òdena des de l'11 de març.

Dilluns vam suspendre l'activitat assistencial de caràcter no urgent dels centres, serveis i establiments sanitaris de titularitat privada en règim ambulatori i que presten serveis exclusivament de provisió privada.

L'Acció, el Departament d'Empreses, va crear un *marketplace* per recollir i posar en contacte empreses que s'ofereixen per traslladar-los les seves inquietuds, en el sentit de: «Nosaltres podem ajudar-vos o tenim aquesta tecnologia de material sanitari o de capacitat de producció per la Covid-19». Vull agrair a totes aquestes empreses les seves informacions; que ens hagin fet arribar tantes i tantes peticions sens dubte ens ajudarà molt en el que també ha posat en marxa el Govern de la Generalitat, que és una comissió per activar la producció a Catalunya de tots els subministraments que necessitem.

També dilluns vam recollir el material veterinari per destinar-lo a residències d'avis i hospitals i recaptació, tot allò que ens feia falta.

El dimarts, ahir, en el consell executiu vam aprovar un decret llei amb l'adopció d'altres mesures. I adoptarem les mesures que calguin, hi insisteixo, però les que vam adoptar ahir van ser: flexibilitzar les subvencions de les actuacions que s'han vist afectades per la Covid-19 o per les mesures per combatre-la; facilitar que els òrgans de govern i administració del sector públic de la Generalitat es puguin reunir de forma telemàtica; com he explicat anteriorment, la reducció en el tipus de gravamen del cànon de l'aigua, i reforçar els departaments de Salut i d'Interior amb el personal que actualment treballa o treballava en altres departaments de la Generalitat i que, atribuint temporalment les seves funcions, passarà a dependre del Departament de Salut i d'Interior, que són els que ara més ho necessiten.

En els propers dies, no, no ens aturarem. No ens aturarem, perquè els reptes són enormes. Hi insisteixo, hem de seguir proveint el nostre sistema sanitari dels recursos adequats i hem de seguir protegint la població i els professionals que intervenen de manera directa en la gestió de la crisi, no tan sols el personal sanitari, el personal d'emergències, el personal de Protecció Civil, el personal de seguretat,

penitenciaris, cuidadors, el personal que recull els nostres residus. Tothom ha de poder fer aquestes feines, que sí que són essencials, amb totes les proteccions.

Vull, i és el moment, aprofitar i agrair-los la seva feina en nom del Govern i de tota la ciutadania de Catalunya, així com també a tots els col·lectius de tota la cadena alimentària. Sí, tota la cadena alimentària és essencial: pagesia, pesca, producció agroalimentària, distribució, fins arribar a les botigues d'alimentació i a la resta de sectors i serveis bàsics i essencials que fan que el país segueixi rutllant dia a dia.

Ho reitero, no ens aturem. Estem treballant en el reforç i la reorganització del sistema assistencial, en l'ampliació de l'atenció telefònica, presencial o telemàtica per atendre persones amb consultes sanitàries, psicològiques, laborals, per ajudar les empreses a resoldre els dubtes. Tot això és el dia a dia de milers de persones, de milers de servidors públics que tenen, ara mateix, i només com a prioritat essencial, combatre el virus de la Covid-19.

Aquestes són algunes de les mesures que hem estat impulsant en les darreres setmanes, mesures que ens hem encarregat d'explicar a tots els sectors afectats, de posar en coneixement de la ciutadania, tan bé com hem sabut, amb les compareixences de premsa dels nostres consellers i jo també quan ha calgut. Perquè, com us deia, una de les nostres premisses en aquesta crisi ha estat sempre la transparència, explicar als ciutadans el moment en què ens trobem, les previsions amb les que estem treballant i, sobretot, amb tota la sinceritat i amb tota la veritat. Rodes de premsa diàries explicant l'evolució de la pandèmia, posant en relleu les mesures endegades i recordant en tot moment les indicacions de les nostres autoritats sanitàries.

I tot plegat no ho fem sols, ho fem de la mà de multiplicitat de persones i col·lectius. Durant aquests dies s'han mantingut multitud de reunions de treballs i de coordinació entre tots els serveis, departaments i administracions i sectors que han d'actuar amb el coronavirus, així com sectors d'àmbits socials i econòmics del país afectats.

Penso que una de les lliçons d'aquesta epidèmia, de com estem vivint aquesta epidèmia, treballant amb aquesta epidèmia és que el nostre món, el món d'ahir ha canviat i segurament el món de demà, quan ens en sortim, també. Ja res no tornarà a ser igual. Ja no treballarem de la mateixa manera. No ens reunirem de la mateixa

manera. Espero que el nostre Parlament no treballi de la mateixa manera també, perquè podem fer-ho diferent. Podrem agilitzar recursos, podem agilitzar temps també. Aquesta és una bona lliçó de com han de canviar les coses i sempre en la línia d'apoderar el ciutadà, un ciutadà crític, un ciutadà que volem que participi de la vida i ho està fent més que mai, a través de les xarxes socials, enviant-nos missatges, requeriments, peticions, suggeriments. A tots els ciutadans de Catalunya, mobilitzats, solidaris, moltíssimes gràcies.

Jo he tingut l'oportunitat de mantenir diverses trobades, suposo que com tots vosaltres; les cito molt, molt breument: amb el món local, el 13 i 19 de març, amb patronals i sindicals, Foment, Pimec, UGT, Comissions Obreres i Unió de Pagesos, amb el sector cultural, amb les tretze cambres de comerç; aquest dijous mateix, demà, ens reunirem amb la Mesa unitària en defensa del sector social; tres reunions amb els grups parlamentaris, si comptem aquesta, i, evidentment, les dues amb el president de l'Estat espanyol i els presidents d'altres territoris de l'Estat.

Quines propostes hem fet al Govern espanyol des que s'ha decretat l'estat d'alarma? On som, en aquesta qüestió? Recordem que el divendres abans Catalunya demanava el confinament total. Fins que el Govern espanyol va decretar l'estat d'alarma, hem demanat diverses vegades la posada en marxa a Catalunya i a altres focus importants de l'Estat espanyol, vull que quedi clar. Considerem que Catalunya és un focus de risc importantíssim i demanem aquest confinament per Catalunya com el demanem per a altres zones de l'Estat, perquè creiem que és la millor manera de combatre, perquè els informes dels experts així ens ho demanen i així ens ajuden a entendre millor la greu dificultat del moment.

Ho vam sol·licitar, hi insisteixo, per primera vegada, el divendres 13 de març, divendres farà dues setmanes, quan el president Sánchez ja havia anunciat l'estat d'alarma, que s'aprovaria, doncs, el dissabte. Perquè ho tingués en compte. I així l'hi vaig insistir a la primera videoconferència de presidents el diumenge 15. Ja aleshores, aquell diumenge 15 de març, ja l'hi vaig plantejar. Aleshores, aquest president que us parla era l'únic dels presidents de comunitats autònomes en demanar aquesta mesura.

L'endemà, el dilluns 16, vam presentar la sol·licitud de validació del decret per confinar domiciliàriament tot el país. La sol·licitud anava acompanyada, no podia ser d'una altra manera, ens ho requeria el ministeri, de la memòria justificativa avalada pels experts del Departament de Salut, memòria que tenen vostès, tots els grups parlamentaris, a la seva disposició, que els podem fer arribar, només faltaria, si volen, i que té, hi insisteixo, el *ministerio* des del dilluns 16.

Davant del silenci de l'autoritat competent, que és com l'estat d'alarma els anomena, vam tornar a enviar la sol·licitud el dijous 19 de març, amb una memòria justificativa renovada i actualitzada amb les dades d'aleshores i amb les noves prediccions.

I finalment, més enllà d'insistir en totes les converses que hem anat tenint amb els ministres del Govern, i jo personalment amb el president Sánchez, diumenge 22 hi vaig tornar a insistir a la videoconferència de presidents, però aquesta vegada em vaig trobar acompanyat. Tres presidents de comunitats autònomes, juntament amb Catalunya, van demanar el mateix que demanàvem nosaltres des de feia deu dies aleshores; presidents de comunitats autònomes que demanaven, com havia demanat Catalunya, el tancament del port i l'aeroport; presidents de comunitats autònomes que demanaven reduir al màxim les activitats econòmiques, i ho demanen perquè, com Catalunya, entenen que el millor que poden fer per protegir els seus ciutadans, la salut dels seus ciutadans, és aplicar aquestes severes mesures. No per res, senzillament per això, perquè estan preocupats per la salut i la vida dels seus ciutadans.

A la videoconferència del president de diumenge passat, a més, vaig fer al Govern de l'Estat una triple proposta, molt clara, amb la voluntat que fos compartida i que donés una via de lluita contra el coronavirus per a tothom. No volem que aquestes mesures s'apliquin només a Catalunya. Entenem que seria bo que s'apliquessin a tot l'Estat espanyol i a la Unió Europea.

No, no, nosaltres no volem cap privilegi ni pensem que el confinament hagi de ser per nosaltres, cap mesura especialíssima. No, creiem que és la millor decisió, la que ens diuen els experts, la que millor ens pot anar per als nostres ciutadans.

La triple mesura que vam plantejar al Govern espanyol va ser la següent. U, confinament total amb aturada de qualsevol activitat que no fos un servei essencial

alimentari o farmacèutic. Ho vam fer en base també, i ho vam tornar a reiterar aleshores, a l'informe elaborat per una setantena d'experts, catalans i espanyols, que recomanaven aquest confinament total a les zones més afectades.

Dos. Un reforç equitatiu, transparent i urgent del sistema de salut, sobretot pel que fa referència a l'entrega i distribució dels subministraments i de materials. Quanta més transparència hi hagi en aquesta qüestió millor. Escoltin, jo, si l'Estat espanyol m'envia totes les mascaretes i tot el material que nosaltres li estem demanant, seré el primer en agrair-ho i en felicitar-me'n. El primer. Però si no és així, seré el primer en reclamar-lo, perquè el necessitem. Perquè fins ara, en gran part, en la major part, estem fent front a aquesta epidèmia amb els nostres recursos propis i amb els subministradors que ja tenia la Generalitat. Per això és tan important que, sense buscar cap mena de polèmica política, però sí que hi hagi un sistema equitatiu, transparent, de saber com s'estan distribuint tots aquests materials.

I finalment, la tercera proposta que vaig fer és la protecció absoluta dels treballadors autònoms, de les persones vulnerables i reducció de l'impacte econòmic i social amb vint-i-dues mesures concretes en diversos àmbits.

Si m'ho permeten, tot i que ho vaig explicar així en la compareixença que vaig fer, doncs, al *Telenotícies*, per explicar com havia anat aquesta reunió de presidents, penso que és important també, ja que tenim l'oportunitat de compartir-ho en aquesta sessió expositiva avui amb tots els membres dels grups polítics presents a la cambra de Catalunya, que hi insisteixi una vegada més, en cada una d'aquestes mesures.

En l'eix del finançament públic, en primer lloc, i queda molt clar, penso que això és essencial: suspendre la regla de despesa i dels objectius de dèficit de les comunitats autònomes per a l'any 2020 i 2021.

Sí, ens caldrà endeutar-nos, i molt. I, sí, als ajuntaments també, i molt. Doncs dotem de mecanismes de finançament aquelles comunitats autònomes que ho requereixin. És necessari suprimir la regla de despesa per als ens locals, que tant poden ajudar en aquesta crisi, i que jo també vull donar-los les gràcies. Sempre he dit que els alcaldes i alcaldesses del nostre país són una referència, són una referència. En aquests moments els hem de donar també totes les eines que estiguin a la nostra disposició perquè puguin, des de cada un dels seus ajuntaments, lluitar contra el

coronavirus amb totes les capacitats. I per tant hem d'eliminar les limitacions de la utilització del superàvit del 2019. Sembla mentida que encara ho hàgim de reclamar. Això ja ho haurien d'haver pres, aquestes mesures. I flexibilitzar la contractació d'urgència per als ens locals, eliminant les actuals limitacions existents.

En l'eix empresarial i laboral, suspensió dels terminis de pagament de les retencions d'IRPF, IVA i societat i de les cotitzacions socials i els terminis de pagament de deutes tributaris liquidats per l'Administració. Estem astorats que això encara no s'hagi pres, aquesta decisió.

Millorar els mòduls per a l'IRPF i l'IVA per a les empreses més petites.

Moratòria dels deutes bancaris per a pimes i autònoms afectats per la Covid-19.

Clarificar les condicions d'accés a les mesures de liquiditat, que haurien de ser àgils, i els avals amb una cobertura del cent per cent.

Rebaixar de manera substancial el mínim de 100.000 euros per accedir al finançament, per evitar que sigui una barrera per a les petites empreses.

Vaig insistir molt en la reunió de presidents de diumenge en explicar-los la peculiaritat del sistema teixit, de la peculiaritat del teixit empresarial català, basat en les petites i mitjanes empreses. I aquest mínim de 100.000 euros a moltes d'elles els és un límit insuperable, per tant ens cal abaixar-lo.

Ampliar la línia de finançament de 200 milions d'euros per donar suport financer als sectors de transport, turisme, hostaleria, educació, cultura i oci.

Catalunya ha pres vint mesures per al sector cultural, però tenim les competències i els recursos que tenim. Ens cal que aquesta línia de finançament que pugui aportar l'Estat s'ampliï i es multipliqui les xifres que calgui.

Perquè estem parlant d'això, de debò. Es diu que hem posat 200.000 milions. Molt bé, però és que no sé si ens seran necessaris 300.000 o 400.000. No ho sap ningú. El que sí que sabem és que estem davant d'una emergència que cal actuar-hi ja i cal fixar un futur de tranquil·litat, de confiança als nostres petits empresaris, als nostres treballadors, a les nostres pimes, als nostres autònoms, de confiança en el futur perquè ara puguin confinar-se a casa. És això i és tot alhora. Ja insistiré en aquesta idea.

Una de les altres mesures que vam demanar en aquest àmbit de l'eix empresarial i laboral és, per descomptat, millorar la prestació per als treballadors autònoms, eh? Aquesta és una de les nostres... Sempre que tinc l'oportunitat, insisteixo en aquesta mesura.

També bonificar fiscalment el manteniment de l'ocupació per mitjà de l'impost de societats. Millorar les condicions dels ERTO. Els dono les dades de dilluns dels ERTOS presentats: 30.781 expedients presentats a Catalunya, que afecten més de 271.000 treballadors, gairebé 272.000 treballadors. És possible que arribem a la xifra de 300.000 treballadors aviat, potser aquesta mateixa setmana. Aquesta és la realitat.

I hem d'agilitzar el cobrament perquè els treballadors afectats no hagin d'esperar fins al 10 de maig per cobrar les primeres prestacions. Per nosaltres ara és importantíssim. La confiança i la seguretat per als treballadors, per als empresaris, per als autònoms són ara, les necessiten ara.

Si volem que aquest confinament total sigui possible, si volem reduir al màxim aquesta activitat econòmica, que ens ho demanen els experts mèdics, alhora hem de ser capaços de donar-los i transmetre'ls aquesta confiança i seguretat, que passa per protegir els treballadors amb una renda bàsica i que passa per donar a les empreses la liquiditat i els crèdits suficients.

En l'eix social vam proposar, i ho vaig explicar en la reunió de presidents, les següents mesures: més recursos per les comunitats autònomes i a fons perdut en l'àmbit sanitari. No pot ser que no siguin a fons perdut, han de ser a fons perdut.

Triplificar els recursos per ajuts socials atorgats a les comunitats autònomes.

Regular la suspensió de lloguers durant la durada dels confinaments. Penso que és una mesura que està demanant la societat a crits. Avui per primera vegada sentia que el Govern espanyol s'ho plantejava. Si us plau, facin-ho, perquè és essencial en el que és aquesta via de donar garanties i confiança a la gent.

Allargar la impossibilitat de tallar subministraments per a les persones vulnerables i ampliar els supòsits de vulnerabilitat.

Donar ajudes a les famílies en serveis essencials amb dependències.

Atorgar una paga compensatòria als pares o mares que s'hagin de reduir la jornada mentre duri el tancament de les escoles.

I suprimir l'article 20 del reial decret per tal que se suspengui la portabilitat de numeració entre empreses de telecomunicacions. No pot ser que reduïm aquesta portabilitat a que ho puguin fer tres empreses. En aquest moment més que mai també ens cal l'estabilitat i la màxima confiança en el nostre sistema de telecomunicacions, que és el que ens permet, en definitiva, que el país no s'aturi, que rutlli i que puguem ara estar tenint aquesta sessió informativa amb vostès.

Evidentment, ampliar els crèdits destinats a la investigació, investigació i recerca. Segurament mai seran suficients, però els que actualment hi hem destinat no ho són. S'estan rebent moltes donacions i vull agrair a tots els donants que fan donacions als centres de recerca de Catalunya i d'arreu de l'Estat perquè és una de les línies més importants que tenim. No es pot aturar la recerca. La recerca necessita més recursos, molt benvingudes, i moltes gràcies, les donacions d'empreses i particulars que fan també en aquest camp.

Aquestes són les propostes que jo vaig fer al Govern espanyol. Evidentment, des dels respectius àmbits sectorials, els diversos consellers i departaments han mantingut contactes amb els respectius homòlegs de l'Estat als efectes de resoldre les diverses casuístiques que es produeixen.

No només això. Fer arribar les inquietuds i les angoixes dels diferents sectors que ens arriben a nosaltres i que cal fer propostes de mesures per pal·liar els efectes del coronavirus. Per exemple, les converses que ha tingut la consellera de Salut amb el ministre de Salut, o el conseller El Homrani amb la Vicepresidència Social del Govern de l'Estat.

I acabo, amb l'últim bloc. I ara què hem de fer? En primer lloc, al nostre entendre i avalats pels informes dels experts, el confinament com més dràstic, millor, en el sentit de que més curt serà el període de crisi. Necessitem frenar l'activitat. Jo vaig dir que havíem de triar entre vida i economia, però potser és que hem de triar entre vida i economia per tenir vida i economia. És que és així, és que la prioritat ara ha de ser la salut, hi insisteixo, perquè després ens puguem també recuperar

econòmicament. Necessitem frenar l'activitat i els contactes per poder atenuar tant com es pugui la corba de contagis.

Què farem? Prendrem, com a Govern de Catalunya, totes les decisions que tinguem a l'abast per frenar l'activitat i moviments, tota.

Diumenge vam aplicar el decret de protecció d'un metre i mig. Totes les mesures que en l'àmbit de salut laboral puguem prendre, les prendrem.

Continuarem insistint al Govern espanyol de la necessitat de decretar el confinament total. Cada minut que passa sense prendre aquesta decisió és un minut perdut i és un risc afegit per als ciutadans de tot el país.

De debò –de debò–, els parlo des del cor. No és un problema polític ni ideològic, ni de fronteres, ni de banderes ni res d'això. Ja n'hi ha prou de fer demagògia amb aquesta qüestió. És una qüestió sanitària. Si algú em presenta un informe d'experts que em demanin una altra via, l'estudiarem. Els nostres experts, els nostres científics ens diuen que aquesta és la millor solució i ens estem emparant en aquests informes i en aquests experts. És una qüestió sanitària, hi insisteixo, i és una exigència per frenar aquesta malaltia, que no ens estem inventant nosaltres, que han pres molts països del món. Per tant, prenguem-les i fem-ho junts i sortim junts a decidir que hem pres aquesta decisió.

Ens cal també preparar el sistema sanitari i de l'atenció social i assistencial. Saben, perquè ho ha dit la consellera i després potser podrà donar més explicacions, que estem treballant per doblar la capacitat de les unitats de cures intensives al final d'aquesta setmana. Catalunya haurà doblat la seva capacitat d'unitats de cures intensives al final d'aquesta setmana per poder atendre tots els pacients greus amb coronavirus.

Hem d'evitar de totes totes la saturació i el col·lapse de l'atenció sanitària contra la malaltia. Ho hem d'evitar. Hem de posar ara i aquí tots els esforços i els estem fent. Però ens calen recursos humans i tècnics.

Els ho puc assegurar, estic en contacte permanent amb els directors d'hospitals, amb el personal de CatSalut, amb la consellera. S'està treballant incansablement per tenir respiradors i llits amb els equipaments necessaris.

Però necessitem i tenim una urgència clau en l'abastament de materials de protecció, els EPIs, per al nostre personal, per a tots aquells que actuen a la primera línia contra la pandèmia. Si no protegim el nostre personal sanitari, el nostre personal d'emergències, el nostre personal bàsic, els serveis essencials no ens podran protegir a la resta. És importantíssim que tinguem tot el material necessari i estem passant per molts problemes, aquí.

La centralització de proveïments de mascaretes, bates i guants no està funcionant com hauria de funcionar. I em sap greu i soc el primer que si això funcionés diria: «Què bé que està funcionant! Quina sort que hem tingut».

És un clam que tots els presidents van demanar diumenge en la reunió que vam tenir: «És urgent solucionar-ho, si us plau, és urgent solucionar-ho.»

I també ens és imprescindible reduir encara més la demanda d'atenció sanitària per a tots aquells casos que no siguin d'urgència. I apel·lo a la responsabilitat de la ciutadania. Ens cal alliberar el nostre sistema sanitari de tots aquells temes que no siguin urgents, si us plau. Tothom és responsable.

(Tall de comunicació.) ...que tot el personal sanitari possible estigui al capdavant ara mateix treballant contra el coronavirus.

I també vull fer referència a l'esforç que s'està fent en l'àmbit de les residències de gent gran, que són un dels principals punts de més risc que ara mateix tenim, les residències per a la gent gran i també les residències amb persones amb discapacitat. Estem molt preocupats. S'han pres moltes mesures i tenim plans d'actuació per a cada escenari. Estem dedicant molta atenció per evitar que siguin un focus tan greu com han estat en altres països. Hem d'actuar amb tota la responsabilitat, aquí, no ens podem permetre casos com els que han sortit als diaris. No ens ho podem permetre, com a humanitat, també, si m'ho permeteu. Perquè aquesta malaltia és la malaltia més cruel i més deshumanitzadora que se'ns ha plantat al davant. Estem acomiadant els nostres avis sense poder-los dir ni adeu i hem de vetllar per ells.

Necessitem també un pacte de recuperació social, econòmica i sanitària. Com ja els he explicat, hem fet un paquet de propostes econòmiques al Govern espanyol per

pal·liar els efectes molt negatius que tindrà aquesta crisi sanitària a l'economia i les famílies del país.

Crec, sincerament, que ningú avui no és capaç d'estimar l'efecte devastador que tindrà aquesta epidèmia. Però sí que hi ha algunes decisions que ja podem prendre per evitar un major impacte. N'hem pres algunes. I a les decisions que el Govern espanyol va prendre hi vam donar suport, però vam dir que es quedaven a mig camí, que caldria anar a més. Tot el que sigui per avançar que sàpiga el Govern espanyol que tindrà el suport sense cap dubte del Govern de Catalunya, sempre i en tot moment. Però, quan no es prenen les mesures, també és el nostre deure explicar-ho. Perquè cal que siguem ambiciosos, amb aquest paquet de mesures. Tota l'ambició del món, si volem tenir capacitat de remuntar.

I, finalment, necessitarem també un gran pacte de país amb la implicació de tothom per reactivar la societat, l'economia i tots els sectors que hauran quedat malmesos, molt malmesos per aquesta pandèmia.

En aquell moment, quan arribi aquell moment, també caldrà que tothom tingui un sentit de país com el que a Catalunya hem sabut tenir en aquells moments clau, històrics, i que deixem també aleshores, com us demano ara, per més endavant els legítims interessos de partit o de part. La generositat i la solidaritat hauran de continuar una temporada ben llarga si volem sortir reforçats tots d'aquesta situació.

Apel·lo al millor esperit del nostre país, a la col·laboració, a l'exigència, al talent, al respecte, a l'entesa. Ens necessitem tots més que mai, més que mai, avui més que mai, però en els dies i mesos que vindran també. Ara cal sobretot, sobretot, parar el cop i donar confiança i seguretat als treballadors, als autònoms, a les pimes, a les empreses, a la ciutadania en general. Parar el cop i donar confiança i seguretat alhora.

És molt difícil, és molt incert. Tothom, tothom sé que ho fa amb la millor voluntat i que creu que ho està fent el millor que creu per a la seva ciutadania. Ho entenc. Però nosaltres creiem, i si em permeteu resumir-ho amb cinc punts molt clars, que aquests haurien de ser els cinc punts que tot el país, que Catalunya, que l'Estat espanyol, i si em permeteu, que tots aquests països més avançats estan prenent s'han de prendre ja, avui mateix.

Els cinc punts són la fórmula que proposa el Govern de Catalunya que són els següents. U, confinament total, excepte els serveis essencials. Dos, protecció a la ciutadania amb una renda de ciutadania bàsica, universal. Tres, suport a pimes, autònoms i empreses amb crèdits i liquiditat. Quart, suspensió de pagament d'impostos, lloguers i subministraments. Cinquè, reforç màxim, concentració màxima ara en el sistema sanitari i assistencial.

I ho repeteixo, tot això s'ha de fer junt i alhora. Sé de la complexitat. Hi insisteixo, sé que el futur és incert, però no ens en sortirem si prenem una mesura però no prenem les altres, no. Perquè els nostres treballadors, perquè els autònoms puguin sentir-se confiats, puguin quedar-se a casa com els demanem, necessitem aquesta renda bàsica. Necessitem reforçar el sistema sanitari. Necessitem que les empreses sàpiguen que tenen un futur assegurat amb els crèdits i amb la liquiditat que els hem de donar. Necessitem que se suspenguin els impostos, els lloguers i els subministraments. Ho necessitem tot junt i alhora. Aquesta és la fórmula que hem d'impulsar, la que creiem millor per als nostres conciutadans.

Alguns de vosaltres, diputats i diputades, hem estat adversaris polítics implacables. En alguns moments hem tingut discussions d'una duresa inaudita. Avui us dic que per mi no hi ha colors polítics, ni blocs, que jo i el Govern de Catalunya som a la vostra disposició per al que calgui, de vosaltres i de tota la ciutadania del poble de Catalunya. I us demano tota l'ajuda, la generositat i el suport per fer-ho possible. És, al nostre entendre, l'única manera d'avançar, concentrant esforços, parant el cop, donant confiança i seguretat a la gent.

Per part meva, per part del meu Govern, és amb aquest esperit amb el que us oferim de treballar conjuntament. Ens hi va la salut i ens hi va la vida dels nostres ciutadans.

Moltes gràcies, diputades i diputats. Que tinguem molta sort. Cuideu-vos, cuideu les vostres famílies. Si us plau, digueu a tothom que es quedi a casa.

President, aquesta era la informació que jo volia compartir amb tots vosaltres. Quedo a la vostra disposició.

El president

Gràcies, president. Tal com hem dit abans, ara passarem la paraula als diferents representants dels grups parlamentaris perquè facin les seves intervencions, les seves preguntes. I en primer lloc, doncs, passo la paraula al senyor Carrizosa, en representació del Grup de Ciutadans. Quan vulgui.

Carlos Carrizosa Torres

Muy buenos días a todos. Lo primero que quiero decir es dar el pésame por el fallecimiento de las personas en esta crisis sanitaria, a todos sus familiares, a todos los amigos, a todos los afectados por los fallecimientos en esta crisis. También deseamos la mejoría de todos aquellos enfermos, sobre todo aquellos que se encuentran en la UCI y todos aquellos afectados, en general.

También aprovecho para desear una pronta recuperación al señor Torra y al señor Aragonès, que están trabajando a pesar de que sabemos que están afectados por este virus. Transmitir el reconocimiento de Ciutadans a todos esos héroes sanitarios que, con peligro para su propia salud e incluso para su vida, están intentando atender y curar al mayor número de personas posibles. Y nuestro reconocimiento también a todos aquellos ciudadanos cívicos y responsables que se están quedando en sus casas para impedir la propagación de la epidemia.

También quiero decir aquí con claridad que tenemos la mano tendida al Govern, que participamos ahora en esta conferencia y participaremos también en todas las reuniones telemáticas que haga falta para hacer frente a esta crisis sanitaria.

Esta es una crisis que afecta a muchos niveles, a nivel sanitario, a nivel económico, a nivel social. Se ha mencionado ahora hace un momento por el Govern que se espera un colapso sanitario en los próximos días. Ya nos lo advirtió la portavoz del Govern, Meritxell Budó, y la *consellera* de Salut, Alba Vergés. Y sabemos que el sistema sanitario va a colapsar y que las UCI disponibles van a ser insuficientes. Tenemos que actuar con rapidez y todos juntos.

El tiempo está jugando en nuestra contra, el virus nos lleva ventaja y es por eso que debemos prevenir urgentemente el desborde del sistema sanitario y ayudar a nuestros profesionales lo máximo posible.

Según las últimas cifras, que conocimos ayer martes por la noche –y a ellas se ha referido el señor Torra–, el número de personas contagiadas asciende a 9.937 personas, con 516 muertos ya ayer martes.

Nosotros tenemos propuestas en sanidad que, como es lógico, si el Gobierno las ejecuta, va a contar con nuestro absoluto apoyo. Creemos, para ir rápidamente, porque es que hay muchas, que les haremos llegar en un documento, pero las más destacadas: la producción de test rápidos. En un momento tan complicado para toda la ciudadanía de Cataluña, la prioridad es salvar vidas y los test rápidos para la detección de la Covid-19 son imprescindibles para frenar la pandemia. En Andalucía, por ejemplo, el Gobierno de la Junta ya está poniendo en marcha estos test rápidos, que sin duda son un aliado frente al virus y el desbordamiento de las UCIs.

Luego un tema que queremos mencionar: la UME, la Unidad Militar de Emergencias, tanto en hospitales como en residencias. ¿Por qué el Govern no se anticipa, como nosotros ya pedimos, al desbordamiento de las UCIs y ya toma nota de la actuación del Gobierno de la Comunidad de Madrid, donde se llevó a cabo el acondicionamiento del pabellón 9 de IFEMA para convertirlo en un hospital de refuerzo con 5.500 camas? No sobran camas, faltan. Lo ha dicho el propio señor Torra. Faltan medios humanos y técnicos. Pues no renunciemos a pedir esta ayuda necesaria.

Y también en las residencias. Sabemos lo que ocurrió en la residencia de Olesa de Montserrat, nueve fallecidos como consecuencia del coronavirus. Mientras en Capellades el número de muertes asciende a doce. Estas cifras son terribles. El Govern tiene que solicitar, entre los paquetes de medidas que solicita al Gobierno de España, como nosotros también lo hacemos –está bien pedir al Gobierno de España toda la ayuda que sea necesaria–, pues, que se autorice el despliegue del personal médico militar en las residencias de mayores de Cataluña. La salud de las personas mayores se ha demostrado mucho más frágil ante la Covid-19, por lo que no hay tiempo que perder.

También proponemos hoteles medicalizados. Ya se han empezado a utilizar pero no son suficientes. Y recuerdo que en el caso de Madrid algunos de los hoteles son solo para sanitarios infectados.

Otro tema, se ha hablado del 112. Ya tiene más del 60 por ciento de las llamadas, ha dicho el señor Torra, para tratar del coronavirus, pero el 112 sigue siendo de pago. Ya arrastraron ustedes los pies, los señores del Govern, para instaurar, como pedía Ciutadans, la gratuidad del 061. Por favor, no tarden ustedes en hacer lo mismo y en hacer gratuito el 112.

Y por último, en este aspecto sanitario, la protección a sanitarios y a Mossos. Son más de seiscientos sanitarios infectados en Cataluña y más de mil policías en cuarentena por el coronavirus. Debemos dotarles de medios de protección suficientes para evitar contagios y que puedan seguir ayudándonos a luchar contra el virus.

Pasando al apartado de economía. La prioridad ahora es salvar vidas pero la segunda prioridad es salvar empleos y eso es lo que tenemos que preocuparnos también por los efectos económicos de la pandemia.

Los autónomos y las pequeñas empresas están sufriendo esta situación y no pueden aguantar sin ventas, sin trabajar, sin ingresos. La economía se ha parado y eso implica una reducción drástica de los ingresos. Los comercios, restaurantes y bares se han visto obligados a cerrar y los que no están obligados a cerrar no pueden desarrollar su actividad porque vivimos en un mundo donde la economía está interconectada. Los autónomos se están enfrentando a un desplome de las ventas, mientras ven como se les acumulan los costes fijos, la burocracia y los impuestos.

En este momento tenemos que estar al lado de los que más lo necesitan y ayudar a los autónomos y a las pequeñas empresas, que representan el 95 por ciento de nuestro tejido empresarial y además son la mayor fuente de empleo, que se espera, y también lo ha dicho el Gobierno hace un momento, hasta trescientos mil afectados por los ERTes.

Nosotros ya trasladamos, como digo, un paquete de medidas al Gobierno y, en concreto, al vicepresidente Aragonès le formulamos unas propuestas para que actúen y nosotros podamos apoyar: la creación de un fondo especial de ayuda para autónomos y pequeñas empresas afectadas; la bonificación en el tramo autonómico de IRPF para los afectados con efectos en la declaración de la renta de 2019, o que

la Generalitat de cobertura a la cuota de los autónomos afectados por la crisis del coronavirus mientras dure el estado de alarma, entre otras muchas cosas.

Y también, muy importante, ya estamos tardando en presentar unos nuevos presupuestos unitarios para hacer frente a la emergencia del coronavirus. Los anteriores presupuestos en trámite han quedado en papel mojado, han quedado obsoletos. Cada día es más evidente y todo el mundo lo entiende. Necesitamos hacer frente a esta emergencia con unos presupuestos unitarios y pedimos al Govern que nos presente ya esa propuesta de nuevos presupuestos para que Ciutadans pueda apoyarlos para hacer frente a esta emergencia del coronavirus.

Pasando ya a los temas sociales. Todos los contagiados merecen la atención de este Govern, pero no podemos negar que habría que prestar una mayor atención a los colectivos más vulnerables, aquellos que sufrían antes de la crisis del Covid-19 y ahora lo hacen más que nunca, y me refiero a todas esas mujeres que sufren la lacra de la violencia machista.

¿Cuántos son los casos de violencia machista que se pueden agravar por la cuarentena o el confinamiento? Porque no tengan duda de que esto está sucediendo en muchos hogares de Cataluña y debemos actuar para prevenir.

La violencia machista, para evitarla, se ha de potenciar el seguimiento de los casos de violencia machista que se puedan agravar por la cuarentena. No podemos permitirnos que dentro de un tiempo, cuando esta crisis la superemos juntos, tengamos que lamentarnos de cifras terribles. Ahora estamos en disposición de actuar con responsabilidad y rapidez.

Otro tema, para prevenir la prevención de riesgos laborales en supermercados. Los ciudadanos están cumpliendo con las medidas de estado de alarma confinados en sus casas y muchos de ellos solo salen para ir al supermercado, que puede convertirse en un foco de contagio para clientes y trabajadores. Desde Ciutadans proponemos poner en marcha un protocolo específico para evitar que esto se produzca.

Unos de los más afectados, las residencias, también se ha mencionado por parte del Gobierno. Debemos actuar con responsabilidad pero también con la mayor rapidez posible. En estos momentos difíciles hay muchas vidas en juego y tenemos

el deber de proteger la salud de nuestros mayores con todos los recursos y servidores públicos que puedan ser de ayuda para hacer frente a esta situación.

Por ello proponemos una serie de medidas que ya han sido apoyadas por l'Associació Professional Catalana de Directors de Centres d'Atenció a la Dependència, que es la patronal del sector: los test rápidos, que ya los hemos mencionado; los riesgos laborales, preservar la salud de los profesionales con todo el sistema profiláctico necesario, proveerlos de mascarillas, guantes y geles; reorganizar, muy importante, las bolsas de trabajo de profesionales de centros de día y de estudiantes de geriatría, porque no podemos permitirnos que algunas residencias cierren por falta de personal –no todas las personas que se han quedado sin trabajo al cerrar los centros de día han sido derivados a residencias–, y, por último, establecer medidas de hospitalización en las propias residencias para los residentes. Es una clara forma de reducir el riesgo de contagio en población tan vulnerable.

Y ya acabo. En plena crisis sanitaria y económica por la pandemia por la pandemia de la Covid-19, los catalanes necesitamos más que nunca un *govern* que actúe desde la lealtad y desde la responsabilidad.

Estamos en una crisis sin precedentes. Tiempo habrá para analizar qué ha hecho cada quien. Pero si hay una cosa que está clara es que ahora es el momento de actuar, de ir unidos, de arrimar el hombro, de poner a las personas por delante, porque, si no lo hacemos ahora, cuándo.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. Gràcies també per ajustar-se als temps que havíem previst. Li correspon ara un torn al senyor Miquel Iceta, en nom del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar. Quan vulgui.

Miquel Iceta i Llorens

Gràcies per aquesta videoconferència pública i per la informació que ens ha traslladat. Permeti que, en primer lloc, m'adreci als conciutadans i conciutadanes que han perdut éssers estimats, perquè sàpiguen que els acompanyem en el sentiment en moments tan dolorosos. I permeti també que adreci un missatge de

suport a les persones infectades i a les seves famílies i amics. Estem al seu costat i els adreçem un missatge d'ànim.

És de justícia utilitzar aquesta plataforma per reconèixer novament la feina i el compromís del personal sanitari i d'emergències, del personal de les residències de gent gran, dels Mossos, les policies locals, les forces i cossos de seguretat de l'Estat i l'exèrcit, que estan demostrant la seva eficàcia i vocació de servei en dies tan difícils.

També cal reconèixer la dedicació del personal de la neteja, del transport, dels sectors econòmics essencials, com els que treballen en la cadena alimentària, la indústria farmacèutica, els proveïdors d'energia, els treballadors i treballadores de la funció pública que estan dedicant aquest temps de feina a la gent que no es pot confinar, perquè no poden confinar-se els que presten serveis essencials, que són moltíssims, les seves contribucions són imprescindibles.

També hem de donar les gràcies a les empreses que estan redirigint la seva producció a instruments crucials, com els equips de protecció individual, les mascaretes o els respiradors.

Tampoc no volem oblidar els professionals de la recerca, que segueixen lluitant per trobar tractament i vacuna contra el virus.

I aquest capítol de reconeixements i agraïments no pot acabar sense una menció expressa al conjunt de la ciutadania, als conciutadans i conciutadanes que amb el seu confinament personal i amb el compliment de les instruccions de les autoritats sanitàries, neteja de mans, distància de seguretat i altres, estan evitant que el virus pugui escampar-se més enllà. Més del 90 per cent de la població catalana està respectant un confinament que encara es perllongarà unes setmanes.

President, estem tots d'acord en que aquesta crisi sense precedents exigeix de tots nosaltres un esforç immens. El mínim que podem oferir als nostres conciutadans i conciutadanes és la garantia de la màxima eficàcia de les administracions, la màxima col·laboració entre elles, el màxim suport al personal sanitari i d'emergències i també un debat polític el màxim de constructiu i propositiu, amb la màxima responsabilitat per part de tots, per fer un debat serè i constructiu.

Per això vam lamentar que vostè fos l'únic president que no subscriuís el comunicat signat per la resta de presidents de comunitats autònomes. Creiem que, com ho fa el president Sánchez, els governs no han de polemitzar públicament, ho repeteixo, públicament. Ni la picabaralla ni el desànim són útils per al que realment importa, que és lluitar contra el virus. Volem i oferim cooperació i no confrontació.

President, no és creïble ni és real que el que un govern fa ho fa tot bé i l'altre en canvi ho fa tot malament. Sols cal comparar el que diu el *Butlletí Oficial de l'Estat* amb el que es publica el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, tenint present les competències i els recursos d'un i altre govern. I, per cert, les mesures preses pel Govern d'Espanya compten amb l'aval públic i conegut de l'Organització Mundial de la Salut. Temps hi haurà per valorar errors i mancances. Temps tindrem també per reflexionar sobre un sistema de salut a Catalunya que no ha rebut prou atenció i recursos en molt de temps.

Però avui el que toca és mobilitzar tots els recursos i totes les energies en un combat que ja ha tingut massa víctimes i que tindrà, sens dubte, importants efectes sobre l'economia i el benestar de la nostra societat.

Ahir eren 272.000 catalans i catalanes afectats per expedients de regulació temporal d'ocupació, 30.000 expedients, 31.000. Avui segur que ja en seran més. I també som moltíssims i moltíssims conciutadans i moltíssimes conciutadanes nostres que han estat acomiadades o ho seran en els propers dies, setmanes i mesos.

Probablement res no tornarà a ser com ara. Però ens hem de comprometre a mobilitzar recursos i energies per superar la crisi sanitària tan aviat com puguem i per evitar com més estralls millor en el nostre teixit productiu.

Treballadors i treballadores, autònoms i autònomes, emprenedors i emprenedores, empresaris i empresàries, professionals de tot tipus han de sentir els governs i les institucions al seu costat, dient també la veritat sense caure en demagògies ni subhastes, fent tot el que calgui sense prometre paradisos inexistents. Centrem-nos en el realment important i sapiguem definir amb encert prioritats i límits.

President, el capítol d'agraïments no estaria complet sense un exprés agraïment i reconeixement al Departament de Salut i al Ministeri de Sanitat. La càrrega feixuga que el virus ha posat sobre les seves esquenes és enorme. Per sort, la consellera i

el ministre s'entenen bé i treballen conjuntament. Només podrem exigir més a uns i altres si som objectius en l'anàlisi de la dimensió de la tragèdia que estem vivint, el coneixement dels recursos dels que disposem i els que siguem capaços de mobilitzar, recursos públics i privats.

Convé recordar aquí des dels hotels que s'ofereixen com a residències i hospitals de campanya a les empreses, que abans mencionava, que estan redirigint la seva producció o posant la seva capacitat innovadora al servei del combat contra la infecció.

Dit tot això, president, i sense ànim exhaustiu, voldríem fer algunes aportacions que poden ser útils en la tasca que ens reuneix avui aquí, que no és altra que guanyar el combat a la malaltia. I volem formular també alguna pregunta sobre la feina realitzada fins ara.

President, ens volem interessar sobre quin punt els nostres professionals sanitaris, d'emergències i policials compten amb els equips de protecció i tot el material necessari, els que pugui oferir el Govern d'Espanya, ben segur, però també els que ha de mobilitzar el Govern català, perquè hem de saber que a determinats llocs encara no han rebut el que estava previst per combatre la grip.

Volem saber també quines són les previsions temporals, per tal que els telèfons d'emergències, el 061 i el 112, puguin donar resposta a l'ingent nombre de trucades que reben.

Volem manifestar també la nostra preocupació per la situació de residències de gent gran, molt afectades també per l'escassetat de personal, agreujada per la infecció de treballadors i treballadores del sector, residències de les que el seu Govern té competències en inspecció.

Voldríem saber també quin és el nivell de pràctica de proves de detecció del virus i la previsió d'incrementar-les en el més breu termini possible.

Voldríem saber, president, si hi ha marge per incrementar els ajuts a la liquiditat de les pimes, si és possible establir una línia per al pagament de factures pendents a proveïdors, si és possible incrementar els ajuts a autònoms i autònomes.

Pensa el Govern modificar el projecte de pressupostos o potser complementar-los amb un decret de mesures econòmiques per afrontar la crisi derivada de la Covid-19?

Volem també conèixer si està previst el reforçament de les mesures de prevenció i combat contra la violència de gènere.

President, ens arriben també notícies de retards en la tramitació dels expedients de regulació temporal d'ocupació i ens agradaria saber quines mesures s'estan prenent per resoldre-ho.

També volem manifestar la nostra demanda d'una col·laboració més estreta amb el món local, al que sovint s'acaba encomanant funcions per a les que no té en aquests moments prou personal ni recursos i que no sempre disposa de la informació necessària a temps real. En aquest sentit, president, creiem manifestament millorable la gestió per la distribució de les targetes que substitueixen les beques menjador i la necessitat de millorar l'atenció domiciliària. Per cert, ahir mateix el Govern d'Espanya destinava 50 milions d'euros a Catalunya a efectes de, precisament, finançar les beques menjador.

President, en una crisi així cal demanar tot l'ajut disponible. I en aquest sentit, nosaltres ens manifestem favorables a demanar la col·laboració de la Unitat Militar d'Emergències i de l'exèrcit en general per desplegar hospitals de campanya o per desenvolupar tasques de desinfecció.

President, no voldria deixar de preguntar-li sobre la situació a Igualada i a la conca d'Òdena, que actualment està en estat de confinament total i que té la necessitat de traslladar malalts a hospitals de Manresa i Sant Cugat. Voldríem preguntar quina valoració en fan, d'aquest confinament total, i si pensen prorrogar-lo perquè, si no ho tinc malentès, acabaria demà. De l'Anoia ens arriben també notícies preocupants que afecten residències de gent gran. I per cert, convindria donar dades certes sobre el nombre de víctimes mortals a aquella zona per evitar tota especulació al respecte.

Vostè ha donat cinc punts com a final de la seva intervenció. Parla de confinament total. Digui què cal més que es tanqui, perquè potser discrepem sobre quins serveis tenen caràcter essencial. Amb un confinament del 90 per cent, deu quedar ben poc.

I la discrepància sobre això no creiem que sigui útil per al que realment importa, sinó que sembla més aviat un intent de derivar a altres tota responsabilitat.

Sobre la renda garantida, president, facin el favor d'agilitar i desplegar adequadament i amb eficàcia la renda garantida de ciutadania, creada pel Parlament, i revisin l'índex de renda de suficiència de Catalunya, congelat des de l'any 2011.

President, acabo. Crec que d'aquest acte d'avui n'hauria de sortir un missatge clar d'unitat contra la malaltia, de contribució en positiu per millorar col·lectivament en tot el que puguem l'atenció sanitària i el combat contra el virus; un combat que només podem afrontar des de la cooperació, la lleialtat, la responsabilitat i la solidaritat; un combat que seguirem amb la votació avui al Congrés de la pròrroga de l'estat d'alarma fins l'11 d'abril, perquè l'alarma segueix.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Iceta, i gràcies també per la bona gestió del temps. Correspon ara un temps d'intervenció a la senyora Jéssica Albiach, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; moltes gràcies, president. I moltíssimes gràcies també, no només per la informació que ens ha lliurat, sinó també pel to de la seua intervenció.

El primer que voldria fer seria, òbviament, enviar el condol a totes les famílies de les persones que han mort pel coronavirus. També donar i enviar tota la força a les persones que ara mateix estan contagiades. I també vull posar en valor el sacrifici i l'esforç que està fent tota la ciutadania, i quan dic tota, dic tota. Per un costat, les persones que estan en primera línia, però també totes aquelles persones que ara mateix estan confinades a les seues cases perquè saben que quedar-se en casa també entén de barris, entén de classes socials i entén de gènere. No és el mateix tindre una casa de 50 metres que de 150. No és el mateix estar amb una persona que t'estima que amb una persona que pot ser el teu agressor. Sabem també que hi ha espais que són més grans o més reduïts. No és el mateix estar sana o estar

malalta. Per tant, sabem que tots aquests punts, tots aquests aspectes també estan fent encara més difícil la vida d'algunes persones que estan confinades.

Però, més enllà de totes aquestes diferències, de totes aquestes desigualtats, el que s'està demostrant és que la nostra fragilitat és un tema col·lectiu, i per tant el que necessitem és donar-hi respostes col·lectives. Ho estem veient cada dia als hospitals, on ens estan salvant la vida, a les residències, on estan tenint cura dels nostres avis i les nostres àvies, moltes vegades amb unes condicions laborals que són molt precàries; a les botigues d'alimentació, on les treballadores s'exposen a la malaltia per garantir-nos tot allò més bàsic; a les carreteres, on els transportistes també estan fent més hores que mai per fer-nos arribar allò més bàsic; a les fàbriques, que també estem veient que moltes s'estan reconvertint i que han deixat de fabricar els productes anteriors i ara estan investigant, estan fent recerca també per generar material sanitari.

I jo crec que hem de posar en valor tota la feina que estan fent aquestes persones, que són ara mateix les que estan movent el món. I per tant, un agraïment immens. Però també pensem quina és la millor manera d'estar-los agraïdes. I jo crec que la millor manera que tenim nosaltres és estar a l'alçada i també dir la veritat. Jo crec que ningú, i quan dic ningú també dic cap govern, era conscient de la dimensió del que venia damunt.

Jo recordo encara aquella reunió que vam fer a palau per parlar del coronavirus, va ser la primera, va ser presencial, va ser el 10 de març, i recorde que allí totes nosaltres fèiem broma sobre si fer-nos dos petons o sobre si donar-nos la mà. I aquell mateix dia també la consellera de Salut deia que no calia tancar el servei d'ensenyament.

Per tant, han passat només quinze dies. En estos quinze dies s'han disparat el nombre de persones mortes, el nombre de persones contagiades, però també tenim un decret d'estat d'alarma i, a més, ens hem confinat a les nostres cases. Per tant, tota la maquinària està ara mateix en marxa. I clar que s'ha anat reaccionant sobre la marxa, en funció dels escenaris que teníem davant. I ara és quan es comença a poder alçar una mica la mirada i començar a planificar. Però al principi no es podia i aquesta és la veritat.

Estem davant d'una situació que és inèdita, que és d'una enorme complexitat i per tant el que cal és cooperar i no competir. Cal assumir responsabilitats i també cal deixar les polèmiques per a quan acabem la gestió d'aquesta crisi sanitària on ens estem jugant la vida. Almenys nosaltres no entrarem en polèmiques, i no perquè ens agrada tot el que està dient el Govern de la Generalitat, no perquè ens sembla del tot correcte com s'està gestionant per part del Govern de la Generalitat, sinó perquè ara mateix estem davant d'una emergència tan gran que el país el que mereix és que donem solucions i no generem més soroll.

I nosaltres podríem sortir als mitjans de comunicació i dir si allò ens sembla bé o ens sembla pitjor, però crec que no és la via. La via és la que estem fent, que és parlar directament amb els departaments, parlar directament amb els consellers i les conselleres i transmetre tot allò que considerem que s'ha de millorar.

El president

Senyora Albiach, un moment, que em diuen que no s'està veient la seva imatge. Crec que se sent el so però no s'està veient la seva imatge. Parem un minut per intentar resoldre això i llavors segueixi. Disculpi, eh?

(Pausa llarga.)

Reprenem. Jéssica, quan vulguis. Si vols tornar a començar, tu mateixa. Si no, continuem des de... Com vulguis, eh? No...

Jéssica Albiach Satorres

Crec que podem seguir. Sí, el que comentava...

El president

Un segon, que aviso que... *(Pausa.)* Endavant, endavant.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, ara ja es veu? D'acord, gràcies. Bé, com comentava, jo crec que ja tindrem temps d'analitzar els errors quan passe l'emergència, tindrem temps de rendir comptes i també de protegir-nos millor de cara al futur. I la millor protecció, sens dubte, és no permetre mai més les retallades. Mai més retallades en serveis essencials, mai més retallades en salut ni a Catalunya, ni a Madrid, ni a Múrcia ni enlloc, perquè, al final,

privatitzar la salut el que estem veient és que és posar la nostra vida en mans dels voltors. No s'havia d'haver fet mai i no permetrem que es torni a fer.

I per a la gestió d'aquest moment, amb la voluntat de cooperar, com comentava, president, sí que li vull traslladar un seguit de dubtes, de preguntes i de propostes que considerem que podrien millorar la gestió que s'està fent ara mateix.

El primer tema que ens preocupa són les residències que, a més, són competència de la Generalitat. I voldria fer tres preguntes molt concretes.

La primera és conèixer quina és la xifra exacta de persones mortes a les residències per coronavirus a Catalunya.

La segona pregunta que li volem fer és si continuen amb els mateixos protocols i amb les mateixes instruccions fetes des del Departament d'Afers Socials per les quals el personal que està atenent els nostres avis i les nostres àvies només havia utilitzat el material de protecció, les conegudes com EPIs, quan en aquesta residència hi havia sospites de casos o hi havia casos confirmats. Nosaltres creiem que és una bogeria, sincerament, i que s'hauria de rectificar.

I la tercera pregunta que li volem traslladar és que el Govern central ha facilitat de manera perquè vostès puguin prendre el control també de les residències privades en cas que se sospite que no s'hi està fent una bona gestió. I no dic que hi hagi mala fe, sinó que moltes d'elles estan desbordades i no hi ha personal suficient. Per tant, volem saber si ja tenen localitzades aquestes residències i si tenen previst o si ja s'ha fet algun tipus d'intervenció i ja s'ha passat a gestionar des del departament aquestes residències.

I també li demanaríem que augmentés la contractació del Servei d'Atenció Domiciliària perquè sabem que ara mateix és insuficient.

Pel que fa al tema Igualada ens arriben informacions confuses. Sabem que la situació és crítica i per tant ens agradaria si ens poguéu posar una miqueta de llum a tot el que està passant ara mateix allí mateix i que no tinguen por de demanar ajuda, ja siga Metges Sense Fronteres, ja siga a la UME, ja siga a qui sigui. Si la situació és crítica i si se necessita suport i ajuda, si us plau, demanin-la.

Un altre tema. Ja ha comentat també que en les properes setmanes hi haurà un pic de persones contagiades i el món local vol col·laborar, però també necessita directrius clares per saber exactament cap a on han d'anar. Estan posant a disposició del Departament de Salut tots els equipaments, tots els pavellons per poder instal·lar hospitals de campanya, per poder fer espais extra que donen suport hospitalari, perquè sabem que necessitarem més unitats de cures intensives, però sí que necessiten directrius que siguin molt clares, molt nítides. I també pensem en tots aquells municipis on la situació financera és molt asfixiant i que per tant necessitaran crèdit per part de la Generalitat.

Pel que fa als CAPs, estem tenint notícies de que hi estan havent alguns tancaments. Entenem la manca de personal que hi ha ara mateix, però també volem que reflexionen que en alguns municipis tancar l'únic CAP, l'únic centre d'atenció primària que hi havia en aquest municipi, si el tanquem, la resta de la població se queda desprotegida. Per tant, volem que facen, bé, una reflexió sobre on es podria tancar i on no, perquè, a més, el personal, els professionals de l'atenció primària també estan sent clau en la gestió contra el coronavirus.

Sobre el tema de la renda garantida de ciutadania, ara mateix l'única cosa que estan fent són els tràmits administratius. Òbviament estan donant cita prèvia per a quan acabe la situació del confinament i s'estan allargant els terminis. Però el que demanem és que replantegen la renda garantida de ciutadania perquè ara mateix els casos d'urgència el departament el que està fent, president, és derivar-los als ajuts d'urgència dels ajuntaments.

Per tant, el que necessitem és que des del Departament d'Afers Socials es repensi aquesta renda garantida de ciutadania, s'amplien els supòsits, perquè tenim famílies senceres que se'n van al pou de la misèria. Pensem que hi ha persones que van ser acomiadades abans de decretar l'estat d'alarma, per exemple. Hi ha famílies senceres que ara mateix no tenen ingressos, no tenen recursos. Per tant, repensem i replantegem aquesta renda garantida de ciutadania.

Pel que fa a la gestió de les beques menjador. Les targetes moneder estan arribant tard i en alguns municipis ni tan sols han arribat. Per exemple, a Montcada encara no han arribat, al Tarragonès han arribat avui mateix, a Barcelona en falten deu mil.

I la manera en la que s'ha gestionat ha de fer que la gent deixi el seu confinament, cosa que també és, bé, ampliar els riscos cap a la població.

I també els demanàriem que repensaren els supòsits. Ara mateix només són per als dies lectius, però també pensem que hi ha unes vacances que venen, que són les de Setmana Santa i també que hi han els caps de setmana. Per tant, ampliem aquesta cobertura perquè que cap infant se quede sense un àpat, almenys, digne al dia.

I un darrer tema que també volia plantejar és el tema del ERTOS. En el cas de força major, aquest supòsit s'ha utilitzat en més d'un 96 per cent dels casos de tots els ERTOS que s'han presentat ara mateix a Catalunya. Sabem, perquè ens ho estan dient els sindicats, que hi pot haver un ús fraudulent d'aquesta figura de força major i que molts empresaris, d'una manera intolerable, d'una manera irresponsable, es voldrien aprofitar de la situació d'emergència que tenim ara mateix a Catalunya i al món sencer, també és cert.

Per tant, com diuen els sindicats, posem tots els recursos, posem totes les eines perquè tant des del Govern de la Generalitat com des del Govern central s'investigue a fons si realment hi ha força major o si realment en alguns casos hi ha un ús fraudulent d'aquesta figura. Realment és intolerable que hi haja qui vulga omplir-se les butxaques i vulga aprofitar-se d'aquesta situació.

I també li demanem, president: sabem que el cos d'inspectors de treball és insuficient, per tant, caldria posar els Mossos a garantir que en els centres de treball, totes aquelles persones que sí que han d'anar a treballar aquests dies, doncs, s'estiguin complint les mesures de seguretat.

Mirin, ara mateix, a Catalunya i a l'estat tenim les mesures de confinament més dràstiques de tot occident. A la resta de països europeus fins que no van arribar als cinc mil infectats no van decretar estat d'alarma. Nosaltres ho vam fer abans, amb unes mesures de confinament que són duríssimes. A Itàlia fins fa dos dies es podia sortir encara al carrer a fer esport lliure. A Bèlgica i a França ara mateix encara es pot sortir a passejar. Per tant, anem per bon camí. Només cal veure les fotografies aèries de Barcelona, que està buida, o mirar les xifres d'ús de transport públic que,

en alguns casos, han caigut entre un 85 i un 90 per cent del seu ús. Per tant, anem bé.

I també li diria sobre l'activitat... (*Tall de comunicació.*) I aquí sí que li demano que filem molt prim... (*tall de comunicació*) ...necessitem caixes de cartró. Per tant, aquí estariem parlant d'una activitat productiva essencial. Si necessitem guants per a la nostra protecció, doncs, per exemple, necessitem que les indústries del plàstic també estiguen treballant. Si necessitem transportistes perquè ens porten a casa o perquè porten als hospitals determinats materials, necessitem mecànics. Per tant, jo crec que no podem fer demagògia amb el que és activitat econòmica essencial i mirar bé en cada cas què és i què no és.

I també, per cert, que hi ha algunes indústries, algunes fàbriques que estan reconvertint-se. L'altre dia, sense anar més lluny, a TV3 parlaven que una fàbrica de begudes alcohòliques ara ja està investigant, ja està fent alcohol mèdic. Per tant, pensem en tots aquests supòsits.

Jo sí que li demanaria, president, aquí una mica de concreció. Què és –i faça un llistat, si pot ser, i a més jo crec que seria necessari pel bé del país– una activitat econòmica essencial i què no ho és. I també volem saber quants treballadors i quantes treballadores afectaria. I sobretot també que garanteixin que aquelles persones que han d'anar a treballar tinguin totes les mesures de precaució, totes les mesures de prevenció davant del coronavirus. Perquè, com vostè ha dit, i aquí coincidim, la vida ha d'estar per damunt de tot. S'ha acabat el temps de privatitzar els beneficis i de socialitzar les pèrdues.

I per això, quan passe aquesta crisi sanitària, no només hem d'entomar la crisi social, no només hem d'entomar la crisi econòmica, sinó que hem de repensar el model. Un model on allò públic es blindi, on els drets de totes estan garantits, on l'existència digna està blindada per allò públic, ja comunitari i, òbviament, ni destruïm el planeta ni deixem enrere perquè ningú es quede en la cuneta. Perquè ja està bé d'un sistema econòmic que és injust i que ha deixat moltíssimes persones en l'estacada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Albiach. Ara és el torn de la senyora Maria Sirvent, en nom de la CUP. Quan vulgui.

Maria Sirvent i Escrig

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció de l'oradora.)

Sí... *(Tall de comunicació.)* ...fer possible aquesta reunió i, per altra banda, també volem enviar un condol a totes les amigues, companyes i familiars de les persones que han patit aquesta malaltia i que també han mort per les conseqüències de la Covid-19. I també desitgem que es recuperin ben aviat.

Bé, dit això, president, membres de la Mesa, conselleres, membres del Parlament, us volem traslladar que durant tots aquests dies hem estat fent arribar propostes i ens posem en la seva pell i en el que significa la gestió difícil d'aquesta pandèmia i d'aquests moments, però és la nostra obligació també fiscalitzar totes les mesures de les que ens ha informat avui el Govern i totes les resolucions i els decrets que ha anat promulgant.

Lamentem que aquesta compareixença sigui una simple reunió formal i que no s'hagin pogut habilitar els mitjans telemàtics adients o presencials necessaris, sobretot en el context en el que ens trobem i en un moment en què aquesta cambra corre el risc de convertir-se en un simple òrgan gestor de les decisions que es prenen en altres instàncies polítiques. Li agraïm, però, l'oportunitat a vostè i al Govern de que li puguem fer arribar les nostres propostes i les nostres preguntes com a màxim responsable de l'executiu.

I volem començar la nostra intervenció fent una anàlisi del context actual, perquè entenem o estem convençudes que fer aquesta anàlisi del context actual ens portarà a trobar les solucions més adequades.

Ja fa temps que diversos economistes ens advertien de l'arribada d'una nova crisi econòmica, ecològica i social. Una crisi que es preveu més crua i més amarga que l'anterior, de la que encara estem patint els efectes. La Covid-19 i la situació d'emergència sanitària, que ha actuat com un factor desencadenant, el que ha posat de manifest és que el sistema capitalista patriarcal ja feia aigües, estava esgotat i que és un sistema que a poc a poc s'ha anat desfent. Perquè una crisi sanitària i de cures per si sola no fa caure una economia forta.

Aquests dies, com a societat, hem pogut observar les conseqüències de les retallades, el que significa la dependència dels mercats financers, de la política dels grans esdeveniments o del sector del turisme. Hem observat també la manca de sobirania i la manca de voluntat de les institucions per respondre a les necessitats de les persones; la prevalença dels interessos econòmics sobre la vida; les conseqüències també de que l'habitatge s'entengui com un bé mercantilitzar, però, sobretot, sobretot, hem tocat i hem viscut de prop les conseqüències de les privatitzacions, unes privatitzacions que afecten serveis essencials per al desenvolupament de la vida.

Per tant, volem aprofitar aquesta intervenció per agrair públicament a les treballadores de la sanitat l'esforç titànic i sobrehumà que estan fent i que tant de bo no haguessin de fer. Però ho han hagut de fer per donar resposta a la manca de tot: a la manca de mascaretes, a la manca d'EPis, de guants, de solucions hidroalcohòliques i respiradors. I nosaltres no ens podem imaginar com algú pot fer front a una situació d'emergència sanitària sense tot això, amb manca de llits necessaris, amb canvi de protocols, que, lluny de significar una adequació a noves realitats i necessitats, el que han generat ha estat confusió i incertesa i una pèrdua d'efectivitat. Veiem com a primària, entre el dia 14 i 15 de març, van arribar dues guies d'actuació diferents amb instruccions també diferents.

I també hi ha una manca de mesures preventives clares i no s'ha garantit l'accés a les treballadores a les proves del coronavirus, cosa que és importantíssima per disminuir el risc.

Aquesta manca de treballadores que hi ha també ha provocat unes jornades inacabables i incansables. I si això els passa a les treballadores, doncs, imaginin-se a les milers de persones que tenim a l'espera, a l'espera que algú els agafi el telèfon, que algú els torni la trucada o de poder sotmetre's a una prova del coronavirus.

Fa anys que des de la CUP i durant totes les legislatures hem anat denunciant que hi ha quatre elements que porten el sistema sociosanitari i el sistema sanitari al límit: la confusió entre allò públic i allò privat, la mala gestió, l'infrafinançament i la precarietat laboral de les treballadores del sector.

Aquests elements, senyor president, membres del Govern, són previs a l'aparició del coronavirus, i el col·lapse ve provocat per un sistema sanitari que s'ha volgut situar al límit en els darrers anys. Ho ha fet limitant pressupostos, amb retallades, afavorint la gestió privada i la precarietat laboral. I els responsables d'aquesta situació tenen noms i cognoms. Entre d'altres, podríem citar el senyor Boi Ruiz o el senyor Mas-Colell i les seves polítiques de sanitat.

Durant aquests dies també s'ha fet palesa la importància dels treballs de cura, d'envelliment i dependència que estan desenvolupant principalment dones treballadores als serveis d'atenció domiciliària, a les residències de gent gran, als centres sanitaris, la importància de la feina que fan les treballadores de la neteja i totes aquelles que treballen amb infants i amb persones dependents. Treballadores que, en definitiva, tenen una cabdal importància perquè sustenten la vida i fan serveis que són essencials per al desenvolupament de la vida i presten serveis públics en condicions d'extrema precarietat per empreses privades com Sacyr, com Clece, com Eulen o com empreses multinacionals que han acumulat molts beneficis, darrere de les quals s'amaguen senyors com Florentino, que ja fa molt de temps que fan negoci i juguen amb les nostres vides amb plena impunitat.

Aquests treballs que sustenten la vida també els desenvolupen principalment dones sense cap tipus de remuneració i a costa d'una doble explotació, a casa i a la feina, i també a costa d'una doble càrrega de treball. És important per això que parlem de la socialització dels treballs de cura.

Nosaltres voldríem saber, senyor president, després del que hem vist que està passant a determinades residències de gent gran, després de les imatges que hem pogut anar veient, voldríem saber quines mesures s'han adoptat i quants contractes s'han rescindit amb relació a aquests fets.

Ha quedat més que demostrat durant tots aquests dies, si és que ja no estava prou demostrat, que la gestió privada no és compatible amb una correcta gestió ni amb la dignitat de les més vulnerables. Ens ho expliquen cada dia les familiars. No entenem per què el Departament de Treball ja no ha fet una intervenció immediata de les residències de la gent gran.

Saben que les residències de gent gran no poden funcionar amb normalitat: el passat dijous encara no s'havien repartit les EPIs amb les que es va comprometre la consellera Vergés; la rotació de les treballadores segueix augmentant el risc, i hi ha una manca de proves del coronavirus. I vostès ho coneixen perfectament.

Volem també que facin un exercici de transparència. Volem saber exactament les dades de morts per la Covid-19, per edats a Catalunya i per comarques.

I és que, president, li volem traslladar que el sentit comú ha dut diversos moviments socials i agents socials i gran part de la població a defensar amb convicció la importància d'uns serveis públics de qualitat al servei de les persones i no dels beneficis privats i de les grans multinacionals.

És precisament per aquests motius que des de la CUP no podem compartir les mesures que el seu govern, el Govern de la Generalitat, ha impulsat per fer front a aquesta crisi, perquè són les mateixes receptes neoliberalistes que durant la crisi del 2008 van permetre que es matessin persones per rescatar bancs. Ara cal que les institucions rescatin les persones, rescatin l'activitat productiva. Aquesta crisi l'han de pagar els bancs, l'IBEX 35 i el gran capital.

Ens preguntem per què en la mobilització dels 1.000 milions d'euros per a autònoms i pimes, que n'assumeix el risc el Govern de la Generalitat mitjançant l'ICF i Avalis, en lloc de traspasar aquest risc, aquesta responsabilitat a les entitats financeres que van ser rescatades amb 220.000 milions d'euros públics, aquesta responsabilitat es trasllada al Govern de la Generalitat, i per tant es trasllada a tota la ciutadania.

Ens preguntem també per què no promouen una banca pròpia i deixen de fomentar els interessos d'aquestes entitats que cada dia fan fora de casa seva les persones.

I també ens preguntem per què no concedeixen préstecs pensant en el retorn social i ambiental de l'activitat productiva de les empreses i no pas fomentant la financerització i l'economia especulativa.

Ens preguntem també per què han optat per declarar una moratòria indiscriminada del pagament dels impostos de la Generalitat sense tenir en compte la capacitat adquisitiva de qui els ha de pagar en el moment en què més cal redistribuir la riquesa.

Els hem proposat diverses reformes fiscals. Per què no modifiquen l'impost de patrimoni amb la finalitat de redistribuir la riquesa? És una mesura viable i que és possible en aquests moments.

Ens preguntem també, president, per què li paguen les nòmines al clan Bagó mentre ell promou ERTOS i acomiada les seves treballadores, per què hi ha empreses al sector sanitari i sociosanitari que estan promovent ERTOS en aquests moments. I també ens preguntem per què han optat per seguir premiant les empreses privades que maltracten i degraden els serveis públics i que posen en risc les nostres vides.

No sabem per què han decidit seguir pagant el sou de les treballadores i repagant el cost del servei a les empreses concessionàries sense demanar res a canvi. Que, en cas que les empreses concessionàries quan tenen beneficis milionaris, ens els reverteixen? No entenem per què nosaltres des de l'Administració hem d'assumir aquestes pèrdues milionàries i no corresponsabilitzem aquestes empreses que fa molt temps que fan negoci amb els nostres drets.

També volem saber per què no recuperem el servei i fem que les treballadores treballin en condicions dignes i directament a l'Administració, augmentant així també la qualitat del servei. A nosaltres no se'ns acut millor política d'ocupació que internalitzar serveis i subrogar les treballadores per augmentar la qualitat d'aquests serveis.

Ens preguntem també per què no s'ha intervingut el servei del 061 i es segueix prestant per una empresa privada, mentre el cost l'assumeix l'Administració.

I ens preguntem també, i ja vaig acabant, per què s'han posat a disposició només cent seixanta llits de la privada per a usuàries de la pública mentre s'estan habilitant hotels. Això no té res a veure amb la intervenció dels mitjans sanitaris privats. Per què no nacionalitzen tots els recursos sanitaris i els posen ja a disposició de l'interès col·lectiu? Estem parlant de vides, estem parlant de que ens estem jugant la salut i calen mesures valentes.

I nosaltres no podem fer una altra cosa que posar de manifest que les seves declaracions públiques i les del seu Govern es contradiuen amb els decrets i les resolucions que vostès estan promulgant.

No volem posar en qüestió la seva gestió, tot el contrari, el que volem és doncs estendre-li la mà. Entenem que hi ha molt camí a recórrer perquè aquesta crisi no l'acabin pagant les de sempre, la classe treballadora. No hem vingut a qüestionar re, sinó a proposar mesures que saben que ja fa molt de temps que els estem fent arribar, que posen al centre els drets i les necessitats del nostre poble i que revertixen les polítiques d'austeritat que ens han dut a aquesta situació i que ja fa massa temps que dura.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Sirvent. Li correspon el torn al senyor Serrano, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Quan vulgui.

Daniel Serrano Coronado

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...sumarme a las muestras de condeuelo por las personas fallecidas como consecuencia de la Covid-19 y desear una pronta recuperación a todas las personas que en estos momentos están afectadas por esta enfermedad y decirles que estamos con ellos y que deseamos, obviamente, una rápida recuperación. Lógicamente, también se lo deseo al señor Torra y al señor Aragonès.

Dicho esto, señor Torra, la semana pasada, en un formato parecido a este, le dije que ante la grave crisis sanitaria que estábamos viviendo en Cataluña, en todas España y prácticamente ya en la totalidad de países del mundo, debido a la Covid-19, le dije que ante todo esto podía contar con el Partido Popular catalán en todo aquello que usted considerara que pudiéramos serle de utilidad. Eso sí, también le pedí colaboración, cooperación y lealtad con el resto de administraciones públicas. Y por lo que hemos visto y oído en algunas ocasiones, colaboración y cooperación poca, al menos públicamente, y lealtad menos. En su línea habitual, en ocasiones da la sensación de que para usted nada está ocurriendo en el mundo en estos momentos.

Usted nos ha dicho que no caigamos en la trifulca política y que usted se lo aplicará también. De hecho, usted nos lo dijo la semana pasada. Oiga, deje de decírnoslo y hágalo porque, hasta la fecha, realmente no nos lo parece.

Mire, señor Torra, le voy a ser muy sincero. Ya sabemos que usted es el más separatista entre los separatistas. A estas alturas usted en ese sentido no tiene ya nada que demostrar. Por eso le pido que, habiéndolo ya demostrado todo, no tenga la tentación de utilizar en ocasiones esta crisis sanitaria para hacer politiquero, porque con ese discurso lo que usted provoca es desesperación en los catalanes.

Tiempo tendremos de pedir responsabilidades por su gestión, pero ahora toca arrimar el hombro a todos. Eso sí, siendo también claros, aquí se ha pasado por parte del Govern de negar y obviar lo que se nos venía encima a pedir el confinamiento en toda Cataluña. Es obvio que por el camino nos hemos perdido algo, sobre todo ustedes. Pero, insisto, tiempo habrá de pedir responsabilidades.

Lo que sí que le exigimos desde el Partido Popular catalán es que gestionen, que gestionen con seriedad, de forma que su gestión ayude a tranquilizar a la población, dentro del drama que estamos sufriendo todos.

Por eso, señor Torra, le pedimos y le insisto que gestione, que gestione siendo consciente de la grave crisis sanitaria que estamos viviendo. Demasiadas veces usted o algún miembro del Govern se descuelgan con declaraciones que en estos momentos son absolutamente inadmisibles. Su entrevista en la BBC era absolutamente prescindible. La *consellera* de Salut no contribuye a clarificar las cifras reales de afectados por la Covid-19. El *conseller* de Interior, en un ejercicio de absurda soberbia, públicamente rechazando la ayuda de la UME en Cataluña. Señor Torra, usted debe poner orden en su Govern y gestionar. Quejarse menos y arrimar más el hombro.

¿Se han tomado algunas medidas? Es cierto, pero faltan muchas más y más recursos. Su obligación es pedir ayuda, venga de donde venga, le repito, venga de donde venga.

Lo primero es proteger al personal que está en la primera línea de batalla, nuestro personal sanitario. Llegan demasiadas quejas del sector sanitario por la falta de medios de protección y tienen razón. Por tanto, usted tiene que hacer lo posible y lo

imposible para garantizar su seguridad. Movilice recursos para fabricar mascarillas, guantes, geles. Busque la ayuda de donde sea. Active al máximo la colaboración público-privada para movilizar estos recursos. Se necesitan urgentemente.

Para el personal sanitario, para *mossos*, para policías. Pero también para la población, que se ve en la obligación de salir a comprar alimentos o a la farmacia, y la gente está preocupada porque en muchísimas ocasiones lo tiene que hacer sin la protección adecuada.

Necesitamos también test rápidos generalizados para la población para anticiparnos al virus. Pida ayuda, si es necesario, y creemos nosotros desde el Partido Popular que lo es, urgente de hecho, pida ayuda a la UME para que se puedan montar hospitales de campaña que ayuden a descongestionar las urgencias de nuestros hospitales. Déjese ahora de prejuicios y de fobias. Pida la ayuda de todo el mundo. Hablamos de salvar vidas. Pida también la ayuda para desinfectar las infraestructuras estratégicas o residencias de mayores, pero pida ayuda, señor Torra. Y la UME está también a disposición de los catalanes.

Garantice también la seguridad del personal que forma parte de la cadena alimentaria y de transporte, desde la producción de alimentos a almacenamiento, transporte y venta a los supermercados. Proteja su salud, porque también son en estos momentos un elemento esencial en estos días de confinamiento. Como también debe proteger a los Mossos y a las policías locales coordinados con los ayuntamientos. Por lo tanto, señor Torra, exija –exija– ayuda, que en estos momentos toda ayuda es poca.

Por otro lado, señor Torra, coordinación. Necesitamos más coordinación de su gobierno. Es imprescindible que esté coordinado tanto en la gestión como en los mensajes. Piden, por un lado, el confinamiento total para Cataluña, pero, por el otro, hoy por la tarde votarán en contra de prorrogar el estado de alarma. Piden confinamiento para la obra pública, pero, sin embargo, la Generalitat ha tardado más de diez días en paralizar las obras que son competencia de ella. Piden confinamiento total, pero ayer el secretario general de Treball alertaba de que el confinamiento que usted propone provocará un incremento alarmante de los ERTes. Por tanto, señor Torra, falta coordinación –falta coordinación– en los mensajes. Pide el cierre total de

aeropuertos, puertos y carreteras, pero no nos dice cómo pretende que vuelvan los catalanes que están en estos momentos en el extranjero y que quieren volver a Cataluña.

En cualquier caso, señor Torra –y yo coincidido con usted que habría que tomar medidas más severas para evitar que el virus se propague–, debe aclararnos en qué consiste su confinamiento total, porque lo que usted propone se parece más a un estado de excepción o de sitio que a otra cosa. Si es así, dígallo, pero no se esconde detrás de eufemismos.

Por último, también hemos de ser muy conscientes que esta crisis sanitaria va a generar un impacto muy negativo en nuestra economía y el Govern tiene que estar preparado para ello.

El golpe va ser muy duro para trabajadores, para autónomos, para pymes. Por lo tanto se van a necesitar muchas ayudas y muchos recursos económicos. Con ello le quiero decir que las cuentas, los presupuestos que están en estos momentos en trámite, señor Torra, realmente no sirven absolutamente para nada. Y no sirven porque esos presupuestos, sus coordenadas son para una lógica política que, en estos momentos, no tiene nada que ver con la grave crisis sanitaria a la que nos enfrentamos y que, insisto, va comportar un mazazo para nuestra economía. Por tanto, le pido también que nos aclare qué piensa hacer con esos presupuestos. Porque le insisto, señor Torra, que no son en estos momentos un instrumento lógico ni que vaya a paliar la situación económica del presente y, sobre todo, del futuro, una vez que hayamos superado esta crisis sanitaria.

En definitiva, señor Torra, lo que le pedimos es que gestione, que se olvide ahora de la *estelada* porque no salvará ni una sola vida con ella. Le pedimos que gestione con seriedad, con lealtad, con máxima cooperación y colaboración. Esta batalla contra la Covid-19 no la ganará solo, por su cuenta, cosa típica de usted, ni con las *fake news*. Ayude y déjese ayudar. Este virus no respeta banderas ni territorios ni competencias. Por eso le pido que no se equivoque de enemigo porque va la vida de muchos catalanes en ello.

Muchas gracias, señor Torra, y muchas gracias, señor presidente.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, del senyor Sergi Sabrià.

Sergi Sabrià i Benito

Bon dia. Moltes gràcies, president, per la seva compareixença, també pel detall de l'explicació i als grups parlamentaris pel to i per la disposició general.

No puc començar d'altra manera que donant les gràcies a tots els sanitaris d'aquest país. Avui tots coneixem algun d'aquests herois, alguna d'aquestes heroïnes, un amic, un cosí, una tieta, una germana que fa dues setmanes que gairebé no dorm, que treballa sense descans, que vetlla per nosaltres, que multiplica el risc propi de contagi per salvar la vida dels altres, que no mira mai el rellotge, que no treballa, segur, en la millor de les condicions, però que hi és mil hores cada dia. Trigarem molt a poder-los abraçar, però tornarà el dia que, no només els podrem aplaudir, sinó abraçar, i els deurem totes les abraçades, totes. I era de justícia avui començar agraint-los la feina. Gràcies, gràcies i mil gràcies.

I, d'altra banda, segur que tots n'hauem après, dels recursos que falten, del mal que van fer, que fan avui encara, les retallades en l'àmbit social o de com d'irresponsable és avui bloquejar uns pressupostos que ens han d'oferir solucions. Tinguem-ho molt present de cara al futur.

I, a banda del personal sanitari, no podem oblidar el sector sociosanitari, l'assistencial, el sector primari, les farmàcies, els cossos de seguretat, els escombriaires, els transportistes, els professionals dels supermercats, el comerç de proximitat, d'alimentació i una llista incansable de gent que ens permet en aquests dies d'enorme dificultat tornar a viure una altra vegada el millor de la nostra societat.

Estem veient com sorgeixen a tot arreu iniciatives solidàries i imaginatives per aconseguir més recursos per als nostres sanitaris. Estem veient la cooperació i la proximitat solidària entre veïns, com fem possible entre tots l'accés a la cultura, els jocs per als més petits, una societat activa, de supervivència, en aquest moment tan cru està traient el millor dels catalans i les catalanes, com ho fem cada any, quan arriba el moment de *La Marató*, amb el Gran Recapte, com ho vam fer l'U d'Octubre i tornem a fer ara en la pitjor de les situacions de crisi.

I volem donar les gràcies també a tots els ciutadans i les ciutadanes que s'estan quedant a casa aquests dies per lluitar contra aquest virus, per intentar reduir la corba de contagis que continua de pujada. Quedar-se a casa avui és la millor eina de la rereguarda col·lectiva, per ajudar els més vulnerables, per ajudar qui lluita als hospitals o on sigui. I es fa difícil posar avui, segur, una data de finalització. Però, malgrat la duresa de la mesura, que ningú dubti que avui és la millor resposta que podem donar.

Finalment, no voldria acabar aquesta primera part sense tenir un record per a les famílies, per a les persones que han perdut algun dels seus aquests dies, moltes vegades sense ni tan sols haver-se pogut acomiadar. I a tots aquells també que estan avui ingressats i sense companyia. Una abraçada gegant a tothom.

Avui som davant d'una de les crisis més importants de la història recent. Ens hem vist les costures com a societat i som conscients com no havíem sigut fins ara de la nostra vulnerabilitat. Estem vivint coses que no haguéssim imaginat mai que ens podrien passar. I a l'Europa del segle XXI no creïem possible haver-ho d'aturar tot durant moltes setmanes, amb gent perdent la feina, amb una part de la població morint, amb els hospitals al límit del col·lapse i amb els ciutadans confinats. Probablement és una cura d'humilitat de tot el sistema, un sistema que caldrà replantejar de ben segur quan hagi passat la part més crua d'aquesta pandèmia mundial.

Cal obrir des de ja una reflexió sobre el futur que ens espera i sobre el futur que volem. Sabem que som davant d'un dels xocs més importants que patirà la nostra societat i un cop passada la crisi sanitària arribaran les conseqüències socials i econòmiques més fortes. Avui encara desconeixem la magnitud d'aquest cop que ja estem rebent però sabem que molt probablement tot canviarà. Canviarem cada un de nosaltres, canviaran algunes de les nostres prioritats i haurà de canviar també part d'aquesta societat.

Ens hem de preparar –i sabem que al Govern de la Generalitat ja ho estan fent– per a la reconstrucció del país que ens quedarà l'endemà d'aquesta catastròfica situació. Aquest virus és una immensa onada que està entrant a tots els racons de la nostra

societat i no en podrem veure realment totes les conseqüències fins que l'aigua no hagi marxat.

Cuidem-nos avui i preparem-nos per a demà. Ens en sortirem, no en tingueu cap dubte, aquest poble sempre s'aixeca, una vegada i una altra, de cada una de les situacions que li toca viure. Ens en sortirem i ho farem encara més forts, però abans vindran dies molt difícils.

Per això són tan importants totes les mesures que està prenent el Govern de la Generalitat, el Govern català, i tota la feina que s'està fent per a l'endemà. Les institucions, els representants públics hem de ser darrere de cada un dels ciutadans per ajudar-los avui per ajudar-los demà.

Sabem que hi ha molta, molta, molta gent patint o bé directament pel virus o com a conseqüència de les mesures de confinament. Sabem que hi ha preocupació per les vostres famílies, per la gent més propera o pel pagament de les factures, els lloguers o les hipoteques. Heu de saber que el Govern de la Generalitat i les institucions del país som al darrere per minimitzar aquesta situació i que fem i farem tot el possible des de totes les institucions per cobrir aquestes necessitats.

En moments de crisi com l'actual és quan es posa en relleu fins a quin punt és imprescindible tenir institucions pròpies, liderant el dia a dia, i fins a quin punt és útil poder disposar com a catalans i catalanes de les eines d'un estat.

Res justifica la laminació de drets individuals ni col·lectius ni tampoc una eventual recentralització de poders a l'Estat espanyol. Hem de poder decidir com afrontem les situacions, situant en tot moment els ciutadans al centre i servint-los des de tan a prop com sigui possible. I això és el que està fent el nostre govern, que ha engegat dos tipus de mesures des de que ha començat la crisi, les immediates, les que han d'intentar minimitzar els contagis, les que han de permetre atendre millor a tota la ciutadania infectada sense col·lapsar el sistema. I aquestes són el tancament de les escoles i les universitats, la baixada general de l'activitat, el confinament d'Igualada i de la resta del territori català per reduir al màxim la mobilitat i la preparació del sistema sanitari per atendre tota la demanda de casos.

I deixeu-me concretar només unes quantes mesures: la feina per duplicar els llits d'UCI, mobilitzar el personal acabat de llicenciar o acabat de jubilar, les compres de

material de protecció i adquisició d'altres departaments, com universitats o els centres de recerca; posar el sistema privat –el sistema privat– al servei del públic per poder ampliar la resposta sanitària, o utilitzar espais nous, com hotels, per atendre més persones, i posant la innovació al servei de la lluita contra aquesta pandèmia. I només puc destacar que s'hagi impulsat un assaig clínic liderat pel doctor Oriol Mitjà que podria reduir la càrrega viral i també el contagi i que si dona resultats es podria aplicar de manera gairebé immediata. En segon lloc, el disseny i fabricació de respiradors de campanya, fabricats amb impressores 3D amb l'ajuda del món privat. Molt important.

I un segon paquet de mesures, aquest segon paquet de mesures que pretén reduir l'impacte social i econòmic del confinament i del qual, malgrat n'hi ha moltes, només en destacaré cinc.

Celebrem les ajudes als autònoms, que es garanteixin les beques menjador per als infants a través de les targetes moneder, la línia de préstecs de fins a 1.000 milions per garantir la liquiditat i els llocs de feina a quatre mil pimes o que s'incorpori una reducció del 50 per cent del cànon de l'aigua per a tots els usuaris domèstics, i la moratòria en els terminis de pagament de tots els tributs propis i cedits de la Generalitat fins que finalitzi l'estat d'alarma. Una feina, amb les eines que tenim, per poder fer front a la pandèmia i que demostra que en podríem fer moltíssima més amb les eines d'un estat.

I és que avui es fa evident de nou com n'és d'important disposar de totes les eines per ajudar la nostra gent. No ho hem pogut fer, no ho estem podent fer al nivell que voldríem i l'Estat, que sí que podia, tampoc ho ha fet. Avui s'hauria d'haver alliberat ja de les quotes els autònoms o aplicat una moratòria als lloguers, i no només per la «vivenda», sinó també en els casos de locals comercials que avui tenen una facturació igual.

Lamentem haver de dir avui que l'Estat espanyol ha actuat tard i de manera negligent, i no és el que voldríem explicar però és flagrant l'exemple de Madrid. I el millor exemple és ben a prop: Igualada i la conca d'Òdena. Es va tancar, confinar de manera que minimitzés l'impacte d'un focus de contagi que en el seu moment no estava prou controlat. I, evidentment, no són decisions fàcils però s'han de prendre

i s'ha de ser valent. Uns ciutadans, els de la conca d'Òdena, que estan aguantant com ningú aquesta situació i que crec que hem de fer un reconeixement també des del Parlament de Catalunya.

Madrid s'hauria d'haver confinat, i fa molt temps, perquè clarament era un focus de contagi descontrolat. I això no té res a veure amb territoris ni amb política territorial, sinó amb la gestió que recomanen els experts en cas de pandèmia. No es va fer i va ser un error, però ara ja no podem tornar enrere i ara ja no cal parlar de confinament per territoris, sinó de quelcom tan simple com el confinament general, excepte serveis essencials, la proposta que Esquerra porta aquesta tarda al Ple del Congrés.

Avui la majoria dels experts coincideixen en que aquesta és la millor proposta, endurir el confinament actual. Ho repeteixo, hem de passar a un escenari de confinament total, amb l'excepció només d'aquells serveis essencials, però el Govern espanyol continua oposant-s'hi. Com pot ser que a dia d'avui encara hi hagi treballadors obligats a anar als seus llocs de feina? No té ni sentit ni cap defensa possible.

Per tant, ens cal mirar endavant i veure com seguim gestionant la situació. La millor resposta no és el «mejor unidos» ni les rodes de premsa amb militars. Senyor Carrizosa, el nostre exèrcit treballa amb EPIs i no amb armes, i és aquí on hem d'abocar tots els recursos.

La resposta no és la centralització sinó la màxima coordinació entre tots per abordar la crisi. No entenem el Govern espanyol ni la seva campanya de propaganda, perquè el que toca ara són molts recursos i ben gestionats, salvar tantes vides com sigui possible i superar aquesta crisi. És el moment de la coordinació i no de la centralització.

I quan siguem capaços de superar la crisi sanitària i de derrotar el virus, arribarà el moment de la reconstrucció. Entrarem en un escenari nou. Després de setmanes amb l'economia aturada, tocarà tornar a posar en funcionament aquest país. I res tornarà a ser igual, segur.

Probablement ens enfrontem a un escenari molt pitjor que el del 2008. Per això ens hem de preparar per a la reconstrucció del país i la societat, i en això la política, novament, haurà d'estar a l'alçada per construir, sempre des dels valors republicans,

un nou model de societat, per posar-hi tots els recursos possibles, per arrencar de nou l'economia sense deixar enrere aquells que més hauran patit els efectes de la crisi, i seran els de sempre. I cal pensar-hi avui per poder-ho executar demà.

Creiem que cal des d'avui mateix que les necessitats més bàsiques estiguin cobertes, encara que hi hagi moltíssima gent que hagi perdut la feina, que hagi reduït dràsticament la seva facturació o que es vegi obligada a deixar de rebre cap tipus d'ingrés. Per això creiem que és imprescindible posar en marxa una renda garantida durant el confinament que permeti enfortir-nos com a societat i que ens deixi molt més preparats per a l'endemà. La solidaritat i la col·lectivitat són fonamentals en un moment tan fort com l'actual. Hem de garantir uns mínims avui que ens vacunen per demà. L'Administració ha de donar la seguretat suficient perquè ningú quedi enrere i, quan tot torni a funcionar, puguem continuar caminant a bon pas.

Venen temps difícils, però ens hem de preparar des d'avui mateix perquè demà sigui molt millor. La reconstrucció del país l'hem de començar tan aviat com sigui possible i treballar-hi a la vegada que salvem tantes vides com sigui possible i minimitzen l'expansió del virus. I volem –i volem– que tothom tingui present que, malgrat les dificultats estem preparats, que malgrat totes les dificultats ens en sortirem.

El president

Gràcies, senyor Sabrià. I, finalment, és un torn ara per al senyor Albert Batet, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...a tots i a totes. Molt honorable president del Parlament de Catalunya, molt honorable president de la Generalitat... *(Tall de comunicació.)* Aquesta és una intervenció que no hauríem de voler pronunciar. Ens trobem enmig d'una pandèmia mundial que ens aboca de ple a una crisi sanitària, econòmica i social sense precedents, una crisi que ens ubica en un horitzó d'incertesa, però que ja colpeja amb unes conseqüències que, malauradament, són devastadores. Per això, en primer lloc, només podem començar aquesta intervenció expressant, en nom de tot el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el nostre sentit condol als familiars i els amics de les víctimes mortals a causa del coronavirus. I a la vegada volem

expressar el nostre suport a les persones contagiades, a qui desitgem una ràpida recuperació.

Sabem que estan en bones mans, perquè tenim uns professionals sanitaris d'excel·lència que treballen amb absoluta abnegació, entrega i dedicació, als qui volem fer extensius els sentits i encoratjadors aplaudiments que cada dia al vespre, arreu del país, els catalans i les catalanes...

El president

Disculpi, diputat, disculpi. Ens passa el mateix que amb la senyora Albiach. Tallem abans, ho arreglem i tornem a connectar.

Albert Batet i Canadell

Molt bé.

(Pausa llarga.)

D'acord, president. Molt honorable president del Parlament, molt honorable president la Generalitat de Catalunya, aquesta és una intervenció que, com els he dit al començament, en el torn de paraula, no hauríem volgut pronunciar, però ens trobem al mig d'una pandèmia mundial que ens aboca de ple en una crisi sanitària, econòmica i social sense precedents i una crisi que ens ubica en un horitzó d'incertesa, però que ja en aquests moments colpeja amb conseqüències que, malauradament, són devastadores.

Per això, en primer lloc, no podem començar aquesta intervenció sense expressar, en nom de tot el conjunt del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el nostre més sentit condol a tots els familiars i amics de les víctimes a causa del coronavirus. I a la vegada expressar el nostre suport a les persones contagiades, que els desitgem una ràpida recuperació.

Sabem que estan en bones mans, perquè tenim uns professionals sanitaris d'excel·lència que treballen amb abnegació, entrega i dedicació, a qui els volem fer extensius els sentits i encoratjadors aplaudiments que cada dia al vespre els catalans i les catalanes els dediquen des dels balcons i les finestres de les seves llars. La nostra més càlida i sincera gratitud a metges, a metgesses, a infermers, a infermeres, a auxiliars, a zeladors, a zeladores, als gerents, a les administratives, a

totes les persones que treballen a l'àmbit sanitari i sociosanitari. Som conscients que aquests dies i setmanes afronten i afrontaran la seva feina i vocació amb unes condicions que no són les millors, prioritzant les persones i el bé comú.

Un agraïment que també volem fer extensiu als serveis d'emergència, als cossos de seguretat, als de Protecció Civil, a tots els treballadors que segueixen al peu del canó per garantir els serveis socials de les persones; són exemple de vocació, d'altruisme i de professionalitat. Tots ells, tots ells, tot el conjunt d'ells i elles són uns herois i unes heroïnes en primera línia de combat per fer front a aquesta terrible pandèmia. De tot cor, moltes gràcies a tots i a totes.

També avui, president, Junts per Catalunya volem reconèixer el compromís cívic i la maduresa que ha demostrat la ciutadania de Catalunya, que s'ha autoconfinat a casa seva, malgrat la incomoditat, malgrat les incerteses i les dificultats que comporta. En els millors dels casos bolcant-se en el teletreball o en els pitjors dels casos havent de tancar empreses, negocis i comerços. Els catalans i les catalanes han demostrat un cop més la seva capacitat de resiliència, la seva responsabilitat col·lectiva i la seva generositat. Sense cap mena de dubte, amb aquestes actituds es reafirma la convicció i la confiança que ens en sortirem.

Tanmateix, prèviament, el nostre grup parlamentari vol posar de manifest que aquesta sessió s'hauria d'haver celebrat en un ple, com a màxim òrgan suprem de la cambra, en format telemàtic. No podem tenir la democràcia en quarantena ni el Parlament pot quedar-se de braços plegats davant d'aquesta situació d'emergència.

Al segle XXI l'activitat telemàtica és una activitat i una dinàmica totalment habitual i el Parlament, com a institució, ha de situar la salvaguarda i la preservació de la democràcia també en períodes excepcionals com l'actual. El Parlament no pot quedar confinat. Cal que el Parlament estigui actiu i operatiu per respondre i, si cal, legislar i donar una resposta ràpida, en aquest sentit, a la crisi econòmica, social i sanitària que patim. Celebrem que ahir la Mesa del Parlament acceptés la petició de modificar el Reglament i d'aquesta manera posem fi a aquesta anomalia. Catalunya és un país tecnològic i digital i el seu Parlament n'ha de ser un reflex.

President Torra, sobre el contingut de la seva intervenció, des de Junts per Catalunya volem manifestar que el Govern de la Generalitat, amb vostè mateix,

president, al capdavant, ha afrontat de cara des del primer moment amb determinació i rapidesa la situació d'emergència, amb les mesures convenientes i necessàries, encara que sovint dràstiques i doloroses, per evitar la propagació del virus i mitigar-ne les conseqüències en tots els àmbits.

Valorem l'esforç del conjunt del Govern de la Generalitat de Catalunya treballant amb una única i principal prioritat: les persones. Les persones al centre de tot, al centre de les necessitats que puguin per salvaguardar la vida i cadascun dels set milions i mig de catalans i de catalanes.

I això ens constata com, en primer lloc, el Govern de Catalunya segueix el consell dels experts. El Govern de la Generalitat ha basat la seva presa de decisions únicament en criteris de la comunitat sanitària i científica. No ha tingut en compte ni els apriorismes ideològics ni qualsevol altra deriva política. Només ha fet prevaldre l'evidència científica i ha adoptat les mesures oportunes a partir de les recomanacions d'experts sanitaris i científics d'excel·lència i de reconegut prestigi internacional.

Segon. El Govern actua de manera proactiva. L'executiu del president Torra ha respost amb celeritat i diligència a la reacció de la dependència. Ell mateix ho ha explicat: el 3 de març ja es va activar el pla de Procicat, a les primeres confirmacions dels afectats de Catalunya. Vuit dies després es van suspendre les activitats de més de mil persones i suspendre els equipaments esportius i els esdeveniments esportius.

L'endemà, el 12 de març, les escoles, les universitats i el confinament de la conca d'Òdena. I un dia després, el 13 de març, ja fa dotze dies –ja fa dotze dies– que el president Torra va demanar el confinament domiciliari, el tancament de fronteres, de ports, aeroports i de vies ferroviàries.

D'aquesta manera, el Govern de Catalunya s'ha posat al capdavant de l'adopció de les mesures dràstiques que després s'han aplicat a tot l'Estat per part del mateix govern espanyol. Però, per cert, a hores d'ara, l'estat encara no ha donat resposta a la petició que li va fer el conseller d'Interior, el conseller Buch, mitjançant la resolució de confinament o a la mateixa carta que el president Torra li va adreçar al senyor Pedro Sánchez. Ho diuen els experts. El confinament no és una dèria, el

confinament és una necessitat, és el millor antídote de què disposem ara mateix per aturar el virus.

Tercer. El Govern de Catalunya coopera amb totes les institucions. El Govern de la Generalitat ha apostat per la coordinació sincera i lleial amb la resta d'administracions. Aquesta és l'actitud necessària per posar fi a aquesta pandèmia. Ho prediquem i ho practiquem. L'exemple més evident és que el president Torra ha assistit a les conferències de presidents de comunitats autònomes amb el senyor Pedro Sánchez, fet que no passava a la presidència de la Generalitat des de l'any 2012.

No obstant això, aquesta actitud no ha sigut recíproca. Cooperació no és submissió. Cooperació és respecte i reconeixement que les diferents administracions saben gestionar de forma més eficient i amb més expertesa.

Quin sentit té que l'Estat hagi retirat les competències en matèria de sanitat, quan aquestes són gestionades des de la Generalitat de Catalunya des de l'any 1981? Quaranta anys d'expertesa i de professionalitat i d'experiència que en aquests moments no poden estar excel·lint amb tot el seu potencial i amb tota la seva capacitat. Sens dubte qui disposa més d'aquest coneixement ha de ser qui ho gestiona. Quin greu error.

Sense anar més lluny, abans-d'ahir el ministre alemany de sanitat posava en valor els lands com el paper clau per gestionar des de la descentralització tots els aspectes hospitalaris i sanitaris i per poder treballar i batallar d'una forma més efectiva a la crisi sanitària.

Hi han moltes maneres de poder gestionar aquesta crisi. Hi han maneres diferents de les que s'està gestionant en aquest sentit. I en el cas de l'Estat espanyol ha escollit el camí contrari, el de la recentralització que ha complicat i alentit la resposta i ha limitat la capacitat del Govern de la Generalitat de Catalunya.

D'aquesta manera el Govern de la Generalitat aquesta voluntat de col·laborar també l'ha aplicat directament a les administracions locals, ajuntaments, consells comarcals, diputacions, entitats municipalistes, alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores que hi estan, que administren el pols diari dels pobles i ciutats i que saben de primera mà les necessitats més imperioses de la ciutadania. Amb ciutats i

alcaldes que ho estan passant difícil, com la ciutat d'Igualada i expressem la solidaritat a l'alcalde Castells. A tots ells, a tots ells, al conjunt d'alcaldes i alcaldesses del país els volem adreçar el nostre reconeixement.

Els diputats i diputades de Junts per Catalunya, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya treballen al seu costat, donant tot el suport i tot l'escalf necessari en aquests moments difícils, també treballant des del territori en aquestes circumstàncies.

També treballant amb totes les entitats i amb tota la cooperació i la complicitat amb la societat civil. Els necessitem a tots, cambres de comerç, universitats, científics, entitats educatives, culturals, patronals, sindicats, comerç, tots els àmbits professionals, els necessitem a tots per poder treballar. Així ho ha fet el Govern de la Generalitat de Catalunya i així ho valorem.

Finalment, també hem de començar a establir quins són aquests tres pilars d'actuació simultània, fer front a l'emergència amb tots els recursos necessaris, reforçant el nombre de personal, la capacitat de les cures intensives, reforçant hospitals, tot els recursos que siguin necessaris.

Tenir cura de la prevenció. El confinament és clau. El decret de treballar a distància d'un metre i mig que es va aprovar aquesta setmana també és clau per donar garanties. El teletreball. Facilitar i disposar de tests. Els tests seran clau en les pròximes setmanes per poder abarcar l'epidèmia. La recerca. La recerca com un element indispensable, com l'eina que ha de poder resoldre aquesta situació de pandèmia, per tots tornar a treballar en un entorn de normalitat, perquè l'alarma sanitària comporta, ens aboca a una alarma econòmica i social. Hi ha molts ciutadans que ja pateixen per la feina, que pateixen per l'empresa, que pateixen per la família, per poder pagar el lloguer o la hipoteca, que pateixen per l'educació dels seus fills o pateixen per les necessitats més bàsiques.

La situació és greu. Com deia el president Torra, és molt greu. Si Catalunya tingués les plenes competències no dubtaríem ni un moment en actuar amb la màxima contundència. El Govern actua i actuarà. Per això exigim al Govern de l'estat espanyol un pla de xoc sòlid per minimitzar-ne l'impacte i salvaguardar l'estat del benestar. Si l'Estat va invertir 60.000 milions d'euros per salvar la banca, ara que es

tracta de salvar persones, treballadors, empreses i autònoms, doncs, s'hi han d'abocar tots els recursos que siguin necessaris.

Per acabar, volem adreçar un missatge de confiança i d'esperança a la ciutadania de Catalunya, perquè vindran hores i dies encara més difícils i greus, com deia el president. Som un país que en aquests moments pateix, que patim, però que s'esforça, que ens esforcem i que ens esforçarem. El Govern ha demostrat que està al costat de la gent i que ha pres i que prendrà les mesures necessàries i les que facin falta. Som un gran país que fa pinya. En els moments difícils els catalans i les catalanes fem pinya. S'esmerçaran tots els recursos i tota l'energia per protegir la salut i el benestar de la ciutadania. Ens hi va la salut, ens hi va la vida.

President Torra, escriurem que tot no va ser fàcil, aquest ja forma part de la història de Catalunya, i confiem cegament que treballant conjuntament tots ens en sortirem.

Moltes gràcies, president, estem a la seva disposició. Moltes gràcies a tots i a totes.

El president

Gràcies, senyor Batet. Ara, com hem dit, li correspon al president, i si així ho desitja, algun dels membres del Govern. President, quan vulgui.

(Pausa.) President, que em diuen que no el senten. Un moment. *(Pausa llarga.)* Sí, sí, sí.

El president de la Generalitat

Perfecte.

El president

El que passa és que estem avisant perquè es pugui emetre. Quan vulgui, president, de nou, quan vulgui.

El president de la Generalitat

D'acord. Doncs moltes gràcies de nou, president. Vull..., seré breu perquè vull passar la paraula als meus companys de govern. Però sí que em cal agrair a tothom, a totes i tots, el to del debat. Si jo demanava que fos un debat constructiu, crec que ha estat un debat constructiu i vull posar-ho de manifest en primer lloc.

Per descomptat, tant jo mateix com la resta de membres del Govern revisarem totes les propostes que s'han fet i entenc que tots els responsables, doncs, faran el retorn a cada un de vosaltres i espero que en una propera reunió que puguem tenir ben aviat.

Ens demano –ens demano– que continuem en contacte i que, per tant, doncs aquestes reunions tinguin aquest format, que, president, ja sabeu que crec que l'hauríem de fer en el Ple i de manera tal com senzillament se substancia en aquests moments en el Parlament Europeu o en molts d'altres parlaments, amb plena validesa jurídica. Però en qualsevol cas, ara l'important és que també ens informem, que siguem capaços de traslladar-los tot el que estem fent i per tant confio que amb aquest format o un altre puguem, doncs, seguir treballant i us puguem seguir informant de tot el que hem fet.

Sí que només em vull detenir en un tema, que és el tema del confinament total, excepte els serveis essencials. Jo podria dir, si m'ho permeteu, als companys del PSC o del PP, doncs, moltes coses que altres col·legues seus d'arreu de l'Estat han fet, precisament, pensant que el millor per a la gent dels seus territoris són aquestes propostes. Però jo no tinc cap intenció de polemitzar, en absolut.

El que sí..., per a la gent o els diputats i diputades que m'heu demanat més concreció sobre què vol dir serveis essencials, en la memòria justificativa que nosaltres presentem al Govern espanyol està detallat al màxim. Nosaltres no vam optar per dir què no són serveis essencials, sinó que vam dir: «Ecoltin, els serveis essencials són aquests.» I és una llista, doncs, de tots el que considerem serveis essencials. Per tant, tot el que no està inclòs allà ho considerem prescindible i en aquests moments no necessari.

Per exemple, que continuïn els treballs en les obres. Nosaltres creiem que no són un treball essencial ara mateix i que estem exposant els treballadors de la construcció, de tota la cadena de la construcció, a uns treballs que no són essencials. I, senzillament, com que considerem que allò essencial és cadena alimentària, les cadenes de seguretat, de serveis socials, etcètera, hi insisteixo, està tot perfectament explicat en la memòria, també hem fet unes infografies ben clares perquè s'entengui quina és aquesta posició, no? Doncs, jo apel·lo a que, si us plau,

si voleu per una altra manera, però que, per exemple, tots els treballs de construcció, que penso que per sentit comú tots entenem que en aquests moments no són essencials, doncs, senzillament s'aturin, s'aturin, eh?

I res més per part meva. De debò, molt agraït pel to i per l'actitud constructiva.

En aquest sentit, passaria la paraula, en primer lloc, al vicepresident, demanant-li sobre tots els aspectes econòmics però també, si m'ho permeteu, sobre tot el tema de treball, dels ERTOS, doncs, doni les explicacions que s'han demanat per part d'alguns diputats i diputades. Al conseller Buch, pels temes de seguretat i d'emergència. I a la consellera Vergés, naturalment, per tots els temes de salut i totes les peticions que heu expressat, de tot tipus, de dades, de la situació d'Igualada, etcètera, i també de les residències de gent gran, perquè tant ella com el conseller El Homrani han estat en contacte per establir, doncs, tots els plans de contingència de les residències, que insisteixo que és una de les prioritats ara mateix que tenim sobre la taula.

Per tant, per part meva res més. Agrair el to i, president, us deixo la paraula per passar-la al vicepresident.

El president

Gràcies, president. Efectivament, passem la paraula al vicepresident. Quan vulgui, vicepresident.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda (Pere Aragonès i Garcia)

Sí; bon dia, se'm rep? (*Pausa.*) Bé, moltes gràcies a tothom, honorable president del Parlament, president de la Generalitat, diputades i diputats. En primer lloc, les meves paraules i la meva intervenció no pot ser cap altra d'expressar el condol a les famílies que han perdut un familiar a causa del coronavirus, una pèrdua que a més es fa moltes vegades, degut a les mesures de seguretat que s'estan aplicant, de seguretat sanitària, que es fa des de la soledat i des de la dificultat de fer el comiat tal com pertoca.

També vull expressar tot el suport a les persones afectades, contagiades pel virus i desitjar-los una ràpida recuperació. I també dir que per una part molt important de la

població, una part extremament majoritària, aquest virus es pot superar, es supera, i ho dic per experiència personal, i per tant podem tornar a estar al peu del canó.

Realment estem davant d'una situació que, més enllà d'una crisi sanitària, podem parlar d'una crisi humanitària perquè s'estén en l'àmbit social, en l'àmbit econòmic.

Estem davant d'una situació que ens està canviant, ens està canviant les maneres que tenim de relacionar-nos, les maneres que tenim de produir, de distribuir, de consumir, i per tant té un xoc econòmic evident, que ens pertoca, com a Generalitat de Catalunya, portar a terme les mesures per tal que aquest xoc econòmic sigui el menor possible, però també per preparar la recuperació, en l'àmbit de les nostres competències i en l'àmbit de les competències que no són nostres, traslladant les propostes, com ara les podré compartir amb tots vostès, les propostes per tal de mitigar els efectes econòmics, el xoc econòmic a causa del coronavirus.

Deixant molt clar una premissa: el que és important és salvar vides. Aquesta és l'absoluta prioritat perquè sense vida, sense salut comunitària no hi haurà recuperació econòmica. I aquest és l'ordre. I, per tant, al costat de les mesures en matèria sanitària, en matèria de fer front a l'emergència humanitària, com deia, són fonamentals, doncs, també aquestes mesures per pal·liar els efectes econòmics.

Abans de desgranar les mesures que hem estat portant a terme i algunes que portarem a terme més endavant i propostes que ja estem formulant, també voldria aprofitar per fer un agraïment a tot el personal que està en primera línia de front, a aquest exèrcit de bates blanques, aquest exèrcit de bates blaves, també, aquest exèrcit de gent vestida amb EPIs i amb mascaretes que està fent front a aquesta situació i que ho està fent amb un sacrifici personal importantíssim, una feina ingent. Mai podem agrair el vostre esforç a tot el personal sanitari i també al personal assistencial i al personal de la resta de cossos de seguretat, de tot el personal d'administracions públiques, però també d'empreses privades, de cooperatives, i a les persones individuals que, des de la solidaritat i l'empoderament col·lectiu, estan fent front a aquesta situació.

Per tant, ara és l'hora de pensar en les necessitats col·lectives i les mesures del Govern de Catalunya han anat en aquest sentit, aturar col·lectivament la pandèmia i en aquest sentit les mesures de confinament que han estat plantejades pel Govern

de Catalunya, que hem anat traslladant i que hem anat aplicant també internament a Catalunya, en totes les nostres competències, i ho hem aplicat fins allà on tenim àmbit competencial i que hem plantejat també a la resta d'administracions.

En aquest sentit, volem agrair a la població de Catalunya el comportament que, en la seva immensa majoria, ha estat exemplar, de quedar-se a casa. I precisament perquè aquest comportament és exemplar volem traslladar a la resta de la ciutadania que seguirem demanant al Govern de l'Estat la protecció per als treballadors i treballadores i que per tant s'ampliï el confinament a aquells serveis, a aquelles obligacions i trasllats a causa de les obligacions laborals dels àmbits no essencials. I en àmbits on es pot reduir i que, com molt bé deia el president, estan llistats i acreditats en la proposta de resolució que s'ha plantejat per part dels departaments d'interior i de salut a les autoritats competents des del moment de l'estat d'alarma, que són el Ministeri de Sanitat i el Ministeri d'Interior.

En paral·lel, nosaltres estem treballant, en primer lloc, en el front de poder dotar de recursos la batalla contra la pandèmia. I en aquest sentit, més enllà del nombre de l'augment de la capacitat de les unitats de cures intensives, que ja estem fent, amb un esforç extraordinari, i que, doncs, explicarà amb més detall la consellera de Salut, el que estem fent també és garantir els subministraments de material, en una situació en què el mercat de subministrament, de proveïdors de subministraments, s'ha tancat i que per tant hem hagut de buscar vies alternatives.

En aquest sentit, els detallarem algunes de les mesures que ja s'estan portant a terme. Però abans voldria donar les gràcies a tot el teixit productiu català que s'ha estat mobilitzant per ajudar a les administracions públiques a produir allò que en aquests moments, aquells elements que en aquests moments, doncs, no podíem tenir a disposició, que estan dedicant els seus esforços a la producció d'aquest material sanitari indispensable. Els respiradors impresos en 3D, que, a més, es posen al servei del conjunt d'administracions públiques, les matrius, totes les dades perquè es puguin reproduir, són una de les aportacions d'aquest treball conjunt entre el sistema públic de salut, però també entre la indústria catalana i els centres de transferència tecnològica. El nostre agraïment en nom del Govern.

Precisament ahir vam posar en marxa aquest grup de treball per mobilitzar la indústria catalana. En quin sentit? En el sentit d'aprofitar tota la capacitat productiva perquè, sent conscients que estem davant d'una situació d'emergència que durarà setmanes i alguns mesos, amb major o amb menor intensitat, hi haurà tota una sèrie de material que seguirem necessitant de manera regular en grans quantitats.

I per tant, més enllà de totes les vies d'importació de material que ja s'estan portant a terme, aquí vull dir que les mesures de centralització d'aquest proveïment per part del Govern de l'Estat ens han posat més dificultats, però malgrat això nosaltres estem treballant per poder-les superar. És el moment de desconcentrar les vies d'entrada de producte i no de centralitzar. Creiem que és la millor manera des de la subsidiarietat de poder fer front a les necessitats de subministraments en aquest àmbit.

Ahir, com deia, vam posar en marxa aquest grup de treball per mobilitzar la indústria catalana, a través de la unió de diferents peces. En primer lloc, des del punt de vista de la demanda, el Departament de Salut i el Servei Català de la Salut, concretament, és qui canalitzarà la demanda de material sanitari, sigui per al mateix àmbit de salut o per a l'àmbit assistencial. Estem parlant dels equips de protecció individual, els EPIs; estem parlant de les mascaretes; estem parlant de tot l'altre tipus de material. La resta de demanda d'altres materials que siguin necessaris els canalitzarem a través dels departaments d'Empresa i del Departament de Vicepresidència i Economia i Hisenda. Això des del punt de vista de la demanda.

Des del punt de vista de l'oferta, s'ha posat en marxa un *virtual test*, un espai virtual, una assistència virtual, a través d'un *marketplace* des de la web d'Acció. A totes aquestes mesures s'hi pot accedir a través de l'espai de la Generalitat coronavirus.gencat.cat. És fonamental fer arribar aquesta informació al màxim de productors, al màxim de ciutadans també, perquè puguin fer arribar la informació de forma clara.

La recepció de l'oferta, per tant, de mobilització de la capacitat productiva, es fa a través d'aquest *marketplace* organitzat per Acció, pel Departament d'Empresa, i per tant ens permet unificar oferta i demanda en un moment en què, pel que fa a subministraments, els canals habituals del mercat estan trencats per saturació en

fabricació, per saturació en el transport i per una altra competitivitat que també es trasllada en preus. Per tant, anem a mobilitzar la indústria catalana, anem a convertir-la en una indústria de defensa sanitària, que necessitem, no només durant poques setmanes, sinó probablement durant els propers mesos, d'acord amb les previsions que tenim de la pandèmia.

En segon lloc. Ens hem fixat com a prioritat la protecció dels llocs de treball, i en aquest sentit em referiré també a l'àmbit dels expedients de regulació temporals d'ocupació. Per garantir els llocs de treball, com ja vaig poder compartir amb els grups parlamentaris en algunes de les reunions no públiques que hem anat fent en aquests darrers dies, tant a nivell general, amb els presidents de grup, com també amb els portaveus en l'àmbit econòmic, el que és fonamental és garantir la cadena de pagaments. Això, traduït al llenguatge que ens pugui entendre la ciutadania que ens està veient, vol dir garantir que, en la màxima mesura possible, les nòmines s'han de poder ingressar, tots els pagaments per les necessitats bàsiques s'han de poder garantir. I en aquest sentit, la injecció de liquiditat per part de la Generalitat de Catalunya es basa en diferents fronts.

En primer lloc, totes les obligacions econòmiques de la Generalitat de Catalunya es mantenen. Per tant, la Generalitat de Catalunya segueix pagant a tots els proveïdors. En el cas, fins i tot, dels contractes que no s'estan executant, per exemple, en l'àmbit de neteja o en l'àmbit de serveis d'edificis que estan tancats, el que hem fet és regular per decret llei una suspensió del contracte i que paguem l'equivalent als sous i altres despeses bàsiques d'aquest contracte, amb la contrapartida de que les empreses en aquest cas subministradores han de garantir els llocs de treball, i per tant que serveixi per no haver de fer expedients de regulació temporal d'ocupació. Evidentment, estem examinant que això sigui així i estem tenint una alta activitat en aquest àmbit. Per tant, des d'aquest punt de vista, és fonamental per mantenir la liquiditat en el sistema, és absolutament fonamental en l'àmbit de la contractació pública.

En segon lloc, injecció de recursos de liquiditat en les petites i mitjanes empreses, però també en els autònoms. En petites i mitjanes empreses hem constituït un fons de garantia, ho vam fer el dijous dia 12 de març, prèviament al que va fer l'Estat al cap d'uns dies. Hem constituït un fons de garantia que permeti els avals necessaris

que necessiten les empreses per poder obtenir la liquiditat per part de les entitats financeres.

I aquí vull ser molt clar. En aquests moments les entitats financeres podrien, per no haver d'assumir més risc, no injectar liquiditat. Anem a solucionar això i ho fem assumint el 80 per cent del risc, inicialment el 75. Ahir ho vam incrementar, i ho vam decidir des de Govern, passar-ho al 80, al 80 per cent del risc des de la Generalitat de Catalunya a través d'Avalis, que és una societat de garantia recíproca, i a través de l'Institut Català de Finances. Actuem com una banca pública d'emergència, i creiem que això és fonamental. Això ens ha de permetre mobilitzar fins a 1.000 milions d'euros.

I en la mesura que puguem tenir la dotació pressupostària –en aquest sentit després parlarem de pressupostos– per anar ampliant el fons de garantia, això ha de ser molt més gran.

També en l'àmbit d'autònoms, el Departament de Treball ha portat a terme una convocatòria per a una ajuda única, d'un pagament únic, que tot això ho anirem adaptant, evidentment, en les properes setmanes, mentre vagi continuant aquesta situació d'excepcionalitat, per un pagament únic, una ajuda de dos mil euros per autònom. En aquests moments, l'abast en el que pot arribar de nombre d'autònoms és limitat, però treballarem per ampliar-ho.

També hem estat treballant per la gratuïtat del 061, establerta per decret llei, i s'ha portat a terme totes les actuacions davant de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions, per tal que implementi el que van disposar en el decret llei.

I també s'han posat en marxa totes les targetes moneder dels beneficiaris de beques menjador. I en aquest sentit, vull doncs també fer públic que també tindrà la cobertura durant els dies de Setmana Santa. Per tant, els dies de Setmana Santa, que no estaven coberts per beques menjador, sí que ho estaran per les targetes moneder.

Aquí el que també és fonamental és la coordinació amb tots els actors implicats. Ja hem fet diverses trobades –en tenim una altra aquest dijous– amb els agents socials i econòmics per tal de compartir totes les mesures que des de l'àmbit econòmic del Govern, dels departaments que hi estem implicats, s'estan portant a terme.

Però és evident que aquestes mesures que hem pres des de la Generalitat, a les quals se sumen per garantir aquesta liquiditat la suspensió de la recaptació d'impostos, d'aquells impostos cedits i dels impostos propis de la Generalitat, sota tots aquells que tenim competència, el que hem fet és allò que demanem a l'Estat, que és que no cobri IVA, que no cobri quotes d'autònoms, no cobri quotes de Seguretat Social a petites i mitjanes empreses afectades, i per tant no ho faci en l'àmbit dels seus impostos, nosaltres ja ho hem fet, en l'àmbit dels nostres impostos, que nosaltres gestionem. Per tant, des de l'autoexigència fem també aquesta exigència al Govern de l'Estat.

A partir d'aquí, hi han mesures que han d'anar més enllà i que avui plantejarem en una trobada que tenim a les quatre de la tarda amb els ministeris d'Hisenda i Economia, amb el conjunt de consellers d'Economia i Hisenda de les comunitats autònomes, sent conscients que la resposta que hem de donar en aquesta situació no pot ser la d'una crisi financera com les que havíem conegut fins ara, perquè el xoc és extern a l'economia, i per tant calen mesures de gran abast, mesures de gran impacte, perquè tot allò que fem ara, sabent que, evidentment, tindrà unes conseqüències que haurem de ser capaços de modular en el temps en termes econòmics, però tot allò que no fem ara seran problemes socials, problemes econòmics en la fase de la recuperació que no podem assumir. I que per tant és fonamental una actuació a nivell d'estat i a nivell d'Unió Europea.

El president ja ha compartit amb tots vostès quines són les mesures que hem estat portant a terme i que hem plantejat en el Govern de l'Estat.

Aquesta setmana s'està cobrant la quota d'autònoms. No s'hauria de fer, per part del Govern de l'Estat. I s'hauria de fer aquest ajornament d'impostos mentre duri l'estat d'alarma, com a mínim, i que els ajornaments que s'estan fent, d'acord amb la llei general tributària, no meritin interessos. A la mesura que ha fet el Govern de l'Estat, les empreses que s'hi puguin acollir hauran de pagar interessos. Creiem que no és la mesura que ara correspon, i per tant així també ho hem plantejat.

És evident que la normativa d'estabilitat pressupostària i les normes que havien guiat els pressupostos públics fins al dia d'avui ja no són útils i que, per tant, desapareixen

com a criteri d'actuació, i avui el criteri d'actuació és aturar els efectes econòmics de la pandèmia.

En aquest sentit, l'Ecofin, que reuneix els ministres d'Economia de la Unió Europea, ja ha aprovat aquesta suspensió del que són els criteris d'estabilitat pressupostària. I per tant, nosaltres el que hem traslladat a l'Estat és que en aplicació d'aquest acord de l'Ecofin, doncs, es doni un clar missatge als ajuntaments i a les comunitats autònomes que es poden mobilitzar els recursos de romanents, i que per tant la regla de la despesa queda suspesa.

El Banc Central Europeu ha anunciat una compra d'actius d'un volum de 750.000 milions d'euros. Nosaltres el que plantejem –i avui, públicament, ho he plantejat per carta als ministeris d'Economia i Hisenda i ho plantejarem avui en videoconferència en els dos ministeris– és que per al finançament de la despesa sanitària, però també de totes les altres mesures, cal que l'Estat espanyol, que és qui té, en tant que emissor de deute sobirà, la capacitat, aprofiti aquests recursos del Banc Central Europeu. I per tant, d'acord amb les normes del Banc Central Europeu, que distribueixen aquests 750.000 milions d'euros d'acord amb la participació que té cada estat en el capital del Banc Central Europeu, l'Estat espanyol pot emetre fins a 73.000 milions d'euros de deute. Això vol dir, perquè la gent ens entengui, dues vegades el pressupost de la Generalitat en un any, incloent tots els pagaments. El pressupost que la Generalitat en sentit més ampli possible multiplicat per dos.

Per tant, nosaltres el que plantejem és aquesta emissió de 73.000 milions d'euros de deute per part de l'Estat i que derivi automàticament en major capacitat de despesa en l'àmbit sanitari, en l'àmbit assistencial, però també en tots els altres àmbits de lluita contra el coronavirus, i especialment per evitar que aquesta situació de crisi la pagui la ciutadania més vulnerable.

Finalment, en l'àmbit pressupostari. És cert que els pressupostos de 2020 no es van preveure, ni en la previsió de quin seria l'escenari en termes macroeconòmics ni en la previsió de despeses a una pandèmia que en aquells moments no coneixíem, en el moment de l'elaboració dels pressupostos, que es produiria.

Però també és tant o més cert que els pressupostos de 2017 prorrogats ens limiten molt la capacitat de reacció. Per tant nosaltres, com a Govern de Catalunya,

demanem a tots els grups parlamentaris que ens ajudin a l'aprovació dels pressupostos 2020 que ens permeten elevar el sostre de despesa en 3.000 milions d'euros i, a partir d'aquí, farem totes les modificacions que calgui, però a partir d'elevar aquesta capacitat. És absolutament fonamental. L'elaboració d'uns nous pressupostos comporta, en un escenari de normalitat, sis mesos de tramitació i no estem en un escenari de normalitat. Per tant, això s'allargaria. Per tant, no podem esperar sis mesos a tenir aquesta capacitat.

Proposem als grups parlamentaris acordar conjuntament quines són aquestes modificacions. Quan nosaltres les haguem de plantejar anirem informant puntualment als grups parlamentaris. En aquest sentit, màxima transparència. Absolutament. Però és fonamental l'aprovació dels nous pressupostos. Evidentment que els pressupostos del 2020 no serveixen, però menys serveixen els del 2017 prorrogats. Necessitem alliberar burocràcia. Necessitem alliberar capacitat de despesa, que és absolutament fonamental.

Finalment, jo voldria fer..., i a part del compromís de poder facilitar també, com ha fet el president, tota la informació que sigui necessària a tots els grups parlamentaris. Estem a la vostra disposició.

Pel que fa als plantejaments que s'han fet per part dels grups parlamentaris, nosaltres coincidim amb tots els qui heu plantejat una moratòria en les quotes dels autònoms, que això ho ha de portar a terme la Seguretat Social. Avui ho tornarem a plantejar de forma formal davant dels ministeris d'Hisenda i els ministeris d'Economia.

Els expedients de regulació d'ocupació temporals, en aquests moments, que estem sobre uns trenta mil expedients que afecten 271.000 treballadors, estan sent examinats un per un per part del Departament de Treball. Per tant, malgrat l'allau, que supera la capacitat, evidentment, d'una administració, de la que tenim normalment per gestionar aquest tipus de procediments, malgrat tot això, doncs, tenim tot el personal dedicat i reorganitzat del Departament de Treball també per la gestió dels ERTO i la revisió una per una per evitar que en aquesta situació es pugui produir algun abús, una utilització no correcta que no correspon amb una situació de força major que provoqui els expedients de regulació temporal d'ocupació.

L'obra pública. En l'àmbit de l'obra pública nosaltres vam decretar, a través del nostre decret llei, la suspensió de totes les obres. Al reial decret llei de l'Estat, que es va aprovar amb posterioritat i que és superior, en tant que en l'estat d'alarma s'ha atribuït les competències també relacionades amb el coronavirus 19, entre les quals hi ha la suspensió de les obres públiques a causa del coronavirus, l'Estat ho deixa en mans del contractista.

Per tant, nosaltres estem portant a terme totes, totes les actuacions al nostre àmbit per aturar també les obres que són, doncs, en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, que podíem fer amb el nostre decret llei, que després amb el decret llei de l'Estat va passar la responsabilitat a les empreses, no a la Generalitat, no als ens públics, i per tant estem actuant en aquest sentit per poder resoldre aquesta situació.

Finalment, caldran mesures molt àmplies. I, en aquest sentit, és el moment d'una renda bàsica universal mentre duri la situació de confinament per a tota la ciutadania. Directa, des del banc central, directa a la butxaca dels ciutadans que tenen disminuïts els seus ingressos. És aquest *helicopter money*, és el *whatever it takes* que des de la política monetària s'està plantejant. Per tant, això es pot fer com una donació directa del Banc Central Europeu. Avui ho tornarem a plantejar al Ministeri d'Economia, creiem que és la fórmula de posar la política monetària, perquè no fer mesures d'aquest tipus ens posen unes conseqüències molt pitjors durant l'epidèmia i també en el món que hi haurà després de l'epidèmia del coronavirus.

I, finalment, abans doncs de passar la paraula als meus companys del Govern, de Salut i d'Interior, voldria fer una crida a la responsabilitat. Nosaltres actuarem amb realisme, responsabilitat de la ciutadania, la responsabilitat de tots els qui tenim capacitat d'incidència per fer front a aquesta situació.

Nosaltres, com diu el president, tot el que són els posicionaments ideològics, posicionaments de partit, posicionaments en l'àmbit nacional, escolta'm, l'important ara és fer front a la pandèmia, i per tant ho posem tot al servei de la lluita contra la pandèmia i per tant demanem la responsabilitat de tothom i ens l'autoexigim a nosaltres mateixos, també de la ciutadania, que està complint exemplarment, a la seva immensa majoria, les ordres de confinament.

En segon lloc, el realisme. Això no es soluciona en poques setmanes. Tindrem bastants setmanes per davant, alguns mesos, esperem que siguin pocs, d'una situació excepcional. I després no hi haurà un retorn total a la normalitat de cop, serà molt gradual, i els nostres àmbits seran diferents. Des d'aquest realisme –des d'aquest realisme–, fem una crida a l'esperança. En moments molt més difícils ens n'hem sortit gràcies a tothom i ens en tornarem a sortir. Hi han bones notícies que ens mostren la capacitat d'aquest país. Que en un cap de setmana siguem capaços de generar impressió de respiradors en 3D n'és una prova; que siguem capaços de doblar la capacitat de les unitats de cures intensives demostra que aquest país té capacitat. Totes les iniciatives socials, comunitàries, d'empoderament, de fer arribar material per a ús no sanitari que s'estan produint arreu del país, és absolutament exemplar. Com el teixit productiu s'ha posat al servei de lluitar davant d'aquesta emergència és exemplar. Per tant, l'esperança l'hem de tenir i la tenim. I ens en sortirem perquè hi haurà un moment, i aquesta és la quarta idea, de la recuperació i demanarem la màxima unitat també en la fase de recuperació, perquè caldrà que la recuperació sigui per a tothom i aquest és el repte fonamental.

Dit això, doncs, estem a la seva disposició per aclariments. I vull doncs agrair també al Parlament de Catalunya l'oportunitat de poder fer aquesta compareixença.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, vicepresident de la Generalitat. Té el torn ara el conseller d'interior, el senyor Buch. *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)* Conseller Buch, quan vulgui.

El conseller d'Interior (Miquel Buch i Moya)

Gràcies, president. Gràcies a totes i a tots. Molt honorable president de la Generalitat, vicepresident, consellera, diputades, diputats, bon dia. Voldria començar, com hem fet totes les compareixences, fent una vegada més els agraïments: els agraïments als científics que ens estan permanentment assessorant i estan analitzant tots els escenaris que estem tenint i els de futur; també l'agraïment als sanitaris i a tot el personal de seguretat i emergències. I quan parlo d'ells, parlo

de tots, de tots i totes les persones que avui estan al peu del canó treballant i fent funcionar aquest país.

També vull donar les gràcies a totes les persones que garanteixen els productes bàsics, eh? Parlem de menjar, de farmàcia, els serveis bàsics que podem necessitar qualsevol de nosaltres, com sigui aigua, llum, gas. I quan parlo de tots, parlo des del productor, des del primer de tots, fins a l'últim, fins al botiguer que està venent els productes, passant pels transportistes i totes les persones de logística.

També un agraïment, crec que ho estem fent tots, però és ben merescut a tots els catalans i totes les catalanes per la responsabilitat...

El president

Conseller, perdó. Un segon, que tornem..., hem tornat a perdre un moment la imatge. Ho arreglem i continuem. Disculpi.

(Pausa llarga.)

El conseller d'Interior

Estava fent els agraïments i estava el capítol de tots els catalans i catalanes per la seva responsabilitat, pel seu civisme, però sobretot també per la seva solidaritat i la solidaritat no individual, que podem fer nosaltres cada dia amb els nostres veïns, sinó també amb les imatges que estem veient d'empresaris, emprenedors que estan cedint tot el seu coneixement, tota la seva experiència, tot el seu material també per fabricar materials que ens serveixen sobretot en el camp de la salut.

I expressar també la solidaritat amb totes les persones que pateixen la malaltia i amb totes les persones que hem perdut o han perdut un ésser estimat. Segons... *(Se sent un soroll.)* Continuo o...?

El president

Endavant, endavant.

El conseller d'interior

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.) És que se sent un soroll de fons. D'acord. Segons les seves aportacions, he separat en cinc blocs, crec que podem respondre. Un és el que fa a la violència

masclista. Des del Grup de Seguiment de la Víctima del Cos de Mossos d'Esquadra s'han incrementat el seguiment via telemàtica; s'han fet diverses accions comunicatives amb les víctimes i, conjuntament amb Mossos d'Esquadra i l'Institut Català de la Dona, estem treballant per poder, doncs, evitar qualsevol episodi de violència masclista. I demà podran veure com des del Departament d'Interior i el Cos de Mossos d'Esquadra presentem també noves mesures pel que fa a la prevenció de la violència masclista.

Pel que fa a les aportacions que han fet vostès sobre l'UME, no? El Govern la Generalitat no ha refusat cap ajuda de ningú i menys en una situació com en la que estem. Però sí que és cert que Catalunya des de fa més de vint anys que té un sistema propi d'emergències, té un sistema propi de seguretat. I, a partir d'aquí, doncs, entenem que altres, i ho poden seguir, altres territoris de l'estat espanyol no tenen aquests sistemes propis, i per tant requereixen aquesta ajuda o aquestes infraestructures que l'Estat pot aportar.

Per tant, doncs, en cap cas nosaltres el que volíem era absorbir unes ajudes o una necessitat que altres territoris segurament les necessiten més que nosaltres. Però tenim molt clar que l'exèrcit espanyol, entre altres coses, el paguem els set milions i mig de catalans i, si és necessari, ja els trucarem ja, no pateixin.

Pel que fa al 112, hi ha hagut algun diputat, crec que era el diputat de Ciutadans, que ha vingut a dir que el 112 era de pagament. És fals, el 112 no és de pagament. És gratuït, és un telèfon gratuït per tota Europa, és un telèfon d'emergències i estigui al país que estigui, encara que no tingui cobertura amb la companyia telefònica que tingui contractada, i hagi de necessitar o s'hagi de repenjar amb altres companyies o operadores telefòniques, vostè sempre podrà trucar al 112 d'una forma gratuïta.

Tot i això, veient tot aquest augment de trucades que estem rebent, hem desdoblant la sala de Reus i hem creat una nova sala de contingència aquí, a Barcelona, a part d'augmentar un 40 per cent el personal que tenim o teníem previst en una època normal al 112.

Pel que fa als EPIs, que han dit, dels treballadors, sobretot han parlat dels EPIs bàsicament de Mossos, hem de tenir clar que evidentment els Mossos doncs requereixen més material perquè la quantitat és major, però també en el camp de

Bombers, i al camp de Protecció Civil també estem pendents d'aquests EPIs. Tot el que és la contractació dels equips de..., dels EPIs, vaja, tot ho hem centralitzat a través del Departament de Salut i és el Departament de Salut qui fa les compres aquestes agregades, no? A partir d'aquí, se'n fa la distribució, tenint present sempre que els sanitaris i tot el que representa el món de la salut té unes necessitats majors, però sense desatendre altres treballadors públics que estan de cara al públic. Per tant, és un material que ens anirà arribant.

Sí que és cert que la centralització que va fer l'Estat espanyol no ha anat bé, no ens ha ajudat, i no ho dic jo, ho diu el mateix Govern... *(Tall de comunicació.)* President, em sent? *(Tall de comunicació.)* ...no he pogut assistir, bé, normalment no hi assisteixo, perquè no requereix la meua presència, al consell tècnic i al consell assessor, en el qual s'han estat projectant els escenaris de futur i les dades actuals que estem tenint per prendre les decisions.

Vostès han preguntat sobre la conca d'Òdena. Vostès saben que des del 12 de març la tenim en confinament, en fase 1. Això vol dir que tenim confinat el perímetre per evitar que hi hagués una diàspora d'un focus molt singular, molt concret, que el tenim sobredimensionat respecte a la resta de Catalunya dins de la conca d'Òdena, i que amb la proposta que va fer el president, que ho ha detallat a la seva intervenció, de que els catalans es quedessin a casa, en un confinament en fase 2, per tant, només garantint els serveis bàsics, haguéssim pogut d'alguna manera també rebaixar molt quines són les dades que tenim a la conca d'Òdena.

Ara les decisions les han pres fa una estona. Jo quan acabi me les han de traslladar, a mi i a la consellera Salut, que som els responsables d'aquest pla d'emergències. Però dir-los que s'estan analitzant les dades de la conca d'Òdena d'una manera singular, així com altres possibles focus, de manera permanent, dins d'aquest marc ens hem dotat, que aquest país té, que són els plans de protecció civil, que és el Procicat, per tant dels plans d'emergències.

Per tant, vostès han preguntat sobre la conca d'Òdena. Doncs, ho estem analitzant i pràcticament l'anàlisi és diària en funció de les dades que ens arriben. I en funció de les dades i les projeccions que tenim i en funció també de l'assessorament que ens fan els experts, a partir d'aquí és quan es prenen decisions.

I fins aquí, president. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, conseller. Ara passarem, doncs, la paraula a la consellera Vergés.

La consellera de Salut (Alba Vergés i Bosch)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'oradora.) ...aquesta compareixença al Parlament de Catalunya, feta de forma extraordinària també, com el que hem fet des de fa setmanes.

En primer lloc, jo em voldria afegir a les mostres de condol ja expressades per molts diputats i diputades, president i companys de govern, precisament per veure la cruesa, no?, d'aquesta crisi, que es mostra en el seu màxim exponent en aquestes defuncions que estem tenint. Per tant, totes les mostres de condol a les persones que han perdut alguna persona estimada en aquests dies.

Em vull afegir també, i molt especialment, a les mostres d'agraïment. Un agraïment, en primer lloc, i em pertoca i vull fer-ho molt especialment als i les professionals sanitàries que estan aquests dies, des de fa ja molts dies, i que, sobretot, continuaran estant en aquestes setmanes dures al capdavant, a peu de llit, donant resposta a aquesta emergència sanitària que tenim davant. Professionals sanitàries..., que faig extensiu també a aquestes professionals que estan en les residències, que cuiden a les persones més vulnerables i que també mereixen absolutament tot el suport.

I afegir l'agraïment, evidentment, tampoc no m'ho vull descuidar, a tots els serveis d'emergència, tots els serveis essencials que tenim al nostre país. No em refereixo als serveis essencials de la mateixa Generalitat, sinó a aquells que són essencials perquè les persones puguin seguir aquest ordre de confinament a casa, és a dir, tenir els productes d'alimentació, els productes d'higiene, tenir los a les botigues. Per tant, tota la cadena. M'afegeixo a totes aquestes feines imprescindibles en un moment com aquest.

I, evidentment, també donar les gràcies a la ciutadania en general, perquè ha comprès crec que molt bé i està absolutament conscienciada que això que estem vivint és absolutament excepcional, va de protegir-nos entre tots i totes, va d'un virus

que avui encara és desconegut, que encara l'estem coneixent i que, per tant, podem explicar, i m'agradaria començar fent un context, un context de què ens trobem respecte a aquest virus.

Jo vull començar explicant, cronològicament una mica, però fent-ho molt per sobre perquè crec que en l'exposició inicial s'ha pogut fer amb molt detall, de què estem parlant. Estem parlant d'un virus que el 31 de desembre de l'any passat la Xina n'informa de casos, d'un virus desconegut. És a la Xina, és lluny d'aquí, però s'informa a nivell mundial en una societat global que tenim al segle XXI.

El 7 de febrer tenim aquí ja les primeres mesures, les primeres tasques des del Departament de Salut, amb tota la informació, explicant a la ciutadania, fent reunions amb l'organització també de diferents esdeveniments, també del Mobile World Congress, per intentar veure quin podia ser l'impacte al nostre país i com quedarien condicionats, doncs, en aquell moment, es pensaven només esdeveniments massius.

Vaig poder també, el mes de febrer, estar a Ginebra, a la seu de l'Organització Mundial de la Salut, per parlar amb diferents persones que estan treballant en l'àmbit de les malalties transmissibles, per explicar-me i per poder conèixer de primera mà què vol dir «malaltia transmissible», què és una malaltia transmissible emergent i quins inconvenients hi ha quan aquesta malaltia transmissible emergent, doncs, és desconeguda i que per tant no sabem ni l'índex de transmissió ni sabem les taxes de letalitat ni en coneixem amb exactitud gairebé res. Tot això per prendre consciència des del Departament de Salut quin era l'abordatge que havíem de fer en aquell moment.

Dies més tard, el 25 de febrer, tenim el primer cas, el primer cas al nostre país, un cas aïllat, un cas importat, on podem identificar clarament els seus contactes, a més a més, els fem proves, la majoria surten negatius i passem uns dies amb casos de comptagotes, que semblava, per les informacions que anàvem tenint, que podíem liderar des de Salut Pública aquest control de l'epidèmia, que encara no hi era, evidentment, al nostre país, donat que teníem casos molt i molt puntuals.

Dit això, per això, l'endemà d'aquest primer cas des del Servei Català de Salut, amb totes les patronals, amb l'Institut Català de Salut, també afegint després la patronal

dels centres residencials, vam establir un centre de compres, un centre de compra centralitzada per poder fer front a aquestes comandes que teníem clar que algun dia podien arribar de forma excepcional, com ara estem veient i com són l'ocupació, doncs, de professionals, i que ens han traslladat també, com a diputats i diputades, aquesta preocupació. Per tant, l'endemà podem crear aquesta central de compres.

I començar a parlar també amb el Departament d'Interior d'això que teníem ja com una eina de govern, que era un pla d'emergències, un Procicat, un pla d'emergències per malalties transmissibles emergents, que ens vam posar a treballar per adequar-lo al que podia venir en coronavirus o en qualsevol altra cosa, com vaig poder explicar també en alguna reunió que vam tenir amb els grups parlamentaris, que ens semblava que això en el futur potser no serà una excepció i que podem anar tenint això. I per tant necessitem un pla com a Govern de Catalunya, un pla d'emergències que pugui donar resposta i que ens permeti organitzar molt bé quina és la resposta a aquestes epidèmies de malalties transmissibles emergents i que tenen un potencial alt risc.

El dia 3 de març podem aprovar aquest pla d'emergències en el Govern de la Generalitat de Catalunya ja tot corregit, adaptat, adaptat al que podíem tenir, i per tant definint aquests grups de treball, definint aquest consell tècnic, aquest consell assessor, que es posa en marxa des del primer moment i amb les diferents reunions també, per preparar-ho amb tots els departaments de la Generalitat de Catalunya per anar absolutament coordinats.

Dir que hi ha un punt d'inflexió també, en aquest context que m'agradaria explicar, que són les dades que comencem a tenir el dia 9 i el dia 10 de març, que ens permeten parlar, doncs, de que el virus és aquí i que podem continuar controlant amb l'estratègia que anàvem portant, des del punt de vista de salut pública, identificant els contactes perquè ens havíem dotat i ens havíem preparat per poder-ho fer, identificant els contactes, aïllant aquests contactes i sobretot començar a explicar a la ciutadania allò que estàvem veient.

Aquesta resposta del 9 i el 10 de març, aquestes dades i aquesta informació que anàvem veient ens van obligar i ens van fer actuar de forma jo crec que molt ràpida, donat que ja teníem activat el pla d'emergències, el Procicat, en fase prealerta, a

passar-lo de seguida a una fase d'alerta i l'endemà mateix en una fase d'emergència, coincidint també amb unes mesures concretes, dures, complicades, que s'establien específicament per a un territori, que era el territori de la conca d'Òdena.

Això vol dir que aquesta informació que hem anat tenint, que hem pogut explicar clarament a la ciutadania, amb aquestes compareixences que són diàries ara, i que vam anar fent, a vegades dos i tres cops al dia, durant aquests dies, que ens permetessin que aquella informació que nosaltres anàvem tenint, per part de Salut, per part del Procicat, la poguéssim anar transmetent a la ciutadania. Crec que això és rellevant, avui, que és una compareixença en el Parlament, poder explicar a la ciutadania, en general, i us ho agraeixo, perquè els diferents grups parlamentaris també han fet aquesta tasca, també han rebut molts dubtes, també ens els heu fet arribar i també els hem intentat respondre el millor possible.

És una tasca imprescindible tenir la ciutadania al costat. Sense haver fet això per part de tothom, avui no podríem estar parlant que aquesta corresponsabilitat de la ciutadania és realment un èxit al nostre país. Crec que és important explicar-se i poder-ho explicar també de forma molt pública davant de tothom.

La nostra obsessió sempre ha sigut intentar-nos avançar a aquells escenaris que estàvem veient, com es comportaven en altres països, aprendre de l'experiència que en aquests dies últims ens ha anat arribant dels informes de valoració de què va ser la primera onada de la Xina del mes de gener, aquests informes que ens venen des de l'Organització Mundial de la Salut o diferents experts d'universitats, com podré detallar després.

Avançar-nos sempre, també veient la situació d'un país veí, d'un país company, com és la situació d'Itàlia, d'un país amb qui tenim molt contacte i vam poder-ho comprovar, perquè la majoria de casos importats que vam començar a tenir eren importats, perquè tenim una relació molt estreta amb el país italià.

I vull posar aquest context, perquè estem parlant d'un mes. Portem un mes des del primer cas, un mes en què hem tingut capacitat i estem tenint capacitat gràcies a la feina ingent sobretot de professionals sanitaris, de les organitzacions assistencials del nostre país, de la feina de les diferents responsabilitats en gestió del Govern de la Generalitat, però també d'aquesta iniciativa de la nostra indústria i del nostre país

a tots nivells. Hem tingut capacitat en aquest mes de poder adaptar tot el sistema sanitari per fer front a aquesta crisi tan, tan bèstia.

Són reforços que hem anat fent a tots nivells, en primer lloc reforços en l'àmbit de salut pública, reforços en el 061, que vull recordar que de les sis mil trucades que un 061 podia tenir habitualment vam arribar a punts de trucades de divuit mil trucades al dia. Que va caure no només aquí, sinó a nivell de tot l'Estat espanyol, i que hem estat treballant per restablir sempre això i sempre amb la màxima col·laboració.

Que hem obert sales, com deia abans el conseller d'Interior, el conseller Buch, noves sales. I ara podem dir que avui hi ha dues-centes persones noves treballant en aquesta atenció, al 061.

Que hem obert eines i canals d'informació per a la ciutadania, per als professionals. Hem establert molts materials i hem posat en marxa aquesta app imprescindible per poder tenir més informació sobre com s'està comportant l'epidèmia en el nostre país. Una app que jo demano, i com que vosaltres sou representants també de la ciutadania, que ho feu extensible... Que l'app són testos molt fàcils, molt poca estona de poder omplir l'estat de salut, ni que sigui sense símptomes. Ens donarà una informació cabdal per veure com es comporta aquesta malaltia i per poder detectar, malgrat que encara no estigui totalment establert, aquells possibles casos, aquells casos probables que ens van molt bé per poder prendre mesures i, sobretot, per poder identificar aquests punts calents.

Canals d'informació que hem pogut fer servir i, sobretot, informació que hem intentat traslladar des de l'àmbit també tècnic, dels serveis de salut, des del mateix departament, però també de tota la xarxa assistencial. Perquè en aquesta crisi no renunciem absolutament a res, no renunciem ni a tenir cap espai, ni a tenir cap ajuda. Evidentment, no renunciem a la capacitat de la privada, que l'hem incorporat sota coordinació total de la xarxa pública. No renunciem a totes aquestes mostres de suport i d'ajuda, i d'oferiment de la nostra pròpia indústria per poder tenir aquest material que és tan absolutament necessari.

Dir que les preguntes dels grups parlamentaris no s'escapen de les preguntes lògiques que anem tenint cada dia en aquestes compareixences de premsa sobre materials, sobre trucades, sobre residències, sobre com posarem en marxa aquests

hotels, sobre com augmentem la capacitat del nostre sistema i, per tant, no s'escapen d'allò que ja estem treballant moment a moment i dia a dia, des del Departament de Salut, però ho faig extensiu a tot el Govern de la Generalitat de Catalunya. Em sembla imprescindible remarcar-ho.

I crec imprescindible explicar a la gent cap on anem, cap on podem anar, cap on es comporta, quina és aquesta informació, com hem intentat fer amb els consellers, vicepresident i president que m'han precedit.

Aquesta setmana és especialment complicada. Aquesta setmana és la setmana real que estem veient que aquest creixement de casos que ja prevèiem, que explicàvem, posen en tensió real el nostre sistema sanitari. Per això nosaltres acabarem aquesta setmana duplicant aquests espais d'unitats de cures intensives dels nostres centres, però també duplicant molts altres espais dels nostres hospitals, dels nostres centres assistencials, però específicament en les UCIs que més ens preocupen, per poder atendre les persones que passen amb gravetat aquesta malaltia.

La tensió als hospitals serà gran i això vol dir aquesta comprensió de cara als nostres professionals sanitaris, l'organització..., d'haver de treballar en aquestes condicions. Estic segura que les mostres de suport que reben cada dia amb aquests aplaudiments davant dels centres sanitaris és especialment encoratjadora per a ells, perquè saben que això no s'acabarà en dos dies, que també hi hauran..., tenim per davant tres o quatre setmanes de màxima atenció i de màxim risc, i segurament viurem situacions en què l'atenció del sistema els posa molta pressió, no només de feina, no només de càrrega de treball, sinó també pressió psicològica, una pressió psicològica que pateix tota la ciutadania però que sobretot també recau en els nostres professionals i les nostres professionals sanitàries.

Les primeres dades que tenim semblen indicar que si aquest confinament dur el podem fer més estricte, tal com estem marcant, quedar-se a casa, només sortir per allò imprescindible, i si tinguéssim la capacitat de fer allò que hem sol·licitat i que vam signar, d'acord amb les recomanacions del nostre Pla d'emergències, que és que aquest confinament sigui total, que aquest confinament sigui real, que només comporti mantenir aquells serveis essencials, això donarà resultats segur. En pot estar donant, però en donarà més en les properes setmanes. És imprescindible que

puguem dur a terme aquest confinament total, com moltes persones que tenen capacitat de fer-ho ja estan fent.

Per tant, voldríem continuar demanant no la responsabilitat de la ciutadania, sinó l'engranatge de totes les administracions per fer possible que la ciutadania ho pugui complir, com bé ha explicat el vicepresident, sobretot amb aquestes mesures econòmiques, que són imprescindibles perquè les persones puguin estar tranquil·les i puguin fer el confinament a casa.

Mentrestant, aquestes mesures eren imprescindibles. Són dures, són complicades, demanem a la ciutadania que deixi enrere la seva vida quotidiana, la seva xarxa social, que es relacioni d'una altra manera, que no s'abraci, que no es toqui, que mantingui aquest distanciament social, i ho demanem des de fa dies per poder-nos preparar amb aquests plans de contingència que han establert tots els centres sanitaris, desprogramant tota aquella activitat que no era urgent. Les persones, els diputats i diputades que porten l'àmbit de salut saben quanta és aquesta activitat diària en els nostres centres assistencials i la quantitat de coses que avui no podem fer per deixar espai a aquest coronavirus, i mantenir i reservar aquests espais imprescindibles per a aquelles coses urgents i importants que hem de continuar atenent en els nostres centres assistencials.

Hem tingut també molta transparència i molt realisme en dir les coses quan les hem anat veient. Quan expliquem que no només és un virus de persones grans i de persones vulnerables; molt especialment afecta amb gravetat aquestes persones, cert, però no només. Tenim entre un 15 i un 20 per cent de persones a les UCIs que tenen entre aquests vint i cinquanta anys. Per tant, no és només de persones grans i de persones vulnerables i volem tenir cura de tothom.

No sabem amb exactitud –ningú té una bola de vidre, però no sabem amb exactitud– quan començarà a baixar la corba, quin dia exacte tindrem aquests pics de nous casos, és a dir quin dia podrem dir que avui tenim menys casos nous que el dia anterior. No ho sabem amb exactitud, però evidentment que fa molts dies que treballem per veure quins són aquests diferents escenaris, per analitzar tota la informació, per col·laborar amb universitats, amb científics, per llegir els informes que ens venen d'altres països per veure si tenim capacitat de preveure, d'anticipar-

nos i de veure quines mesures hem de fer perquè aquesta corba s'aplani al més aviat possible i perquè aquests pics arribin també al més aviat possible.

Per això, tot i saber que arribarem a aquest pic, perquè hi arribarem –tinguem-ho claríssim, arribarem a aquest pic, que un dia direm: «Tenim menys casos nous que el dia anterior», que un dia direm «aquesta corba comença a baixar», a això hi arribarem–, malgrat arribar-hi, hi haurà baixada però continuarem tenint setmanes complicades. I crec que això ho hem de explicar, perquè aquesta crisi té aquest comportament inhumà que comentava abans, aquest comportament de no permetre'ns fer allò tan humà i tan imprescindible com estar a costat dels nostres éssers estimats i poder-los acompanyar en moments difícils o poder simplement abraçar i fer un petó, sigui del que sigui, de condol, d'estima, a les nostres persones que més estimem.

Aquest esforç és enorme per part de tothom i és ingent per part del sistema de salut. I he començat amb un agraïment als professionals sanitaris que també vull fer extensiu a totes les persones que estan treballant en l'organització de tot això, fent que això funcioni, d'altres sectors de la nostra societat que ens ajuden a poder nosaltres, des de l'àmbit de salut, centrar-nos en allò que és imprescindible, i que només podem fer nosaltres, i per tant aquest grup de treball que es va engegar ahir de la indústria del nostre país, si Salut identifica bé quines són les necessitats i la indústria ja està fent aquest oferiment per posar-les a disposició del sistema sanitari...

Aquest àmbit de recerca que ens ha permès dir que tindrem aquests respiradors de campanya, que no substitueixen evidentment els respiradors complexos que tenim a les UCIs més tecnològiques del nostre país, però sí que ens ajudaran a mitigar molt aquest creixement de casos al nostre país; aquests respiradors que podem produir des d'aquí i que donem fraternalment aquest coneixement absolutament a tothom qui ho necessiti.

Com ens organitzem, com estem fent que la diferent xarxa assistencial, no només la d'hospitals, estigui al servei de les persones, pugui atendre absolutament tot el que tenen i sobretot prioritàriament el coronavirus.

Per això, important, en els centres hospitalaris, poder dir que publiquem avui els llits a les UCIs, acostant-nos no, passant ja del miler de llits, molts dels quals, un 76 per cent, tenim ja ocupats per pacients amb coronavirus, havent de reservar (*tall de comunicació*) ...setmana vinent. Perquè és imprescindible que tinguem aquests espais, que tinguem aquests aparells, com els ventiladors mecànics invasius, aquests ventiladors, aquests respiradors que ens ajudaran a atendre aquestes persones que estan més greus.

Era important també funcionar com una xarxa d'unitats de cures intensives i funcionar des del punt de vista assistencial, no decidit per part d'un despatx, sinó des del punt de vista assistencial, com es coordinen totes les xarxes de crítics del nostre país, totes les unitats crítics del nostre país, funcionant com una unitat única, que no vol dir absolutament dirigida, sinó que vol dir enxarxada en el nostre país, liderada pel doctor Ricard Ferrer més nou experts en aquesta comissió d'experts, que són experts intensivistes, de medicina intensiva, que són les que han de tractar especialment a les UCIs i on s'hi aniran incorporant altres disciplines i altres professionals.

Aquesta visió de Catalunya, de sistema sanitari únic, que ja vam poder fer amb la resolució que incorpora tota la capacitat de la sanitat privada del nostre país, que és alta, tota la capacitat no només de les UCIs sinó també tots els altres dispositius, però les UCIs especialment, perquè és el que ens implica moltíssim, doncs, sota la mateixa coordinació, sota el mateix paraigua i treballant com un sistema únic.

Ja fa molts dies que es deriven pacients a llits que són de titularitat privada molts dies i que alguns centres de titularitat privada tenen les UCIs plenes al 100 per cent de pacients de coronavirus funcionant com una xarxa absoluta. I els nostres hospitals públics, aquests hospitals de referència, aquests hospitals comarcals de proximitat, que estan especialment donant tot el servei a les persones i en alguns centres, com és el de l'Hospital d'Igualada, han estat patint moltíssim, han estat patint moltíssim aquests dies perquè el brot d'Igualada tenia una particularitat especial, que és que estaven afectats molts professionals sanitaris i això deixava l'Hospital d'Igualada en una situació molt complicada que hem pogut anar donant suport des de la xarxa assistencial, des de llits de fora on podem derivar pacients, però també des de professionals i altres centres de referència, com Bellvitge, que

han passat a codirigir l'Hospital d'Igualada en aquests dies que continuaran essent complicats, fins que totes aquestes persones, tots aquests professionals es puguin tornar a incorporar, perquè ja hauran passat els seus dies de confinament i hauran superat, els que són positius, la malaltia.

També parlar d'un àmbit que, diputats i diputades, n'han parlat molt, que és l'àmbit de materials. També ho ha explicat el vicepresident; el vicepresident Aragonès ha explicat que estem en un moment de compres extraordinàries en un mercat que no només exigim nosaltres, no només necessitem nosaltres, sinó que és un mercat que li està passant als diferents països i, per tant, no diria jo de competició, però sí que evidentment hi ha tensió en aquest mercat per proveir dels materials necessaris tots els centres assistencials.

Nosaltres ho vam tenir clar, des de que vam engegar aquesta central de compres: no és una qüestió de dependre de ningú, però sí d'aprofitar tot allò que tenim. Per tant, nosaltres ens vam espavilar des del primer dia per fer comandes, per poder tenir el material que ha estat arribant els últims dies i que continuarà arribant aquests propers dies amb xifres jo crec que llargues i importants. Com, per exemple, poder-vos explicar que en una mitjana setmanal 1 milió de mascaretes quirúrgiques són les que estem utilitzant a la nostra xarxa assistencial, 100.000 mascaretes de protecció respiratòria FFP2, 75.000 mascaretes de FFP3 i 200.000 bates impermeables, a més a més de la protecció ocular i de tots els altres materials, com poden ser guants, que també formen part de les EPIs, d'aquests equips de protecció individual.

Dit això també, evidentment, hem entrat en el circuit de les compres centralitzades i ara s'engega la compra centralitzada europea; tard, al nostre gust, però també ens hi afegirem i, per tant, podrem beneficiar-nos, perquè l'important, l'imprescindible és que els nostres i les nostres professionals sanitàries tinguin el material adequat per poder atendre aquestes persones en els nostres hospitals, des de la primària i també, evidentment, en els centres residencials.

Això és el que fem, com també poder tenir a disposició els propers dies tests de proves ràpides. Se n'ha parlat molt de quina és la conveniència de tenir-ho. Nosaltres vam passar d'una estratègia de salut pública que fèiem proves, que identificàvem

contactes, que a les persones amb símptomes també els podíem fer proves, a una estratègia amb el nombre de casos, amb aquest creixement. Vam involucrar molts laboratoris del nostre país per poder fer front a aquest augment de proves, però ara passem a una estratègia, també important, per poder tenir aquestes proves ràpides que tindrà diferents fases.

En aquestes cinquanta mil proves ràpides que començarem a tenir a partir de divendres, i que formen part de la nostra compra feta des del nostre país. Independentment de les que puguin arribar i que estan anunciades per la banda del ministeri, nosaltres tenim cinquanta mil proves ràpides que ens han d'arribar divendres i en tenim demanades, de cara a aquestes properes setmanes, cent mil més en una tongada, cent mil més en una altra.

Això ens permet bastir una estratègia en diferents fases, on la primera anirà dirigida –perquè som proves amb especificitat– a personal sanitari, personal que ens interessa que siguin proves específiques per saber, si són positius, poder-los sobretot treure del sistema per evitar infeccions i en la mesura que ja negativitzin poder-se incorporar perquè el sistema sanitari els necessitarà.

Amb aquests cribratges a les urgències també d'aquestes persones que puguin tenir simptomatologia no greu, sinó ja més lleu, passant per una segona fase que ja anirà a l'àmbit residencial, a l'àmbit de primària, a l'àmbit de personal essencial, ni que no sigui sanitari, amb un test de major sensibilitat, fins a una fase tres, que ens permeti d'aquí a unes setmanes poder estar testant en l'àmbit comunitari, per poder detectar molt més fàcilment i poder passar a unes altres fases de control de l'epidèmia, diferents de les que estem vivint i que viurem en aquestes properes setmanes.

Crec que això és important explicar-ho, explicar que ho estem fent tot, ho estem fent tot perquè els nostres professionals tinguin el material necessari a disposició, per poder sobretot identificar bé els casos i poder tenir a disposició tota la informació i poder-la transparentar per tenir aquest control de l'epidèmia, perquè la gent entengui quines són les passes que estem fent i la gent compregui aquest comportament d'aquest virus que, ho repeteixo, és desconegut, que encara en desconeixem moltes coses i que tot allò que anem coneixent ho anem explicant.

També vull parlar de la coordinació que tenim a nivell de regions sanitàries i que han de tenir aquesta coordinació i un treball, sobretot colze a colze, amb el Departament d'Afers Socials i Famílies, per parlar d'un àmbit que és especialment sensible, i vosaltres, diputats i diputades, doncs, l'heu esmentat diverses vegades com a preocupació rellevant, que és l'àmbit de les residències.

A mi em sembla important remarcar aquesta feina que es fa també des dels territoris, amb aquests plans territorials, de veure quins centres, amb aquesta estratificació de residències, poden abordar des de la mateixa residència una sectorització de pacients amb símptomes i no, i en quins centres és impossible fer això i, per tant, hem de donar un suport i un recurs fora de la pròpia residència.

Tot això ho estem coordinant amb el conseller El Homrani, amb el Departament d'Afers Socials i Famílies, des de diferents nivells i fins a l'àmbit tècnic, i fins l'àmbit professional. Parlem de residències de gent gran, que són la majoria, però també parlem de residències de persones amb discapacitat i de residències de persones que tenen algun trastorn mental. També són persones vulnerables que hi hem de tenir un especial èmfasi.

Això és el que estem fent, donant suport a l'emergència sobretot en les residències per part de l'atenció primària sobretot, però també des del Departament d'Afers Socials, donant aquest suport en serveis d'atenció a domicili, residència a residència, anem donant el suport, tractant els casos. Per sort, de moment tenim setanta o vuitanta residències on tenim casos positius o amb símptomes de les mil vuit-centes residències en total que tenim al nostre país. Però hem d'estar molt amatents a totes les residències del nostre país, perquè evidentment puguin tenir una resposta adequada.

També adequant altres dispositius, com són els hotels, els hotels que es van posar a disposició del Departament de Salut des del primer moment, amb els quals hem estat treballant per veure quina podia ser la millor utilitat per als nostres pacients i també en algun àmbit per als professionals, llits d'hotel que puguin reforçar aquella atenció sobretot de pacients que ara són lleus, és a dir, no necessiten nivell hospitalari, però que tampoc poden continuar el seu aïllament a domicili, sigui per la causa que sigui.

Tot això ens ho permeten fer els hotels que ja hem engegat des del diumenge passat i que continuarem engegant no només a Barcelona, sinó a les diferents regions sanitàries.

Parlar també del paper que l'atenció primària tindrà a partir d'ara, una atenció primària que s'ha hagut de reorganitzar del tot, per tant reorganitzant equips, no deixant els CAPs on hi hagués risc que els equips poguessin caure tots, sinó concentrant equips, organitzant-se de forma conjunta i orientant tota l'atenció, evidentment, majoritàriament pel coronavirus. Això és el que hem estat endreçant amb l'atenció primària, que tindrà un paper cabdal. Si diem a les persones que es quedin a casa, serà l'atenció primària la que s'haurà d'acostar als domicilis i en aquest sentit la informació de l'app, d'aquestes persones que tenen simptomatologia lleu, que podem seguir el seu estat de salut, que ho podem fer telefònicament, que podem fer amb visites domiciliàries a casa, és cabdal. Per tant, com més informació tinguem a l'app la primària més bé podrà fer aquest seguiment dels pacients a domicili.

I també aquell paper que ja he remarcat abans, de cara a les residències del nostre país. Cal protegir els nostres equips, no només els dels hospitals, que és evident, també els nostres equips d'atenció primària. Cal protegir els nostres equips de les residències. Per això hem anat a equips sencers, agrupar aquests equips i treballar de forma sectoritzada també amb l'atenció primària.

Remarcar també, pel que fa als professionals, que vam establir, vam poder dir que havíem enviat cartes, a través de les universitats, a aquells estudiants d'últim curs de medicina, d'infermeria, 1.700 alumnes d'Infermeria, 970 alumnes de Medicina, estudiants d'últim any, els quals també molts d'ells s'han posat a disposició del sistema sanitari, igual que aquelles persones que havien fet l'examen per accedir a l'especialitat i que encara no tenen assignada plaça, aquestes 900 persones de les quals més de 535 ja estan a disposició del sistema de salut i s'aniran incorporant. Algunes ja s'han incorporat, però se n'aniran incorporant també els propers dies i setmanes.

Això és una tasca imprescindible que fan els nostres centres, que fan les nostres regions, igual que també aquests 1.502 jubilats, metges, metgesses i infermeres, en

els últims dos anys, que també es poden incorporar a fer tasques evidentment adequades, segons la formació, els estudiants, i segons l'adequació, també a l'edat, d'aquestes persones jubilades.

Per tant, tenim exemples: Terres de l'Ebre, per exemple, ha incorporat vint estudiants d'últim últim any i MIR a l'atenció sanitària a les Terres de l'Ebre. És una xifra important.

Per la magnitud que té, Igualada evidentment ha hagut de fer un esforç en aquest sentit i també ho té contemplat. Igualada, que ha sortit la conca d'Òdena, i crec que el conseller Buch ho ha pogut explicar molt bé... Avui hi ha hagut consell tècnic del Procicat, del Pla d'emergències, que s'ha reunit aquest dematí i estan fent ara mateix –si no vaig errada– un consell assessor que ha d'acabar decidint quina és la resolució respecte al confinament d'Igualada i de la conca d'Òdena, disculpeu. Tot fa pensar –avanço– que haurà de seguir essent així, que les dades ens mostren aquest creixement important, ens mostren que el confinament era absolutament necessari i que no podíem deixar que aquest augment de contactes, de tenir desconfinada la conca d'Òdena pogués posar en risc encara més llocs i més territoris.

Establir també que amb els sistemes d'informació farem molts canvis i estem intentant recollir la informació de totes bandes per poder-la donar el màxim de ràpid possible. Salut té uns circuits concrets de confirmació de casos, com per exemple confirmació de defuncions, que són molt més llargs dels que moltes vegades els mateixos ajuntaments coneixen des de la seva realitat. Per això, els plans locals de Protecció Civil passaran a donar aquesta informació. Els demanarem les dades de les defuncions que van identificant en el seu municipi, especialment defuncions que es donen fora del sistema sanitari i que, per tant, surten dels nostres circuits i no podem conèixer tan bé.

Això crec que és molt important, que aquests plans locals puguin tenir-ho i traurem la informació des d'allà, traurem la informació des d'allà perquè alcaldes i alcaldesses, a nivell regió o a nivell comarques, ho puguin tenir d'una forma més especial.

A Catalunya hem donat aquest 9.937 casos positius. Això són les dades que vam poder donar ahir al vespre. Cada dia al vespre estem actualitzant les dades: 1.524 són professionals sanitaris, 781 persones estan avui en aquestes unitats de cures intensives. Tenim capacitat ja de més de mil llocs d'unitats de cures intensives; d'aquestes, 165 formen part de la sanitat privada i la resta formen part de la nostra xarxa pública; 34 hospitals amb UCI, públics i privats, que estan donant-ho tot amb aquesta capacitat que hem doblat i que voldrem triplicar. Crec que això és important: veure aquestes dades, com les recollim, com les estem explicant, dia a dia –dia a dia– perquè les persones puguin tenir el màxim d'informació.

Respecte a l'app, que estem recollint molta informació, intentarem transparentar també aquest mapa de calor, perquè la gent pugui veure què està passant i entendre també com s'està desenvolupant. Són més de vint resolucions que hem pogut signar en l'àmbit del Procicat, però també amb d'altres departaments, en només deu dies –en només deu dies, com les últimes que hi poden haver respecte a les consultes privades de fisioterapeutes, odontòlegs, podòlegs, perquè tinguin eines per poder sobretot tancar l'activitat, només deixar allò que és imprescindible, de casos urgents i tancar una activitat que també és de risc, donat que són professions sanitàries.

Per tant, crec que és molt important –i ho he dit des de fa estona– poder tenir la informació, poder-la explicar dia a dia, poder transparentar i, sobretot, explicar aquests canvis o aquests escenaris que nosaltres anem estudiant, poder tenir aquestes eines de... (*Tall de comunicació.*) ...de Catalunya, hem pres mesures molt dures des del principi. Em sembla que el president ho ha explicat molt bé en la seva compareixença inicial. No són mesures que a ningú li agradi prendre, no són mesures que tenen cap caire ideològic, sinó que són mesures que estan basades en aquells escenaris que podem tenir, en aquelles recomanacions dels experts, en allò que ens arribava dels experts de salut pública, en allò que ens arriba del nostre sistema assistencial, en aquelles experiències d'altres països que hem tingut.

Per tant, dades que obteníem o recomanacions des de l'Organització Mundial de la salut i les autoritats europees, com l'ECDC, més dels experts de salut pública, amb els mapes de calor que estem identificant, aquells informes de predicció i equips que col·laboren amb nosaltres i veure, sobretot llegir, aquests informes, veure quina informació ens aporten i com ens poden servir per conèixer l'epidèmia al nostre país,

com és l'informe de l'Imperial College de Londres, els treballs amb la Universitat Politècnica de Catalunya, amb el grup de Computational Biology and Complex Systems; grups d'experts, sis persones de l'Aguas, de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries; amb sis persones de la UPC, que estan treballant aquests escenaris, aquests models, amb les incorporacions i sobretot comentaris que ens pot fer l'experiència de col·lectius com ISGlobal, de Metges Sense Fronteres, en l'àmbit assistencial de la Universitat Politècnica de València, d'experts independents de molts llocs de la xarxa assistencial, de l'àmbit de recerca, de l'àmbit de les universitats, i sobretot treballant escenaris en plans d'acció, de contenció, de mitigació que hem anat fent, balancejant el que és la comunicació d'alt risc, és a dir, explicar el risc que hi podia haver, com entendre aquest risc i com poder-lo explicar a la ciutadania amb els sistemes de vigilància, amb el sistema sanitari i en l'àmbit comunitari.

Per això hem volgut tenir informes, valorar experiències de què havien fet a Corea del Sud, què havien fet a Singapur, què han fet diferents països de la Unió Europea, des d'Alemanya, Portugal, Àustria –que va actuar ràpidament veient el que estava passant a Itàlia–, França i Itàlia, evidentment –que ens ha pogut donar molta informació, perquè malauradament va ser el primer país europeu en tenir brots especialment complicats a la zona de Llombardia i en aquelles quatre regions–, de Portugal, de Regne Unit, amb les experiències que també sobretot de coneixement ens estan donant moltes universitats i molts centres d'investigació d'allà, de l'Europa central, dels països nòrdics, què ha fet Dinamarca, què ha fet Suècia, què ha fet Finlàndia, Noruega i Islàndia.

I tot això poder-ho incorporar per parlar d'una cosa, d'un àmbit, d'un virus, d'una malaltia que ens està afectant moltíssim, que està afectant Catalunya, que està afectant a nivell global i per dir que mai, mai, hem volgut ni hem banalitzat, tot el contrari; sempre hem volgut tenir una posició d'avançada, de no subestimar mai el que estàvem veient, de tenir el màxim d'informació per avançar-nos, per sort seguint experiències d'altres països en escenaris que estàvem veient, sobretot a Itàlia, i també en altres zones de territoris de l'Estat espanyol.

Si sanitàriament sempre, sempre, des del Departament de Salut, estem parlant de posar la vida al centre, ara més que mai, en una situació d'epidèmia, en una situació

de pandèmia mundial, protegir la salut, protegir les vides, protegir les persones més vulnerables.

Hem de demanar que també la gent es pugui quedar a casa amb tranquil·litat i seguretat jurídica. Això és el que nosaltres estem demanant des del punt de vista de salut. Des del punt de vista de salut nosaltres estem recomanant que la gent es quedi a casa, però sabem, i som molt conscients, que la gent només es pot quedar a casa si té seguretat jurídica i si no ha de patir per això que estàvem dient, perquè se li cobri la quota dels autònoms, perquè hagi de pagar la llum, l'aigua i el gas mentre no sap segur si podrà cobrar aquest mes.

Per això hem signat moltes resolucions en aquest sentit. Per això demanem aquesta seguretat jurídica a totes les administracions responsables, perquè aquesta també és una crisi que serà emocional. Abans he parlat de la feina ingent dels professionals sanitaris en aquesta tensió de feina, de càrrega de treball, però també psicològica, dels professionals sanitaris, i he dit que ho feia extensiu a tota la ciutadania. Des de l'àmbit del Procicat també s'està posant en marxa des de Protecció Civil aquesta ajuda emocional. Nosaltres ho farem i ho estem fent ja per professionals sanitaris, perquè és un fort impacte, brutal, de sentir-se en una crisi global com aquesta.

Crec que el vicepresident ho ha resumit molt bé: absolut realisme. Ho hem d'explicar tot en una societat crec que madura i lliure com la que volem i desitgem. I això ho hem fet amb aquestes mesures dures que hem anat prenent des del Govern de la Generalitat que Catalunya. Absolut realisme a l'hora d'explicar a aquesta societat que tenim.

I aquest realisme, però, també ens ha de portar esperança, l'esperança de que ens en sortim segur, que aquests pics que jo n'he pogut parlar abans arribaran i que estem treballant incansablement i donant-ho tot perquè aquests pics siguin al més aviat possible.

Per això estem intentant explicar aquestes mesures que són les importants: informar de tots els nostres possibles escenaris, informar de com es comporta aquesta corba de l'epidèmia, explicar quin és el comportament d'aquesta epidèmia, explicar quin és el seguiment que fem, dia a dia, d'aquest índex de transmissibilitat, ser capaços de reduir l'índex de transmissibilitat, és a dir quantes persones pot infectar una

persona que avui té coronavirus. Si podem reduir aquest índex i un dia acaba sent inferior a 1, tindrem el descens clar que estem buscant de l'epidèmia.

Tot el que estem veient ho expliquem, crec que és la nostra responsabilitat i crec que és la millor manera que en aquesta societat madura i lliure que tenim les persones puguin entendre la importància de seguir les mesures de confinament total que estem demanant amb el #quedatacasa. Les mesures les hem de poder prendre amb rigor: quedar-se a casa, només sortir per allò imprescindible, respectar aquelles persones, respectar, acompanyar, aplaudir aquelles persones que estan fent serveis essencials en tots nivells. Quedar-se a casa, seguir les mesures d'higiene que portem ja moltes setmanes explicant, i aquestes mesures complicades, complexes en una societat, que són de distanciament social, que és un esforç brutal que estem duent al nostre país.

Crec que és la millor manera de poder-ho compartir. I vosaltres que sou diputats i diputades, representants dels grups parlamentaris, ens esteu ajudant a fer-ho. Sou representants també de la ciutadania i, per tant, crec que la vostra veu és important. Molt, molt, molt satisfeta de comparèixer en el Parlament de Catalunya, que és la casa del poble, i de poder comparèixer davant dels grups per explicar tot això.

Sobretot, que sapiguem explicar entre totes i tots aquests escenaris que ens venen, que vindran unes setmanes molt dures, que no durarà dos dies, i això ho tenim clar, ens ho diuen els experts i així ho hem d'explicar, amb aquest realisme, però que aquest realisme porti esperança en aquest futur.

Si hem tingut la capacitat de doblar i de triplicar aquest sistema i donar la volta a un sistema sanitari tan potent i tan gran, tindrem capacitat de recuperar-nos després d'aquesta epidèmia. N'estic absolutament convençuda.

Moltíssimes gràcies per ser-hi i moltíssimes gràcies. Ànims a tota la ciutadania de Catalunya i, sobretot, no m'ho puc deixar, als professionals sanitaris.

El president

Gràcies, consellera. Un segon.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

Bé, som-hi. Doncs, com dèiem, després del recés fem una intervenció ara dels grups parlamentaris per tancar aquesta sessió. Els demanaré la màxima brevetat possible i, per tant, fem el mateix torn o el mateix ordre que hem fet abans. Comencem pel senyor Carlos Carrizosa. Quan vulgui.

Maria Sirvent Escrig

President, una coseta. Això s'està retransmetent?

El president

S'està retransmetent, sí, sí.

Maria Sirvent Escrig

D'acord.

Carlos Carrizosa Torres

Molt bé. Pues, nosotros, habiendo escuchado al Govern, al resto de partidos y a los *consellers*, insistiríamos en que es el momento de estar al lado de los más vulnerables. Ya se han comentado aquí muchas medias que también apoyamos y que están en el documento de propuestas que vamos a trasladar al Govern de la Generalitat, como asegurar una comida al día a los niños de las familias vulnerables o la creación de un fondo especial de ayuda para familias afectadas por la crisis.

Hemos pedido antes la gratuidad del 112 y nos referíamos al 012, que el señor Buch me lo ha comentado. Sí que todavía lo están cobrando, como cobraban el 061 a principios de la crisis. Por lo tanto, pedimos que el 012 sea gratuito también, como se hizo con el 061.

Está bien que el Govern de la Generalitat reclame, que pida, que exija incluso al Gobierno español. Nosotros, en Ciutadans, también lo hacemos; exactamente igual que les pedimos a ustedes que hagan cosas, se lo pedimos al Gobierno español desde el Congreso de los Diputados, con Inés Arrimadas, y también en cada una de las comunidades autónomas que gobernamos en España. Pero esas peticiones se hacen, entendemos, desde la lealtad, desde la unión de todos en la lucha contra el coronavirus. Por eso ustedes, el Govern de la Generalitat, tendrán de Ciutadans,

aquí en Catalunya, esta lealtad y esta unión con el Govern de la Generalitat para luchar contra la pandemia, esta unión y esta lealtad les pedimos a ustedes.

Sí, nosotros entendemos..., y contesto al señor Sabrià, que antes me decía: «¿Mejor unidos?» Pues sí, mejor unidos contra el virus, señor Sabrià, y esta es la única manera. Se lo he dicho antes y ahora es el momento de la unión y de la responsabilidad.

Por eso les pedimos, sin hacer para nada sangre ahora y sin acritud, porque no es el momento, que no vuelvan a repetir sus errores y que los rectifiquen, los que han venido cometiendo. Esas declaraciones en la BBC que tuvieron que matizar posteriormente, esos rumores infundados sobre la incautación de material que venía para Cataluña, esa renuncia a usar el ejército en su Govern. Ahora decía el señor Buch: «El paguem i si el necessitem ja els trucarem». ¿Cómo que «si el necessitem ja els trucarem»? ¿Acaso no saben que se acerca ya el momento álgido, el pico? ¿Acaso estamos tan surtidos como para renunciar a un servicio que, además, como dice el señor Buch, pagamos entre todos?

Otros partidos, tradicionalmente hostiles a las Fuerzas Armadas, ya han comenzado a rectificar, por ejemplo, en Barcelona. Les pedimos, a su Gobierno, que rectifiquen también sus errores. No miren quién salva las vidas, sino que esas vidas se salven.

Y es tiempo de concentrarse absolutamente en la lucha contra el virus con unidad, ya lo he dicho. Así saldremos de la crisis y nosotros no queremos perder más tiempo en reproches, en peleas, en si descentralización o coordinación y estas cosas que a ustedes a veces les atormentan. Hagamos lo que tengamos que hacer y hagámoslo entre todos.

Para terminar, yo me quiero dirigir a los catalanes y al conjunto de españoles que nos ven desde sus casas o desde sus ordenadores, nos verán en diferido o incluso alguno desde el hospital. Sabemos que son días muy duros, pero vamos a salir de esta. Si cada uno de nosotros hace lo que tiene que hacer, vamos a salir adelante y venceremos al virus y lo haremos seguro.

Después vamos a tener que trabajar todavía todos juntos para garantizar que la crisis económica que esta pandemia nos va a dejar ninguna persona se quede atrás

y que nuestras instituciones garanticen el bienestar de todos, especialmente de los más vulnerables.

Por mi parte, era lo que quería decir.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. És el torn ara per al senyor Iceta.

Miquel Iceta i Llorens

Jo crec que en aquesta crisi la Generalitat ha vist enfortides les seves competències sanitàries i assistencials, en la mesura que ara té major capacitat d'incidència sobre el sector privat, i demanem que s'exerceixin plenament aquestes noves capacitats.

Segueixo pensant que caldria que el Govern concretés quines activitats concretes caldria suspendre un cop ja confinat el 90 per cent de la població, més enllà de suspendre activitats del sector de la construcció. Dir «confinament total» sense concretar accions i conseqüències no vol dir re.

Sobre els pressupostos, el Govern ja té assegurada una majoria per aprovar-los, però volem mostrar la nostra disposició per recolzar decrets específics de modificació.

Insistim sobre la necessitat d'informació i col·laboració amb el món local, d'enfortir la supervisió sobre les residències de gent gran i, mentre no actuï el Banc Central Europeu, desplegar amb major eficàcia la renda garantida de ciutadania aprovada pel Parlament i revisant també l'índex de renda de suficiència de Catalunya, que està congelat des de l'any 2011.

I acabo desitjant sort i encert al Govern, mostrant novament el nostre suport als governs de Catalunya i Espanya per vèncer plegats el combat contra el virus; confiar que el Congrés dels Diputats confirmi aquesta tarda la pròrroga de l'estat d'alarma, i desitjar tota la sort, tota la força i tots els ànims als conciutadans i conciutadanes de Catalunya.

El president

Gràcies, senyor Iceta. Li correspon ara un torn a la senyora Albiach. Endavant.

Jéssica Albiach Satorres

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'oradora.) ...els pressupostos, teníem un acord de pressupostos amb el Govern de la Generalitat. És cert que aquell acord de pressupostos no contemplava una situació extraordinària com la que estem travessant ara mateix, però també és cert que permet augmentar el sostre de despesa en 3.000 milions d'euros.

Per tant, nosaltres ens comprometem a donar suport a aquests pressupostos sempre i a canvi també d'un pla de rescat social i econòmic per fer front a totes les situacions excepcionals que estem travessant.

I el vicepresident deia: «Bé, nosaltres ens comprometem a treballar-ho des de la transparència i rendint comptes.» Doncs, nosaltres no només volem transparència i rendir comptes, sinó que també volem participar i negociar aquest pla de xoc, aquest pla de rescat social i econòmic.

I la segona idea era tornar a insistir en la necessitat de cooperar i no de competir, cooperar per salvar vides de la crisi sanitària, però també de la crisi social i de la crisi econòmica. La gent al balcó no està demanant soroll, no està demanant polèmica, tot al contrari. La gent el que vol és que guanyem el coronavirus, el que vol són solucions i vol respostes.

I, per tant, jo crec que el millor que podem fer és escoltar a la ciutadania, estar a l'alçada de la ciutadania i treballar totes juntes des de les diferents administracions, des de totes les institucions, per a trobar una sortida a la situació que tenim ara mateix. Des del Govern de la Generalitat, òbviament, s'ha de demanar, i ens sembla bé el que s'està demanant, però també hem de dir que també s'ha de treballar.

I en aquest sentit nosaltres tornem a insistir en que s'ha d'assumir la gestió de les residències privades que no estan donant un servei adient per manca de recursos. També que repensem, que replantegem la renda garantida de ciutadania. No podem tornar a derivar tota la responsabilitat als ajuntaments.

Vigilem amb els ERTO i posem també els mossos a controlar que a les indústries, que a les fàbriques s'estan complint totes les mesures de prevenció.

Per favor, el món local vol planificar, perquè sap que ve un pic, però no se li està donant les instruccions ni totes les recomanacions necessàries. Per tant, aquí s'ha

de reforçar aquesta coordinació, han de ser clares, necessiten directives clares i també diners, aquells ajuntaments que ara mateix estan ofegats financerament.

Els 7 milions i mig que estan previstos per als autònoms estan bé, però són clarament insuficients. Hi ha més de mig milió d'autònoms a Catalunya, per tant no arribaria pràcticament per a res.

S'han de revisar els tancaments dels CAPs. Com deia, hi ha municipis que només en tenen un i això deixa una part important de la població sense atenció.

I també mirem, igual que s'està conscienciant sobre el tema de les violències masclistes, doncs, mirem també què es pot fer per tota la violència, tots els maltractaments als infants. Jo crec que s'està conscienciant, i jo crec que s'està fent bé, de la violència contra les dones a l'àmbit de la casa, ara mateix perquè estem totes confinades, però també pensem que hi pot haver infants que estiguin patint aquest maltractament infantil. Per tant, jo crec que també s'ha de conscienciar.

I ja per acabar, jo estic convençuda que si cooperem, i no competim, si aprenem, si mai més retallem la sanitat pública via serveis essencials, si estem a l'alçada de la ciutadania, tota la que està a primera línia, però també la que està als balcons, ens en sortirem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara de la Maria Sirvent, en nom de la CUP.

Maria Sirvent Escrig

Bé; gràcies, president. Nosaltres el que volem és conèixer la repercussió a nivell pressupostari que tindran determinades mesures que per nosaltres són un rescat al capital, i també volem saber on ens situarem a llarg termini. Pensem que això és important, que és important que siguem conscients que aquests moments claus i que les decisions que prenem avui, les decisions que ja s'estan prenent i que ja s'han pres tindran un gran impacte en el futur, que el condicionen i que condicionaran també el que podem fer després.

I no compartim, ja ho hem dit, les primeres passes que està donant el Govern, i entenem que encara som a temps a donar la volta a aquesta situació, que tenim l'oportunitat de refer els pressupostos de la Generalitat, que ara estan prioritant el pagament del deute i començar des de zero per convertir-los en uns pressupostos que donin sortida a les necessitats populars, perquè nosaltres..., si ja enteníem que aquests pressupostos eren insuficients, ara són uns pressupostos que estan absolutament caducats.

El senyor Aragonès ha dit que no s'havia contemplat aquesta situació de crisi ecosocial en les projeccions dels pressupostos. Nosaltres ja els vam advertir que venia una crisi econòmica, no nosaltres sinó diversos economistes, i quan vam tenir una reunió amb el departament ja vam demanar que es contemplés a les seves projeccions i que qualsevol guspira podria fer saltar les vestidures de l'economia. I ja feia temps que això es podia preveure.

És evident que no comptàvem amb aquesta pandèmia, però la crisi ja venia d'abans, i un any després o un any més tard vindria, perquè no plou del cel, i és conseqüència d'un sistema molt concret que ha fomentat una avarícia sense aturador i l'acumulació de tots els recursos en mans de molt pocs.

Deia el senyor Aragonès que no és una qüestió ideològica. Nosaltres sí que pensem que és una qüestió ideològica. De fet, ho és. Vostès van decidir fer un pressupost que contemplava 2.500 milions d'euros més per deute amb relació al pressupost executat de l'any 2019, en contrast amb els 1.300 milions d'euros a repartir per a tota la resta: per l'augment de sous, per la sanitat, per la salut, pels serveis socials. I això són decisions polítiques que condicionen el nostre futur i, de fet, l'estan condicionant per molts anys.

Estan hipotecant els pressupostos de la Generalitat durant molts anys, inclús hi ha projeccions d'hipotecar els pressupostos fins a l'any 2024 per rescatar el capital, i això tindrà unes conseqüències molt concretes. I nosaltres pensem que podem revertir aquesta situació, que podem pensar a llarg termini i ens oferim per cooperar.

I ha dit el senyor Aragonès que ara no s'estan aplicant les regles d'austeritat. De fet, ja fa temps que nosaltres pensem que aquestes regles d'austeritat no tenen cap sentit i que fa molt de temps que ens les hauríem d'haver saltat per respondre a les

necessitats de la gent i avui potser tindríem un sistema sanitari molt més fort, o així ho pensem des del nostre punt de vista.

Per altra banda, i respecte a les modificacions pressupostàries, nosaltres pensem que és millor fer bé uns pressupostos de nou, perquè al final s'ajustin a la realitat en la que ens trobem, perquè han aprovat modificacions pressupostàries en forma de pedaços que tindrien un impacte major sobre el pressupost de l'exercici anterior i sobre el consolidat del 2017, del projecte de pressupostos que ens han presentat per al 2020, és sincerament fer un pressupost encobert mitjançant modificacions pressupostàries en un context com l'actual.

I entenem que la situació és greu i repetim que condicionarà el futur i que, per tant, tenen una gran responsabilitat i nosaltres estem disposades a cooperar, si és per respondre a les necessitats del poble.

Nosaltres entenem que necessitem uns pressupostos que donin forma al pla de xoc social que estan treballant centenar d'actors socials i que siguin adequats a la situació actual.

I ho ha dit el mateix vicepresident, que els pressupostos no contemplen el context en què ens trobem i els repetim que els estenem la mà en moments difícils, però també estarem atentes i no permetrem que novament s'imposin les receptes neoliberals i siguin les treballadores, les de sempre, les que paguem aquest a crisi.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Correspon ara al senyor Serrano, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular.

Daniel Serrano Coronado

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...el Partido Popular creemos que no es el momento de reproches, no es el momento de la crítica. Yo no sé qué le pasa al señor Buch con la UME. De verdad, que se olvide del uniforme y pida ayuda. Siempre son mejores las políticas preventivas que no las reactivas y, por lo tanto, lo UME puede ayudar a descongestionar nuestro sistema sanitario, que quizás en breves días pueda

colapsar y eso incrementará el riesgo de muertes en esos hospitales. Y, por lo tanto, que se olvide del uniforme que lleva la UME y que pida ayuda, porque pueden aportar un servicio muy importante y vital para los ciudadanos de Cataluña.

Insisto, es el momento de la gestión, de la gestión para atajar esta crisis sanitaria y de la gestión también para reducir al máximo el impacto negativo que tiene y que tendrá esta crisis sanitaria.

Nosotros, insistimos, no creemos que estos instrumentos puedan ser un instrumento para paliar la grave crisis económica que nacerá y que está surgiendo ya de esta crisis sanitaria y, por lo tanto, nuestra mano tendida también a las modificaciones que se puedan precisar de estos presupuestos que creemos que requieren de reformas y de modificaciones importantes para poder ser útiles a la salida de la crisis económica que derivará de la crisis de la Covid-19.

Y, por último, sinceramente, les deseo suerte y aciertos en todas sus decisiones, porque los catalanes, todos los catalanes se lo merecen. Y lo que queremos es, todos, salir cuanto antes de esta pesadilla de la Covid-19, con las mínimas muertes y pérdidas de vidas humanas posibles y que todos pronto podamos volver a retomar nuestro día a día... *(Tall de comunicació.)*

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del senyor Sabrià. Endavant.

Sergi Sabrià i Benito

Gràcies, president. Simplement agrair als consellers les seves compareixences, el detall i la transparència en tota la informació. És bàsic en situacions de crisi i, per tant, aquest agraïment pel detall de la informació.

Finalment, jo només voldria detallar breument el paquet de mesures que Esquerra Republicana portarà aquesta tarda al Ple del Congrés per fer front a l'emergència humanitària actual, però també a la crisi econòmica que després vindrà, deu mesures molt ràpides i molt breu.

Una moratòria urgent del pagament dels lloguers; no n'hi ha prou amb la moratòria al pagament de les hipoteques, cal ampliar-ho també als lloguers.

Una moratòria general dels pagaments a la Seguretat Social, de la quota dels autònoms, així com l'aplaçament del pagament d'impostos.

La suspensió del pagament de serveis bàsics com aigua, llum i gas, més enllà dels col·lectius vulnerables.

Una renda bàsica universal durant el confinament. No podem deixar caure les famílies, ha de ser una donació directa.

En l'àmbit europeu, un impost sobre les companyies digitals, de distribució i de repartiment, que avui estan veient augmentar exponencialment el seu negoci.

Un impost extraordinari a les grans fortunes.

La flexibilització als ajuntaments respecte al límit de despesa perquè puguin fer realment front a la situació extraordinària que s'està produint als municipis.

Prestacions extraordinàries dels qui tinguin persones a càrrec en aquest moment de confinament.

Ampliar les ajudes als autònoms i un esforç real a un mínim, un mínim de 200.000 milions, però 200.000 milions que avui només són paraules i no són fets, i per tant cal que es converteixin realment en líquid que pugui anar directament a aquestes ajudes.

Mesures per a avui que ens han de permetre superar la crisi sanitària, però que també ens han de permetre reforçar-nos com a societat i, finalment, quan això s'acabi, ens en sortim tots junts conjuntament.

El president

Gràcies, senyor Sabrià. Finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Albert Batet.

Albert Batet i Canadell

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.) Gràcies, president. President Torra, consellers, conselleres, membres del Govern en tot el seu conjunt, volem expressar i vull expressar, en primer lloc, la

gratitud i l'agraïment per haver comparegut una altra vegada, haver comparegut en aquest sentit i donar la cara. S'ha fet des del primer moment, s'ha fet des del primer dia, s'ha fet des del primer moment que hi havia un infectat a Catalunya i s'ha pogut evidenciar... (*tall de comunicació*) ...en aquest sentit, la voluntat de transparència i realitat del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Durant aquest temps i durant aquests dies hem volgut veure la veritable realitat de lleialtat i voluntat de trobar solucions de cooperació i una cooperació de debò del Govern de la Generalitat de Catalunya. I cooperació de debò vol dir fer cas dels científics i menys cas al militars. Cooperació de debò vol dir que el pressupost de la Generalitat de Catalunya, doncs, no s'havia d'haver enviat al Consell de Garanties Estatutàries, perquè és una eina que a dia d'avui seria necessària per poder treballar en el dia a dia de les conselleries.

Cooperació de debò és quan la Unió Europea flexibilitza el dèficit i flexibilitza la possibilitat de més dèficit a l'Estat espanyol, com això es tradueix a les comunitats autònomes, com això es tradueix al Govern de la Generalitat de Catalunya i com es tradueix als ajuntaments. I això fins a dia d'avui encara no hi ha hagut resposta.

La responsabilitat és de tots i de totes i, per tant, si hi ha la possibilitat de tindre més recursos, tots els recursos, siguin quins siguin, vinguin d'on vinguin, són necessaris i podrem començar a parlar de futur i podrem començar a parlar de com ens en sortim d'aquesta situació, i podrem començar a parlar de si és necessària una renda mínima garantida, i si és necessària com s'aplica.

Però si l'Estat no fa les feines, aquesta crisi que ho canvia tot, des del punt de vista sanitari, però també des del punt de vista social i econòmic, si l'Estat no fa la feina s'evidencia la cotilla que significa pel que fa al potencial i les capacitats que podríem tindre al conjunt del país i de Catalunya.

Finalment, acabar amb aquesta apel·lació a la responsabilitat de tots i de totes, aquesta apel·lació a la necessitat de tirar endavant i s'evidencia que el Parlament de Catalunya ha de millorar, sens dubte, pel que fa a tots els aspectes telemàtics. Venen setmanes difícils, el Parlament ha d'estar actiu, ha d'estar treballant en aquesta dinàmica, i crec que avui amb aquesta reunió pública ha evidenciat: u, la idoneïtat; dos, la necessitat de més inversió i de modificar el Reglament, perquè es

pugui també donar una resposta, que la democràcia no quedi confinada en aquestes situacions d'emergència que viu el país.

El president

Gràcies, diputat. Bé, han intervingut tots els grups, doncs, en aquest segon torn. I, si no hi ha cap altra qüestió, donarien per finalitzada la sessió. Moltíssimes gràcies. Ho reitero, com s'ha dit, com ha dit el mateix president: gràcies pel to de les intervencions. Crec que ha estat una jornada positiva. I, en tot cas, com sempre, a disposició de tots vostès.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a les...